

[7th August 1965]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா 'இண்டரொடக்ஷன்' தான் செய்யப்படுகிறது. எப்பொழுது மசோதா தயாராகிறதோ அப்பொழுதுதான் அது இங்கே இண்டரொட்யூஸ் செய்யப்படுகிறது. அப்படித் தயாராவதற்கு முன்னமேயே எப்படி அறிவிக்க முடியும்? இந்த மசோதாவை எப்போழுது எடுத்துக்கொண்டு விவாதிக்க வேண்டும் என்பது வேறு விஷயம். ஆகவே, இதில் இப்பொழுது ஒன்றும் ஒழுங்குப் பிரச்சினை இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

(2) THE MADRAS BUILDINGS (LEASE AND RENT CONTROL) AMENDMENT BILL, 1965.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, I beg leave to introduce the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1965.

MR. SPEAKER : The question is—

"That leave be granted for the introduction of the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1965".

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

VI.—DRAFT OUTLINE OF THE FOURTH FIVE-YEAR PLAN DISCUSSION—contd.

* திரு. கே.ஜார். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் குறிப்பின் மீது என்னைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். விவசாயத்திற்கு அதிகக் கவனம் செலுத்தியிருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்திற்கு முக்கியமாக இருப்பது தண்ணீர்தான். எங்கள் கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதியில் தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தினால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருப்பது சர்க்காருக்கு நன்றாகத் தெரியும். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே, கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதிக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கக் கூடிய சூழ்நிலை எதுவும் ஏற்படுத்தப் படவில்லை. எங்கள் காரணமாகக் கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதியிலே இப்பொழுதுகூட குறிப்பாக திருவாடானை பகுதியில், ருடிக்கத் தண்ணீர் இல்லாமல், 5 மைல் 10 மைல் தூரத்திலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வரக்கூடிய நிலைமைதான் இருக்கிறது. அப்படி வரட்சி ஏற்பட்டு, தண்ணீருக்கு என்ன செய்வது என்று திட்டார்டும் நிலைமைதான் இருக்கிறது. மக்கள் தவிர்க்கிறார்கள். ஆகவே, ஜீவநெருக்கதிலிருந்து திருவாடானைப் பகுதிக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க, பிற்பட்ட பகுதியாக இருக்கும் அந்தப் பகுதிக்குத் தண்ணீர்

7th August 1965] [திரு. கே.ஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம்
அட்டலம்]

வசதி செய்து கொடுக்க வழிவகை செய்யவேண்டும். பெரியாற்றி
லிருந்தும், வைகையிலிருந்தும் திருவாடானைப் பகுதிக்குத்
தண்ணீர் கொண்டு வர ஏற்பாடு செய்து, அந்த மக்கள் ஒரு
போகம் சாகுபடியாவாது செய்ய இந்தத் தண்ணீரைக் கொடுத்து,
அங்கே இருக்கின்ற விவசாயிகள் நல்ல முறையிலே விவசாயம்
செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்
கொள்ளுகிறேன். விவசாயத்தில் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருப்ப
தாகச் சர்க்கார் கணக்கு கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் எங்களைப்
போன்ற விவசாயிகள் நேராகப் பார்க்கிறோம், விவசாய உற்பத்தி
வருஷத்திற்கு வருஷம் குறைந்து கொண்டேதான் போகிறது.
அப்படிக் குறைந்து கொண்டே போவதற்குக் காரணம், நாம்
ரசாயன உபத்தையே தம்பிக்கொண்டு இருப்பதால்தான்
விவசாயத்திற்கு அவசியமாக வேண்டிய கடலைப் பிண்ணாக்கு
இன்னும் கண்டிரோல் செய்யப்படவில்லை. அதற்குப் பதிலாக,
அயல் நாடுகளுக்கு அனுப்பிக் கொண்டிருப்பதைத் தடுக்கவும்
இல்லை. தனியே உரம் இப்பொழுது கிடைப்பதே இல்லை. ஆடு
வளர்ப்பு ஆங்காங்கு ஜாஸ்தியாக ஏற்பட்டால்தான் நல்ல உரம்
விவசாயத்திற்குக் கிடைக்கும். குறைந்த பட்சம் ஏரிகளையாவது
ஆழப்படுத்தி அங்கே மழை பெய்கின்ற காலத்தில் வரும்
தண்ணீரைத் தேக்கி வைப்பதற்குக்கூட வழிவகை செய்யப்பட
வில்லை. மற்றப் பிராந்தியங்களுக்கும் கோடி கோடியாகத் திட்ட
மிட்டுச் செய்யும்போது எங்கள் பகுதியிலே ஏரிகளை ஆழப்படுத்து
வதற்குக்கூட இன்னும் எந்த விதமான வழியும் செய்யப்படவில்லை.
ஆகவே, எரிகளையாவது ஆழப்படுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்து
தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள விரிசலை ஆற்றுக்கு ஒரு தடுப்பு
அணை போடுவதற்குத் திட்டம் சாங்ஷன் செய்யப்பட்டு இரண்டு
வருஷமாகிறது. ஆனால், இன்னும் எந்த விதமான வேலையும்
அங்கே ஆரம்பிக்கவில்லை. அதையும் துரிதமாகச் செய்து முடித்
துத் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பயிர்ப் பாதுகாப்பு இன்ஷூரன்ஸைப்பற்றிப் பல தடவை இந்த
மன்றத்திலே எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றோம். இன்னும் அந்தத்
திட்டம் கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படவில்லை. அது
நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் இல்லாமலிருப்பது
பெரும் ஏமாற்றத்தை அளிக்கிறது. ஆகவே, அதையும் உடனடி
யாகச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்
கிறேன்.

கிழக்கு இராமநாதபுரம் பகுதி ஜமீன் பிராந்தியமாக இருந்து,
மிகவும் பிற்பட்ட பகுதியாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நான்
காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேகூட அந்தப் பகுதி முற்படு
வதற்கு ஸ்பெஷலாக எந்தத் திட்டமும் கொண்டுவரப்படவில்லை.
ஜனநாயக சோஷலிசம் கொண்டுவந்த நேரத்திலே அந்த சோஷ
லிசம் எங்களுக்கும் கிடைக்காமலிருப்பது மிகவும் வருத்தத்திற்
குரியது. பிற்பட்ட பகுதியை முற்பட்ட பகுதியாகச் செய்வதற்கு

[7th August 1965]

[திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

ஏதாவது வழிவகை செய்யவில்லையென்றால் இந்த சோஷலிசம் எல்லாம் பயன் அளிக்குமா என்று அஞ்ச வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. கிழக்கு இராமநாதபுரம் பகுதியை முற்படுத்த வேண்டுமென்றால் அதற்குத் தகுந்த முறையில் ஸ்பெஷலாக ஏதாவது திட்டம் எடுத்துக்கொண்டு செய்தால்தான் நன்றாக இருக்கும், இந்த ஜனநாயக சோஷலிசத்தில், இன்ஜினியரிங் காலேஜில் சேர்வதிலும், மெடிகல் காலேஜில் சேர்வதிலும் மிகவும் சிரமமாக இருக்கிறது. மார்க் அடிப்படையில் செய்யப்படுவதில்லை. அதற்காக ஆயிரக்கணக்கான பேர் சென்னைக்குப் படையெடுத்து சிபார்சிலே சேர்க்கக்கூடிய நிலைதான் இருக்கிறது. இதுதான் ஜனநாயக சோஷலிசம் என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சேதுசமுத்திரத் திட்டத்தில் இன்னும் எந்த வித வேலையும் துவக்கப்படாமல் இருப்பது மிகவும் வருத்தத்திற்குரியது. சேது சமுத்திரத் திட்டத்தைச் சீக்கிரமாக நிறைவேற்றி வேலையைத் துவக்கினால்தான், கிழக்கு இராமநாதபுரம் போன்ற பஞ்சம் நிலவுகிற பிரதேசத்தில் இருக்கும் மக்களுக்கு வேலை கிடைக்க வசதியாக இருக்கும். அதையும் உடனடியாகச் செய்துதான் வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பதினெட்டு வருஷ ஆட்சியிலே கிராமப் புறங்களுக்குத் தேவையான ரோடுகளைப் போட முடியாமலும், வைத்திய வசதி அளிக்க முடியாமலும் இருக்கிறது. ரோடு வசதிகளைச் செய்வதற்கு ஆங்காங்கு உள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன்களே முற்படவேண்டும் என்று சர்க்காரிலே கூறுகிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே அதற்குப் போதுமான நிதி நிலை சரியாக இல்லாத காரணத்தினாலே செய்ய முடியாமலிருக்கிறது. கிராமப் புறங்கள் புறக்கணிக்கப் படுகின்றன என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. கிராமப் புறங்கள் நல்ல நிலையை அடையவேண்டுமென்றால், கிராமப் புறங்களில் போட வேண்டிய ரோடுகள் எல்லாவற்றையும் சர்க்காரே எடுத்துக்கொண்டு ரோடு போட்டு அவற்றைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பை மட்டும் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் செய்யலாமே தவிர, இப்போழுது உள்ள நிதி நிலைமையில் கிராமப் புறங்களில் ரோடுகள் போடுவதற்குப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களால் முடியாது. ஆகவே, சர்க்காரே கிராமப் புற ரோடுகளைப் போட்டுக்கொடுத்து, அவற்றைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பை மட்டும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நகரங்களில் பல வேலைகள் முழு கிராமத்தில் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், கிராமங்களிலே செய்கிற வேலைகளுக்கு மக்கள் உதவித்தொகை கொடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. எங்கள் பகுதி போன்ற பிற்பட்ட கிராமப் பகுதிகளில் இருக்கும் மக்கள் உதவித் தொகை கொடுக்க முடியாத காரணத்தினாலே எந்த வேலையும் செய்துகொள்ள முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தக் கிராமங்களைப் பொறுத்த வரையில், மக்கள் உதவித்

7th August 1965]

[திரு. கேஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

தொகை கொடுத்தால்தான் வேலைகளைச் செய்வது என்றிருக்கும் நிலையை மாற்றி, முழு கிராண்டிலே வேலைகளைச் செய்துகொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியனிலே போடுகிற ரோடுகளுக்காக, தலைக்கு 40 காசு வீதம் கிராண்ட் கொடுக்கப்படுகிறது. 40 காசு விகிதத் திலே ரோடுகள் போட முடியுமா என்பதை நன்றாக யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். எல்லா ரோடுகளையும் கண்டிப்பாக சர்க்காரே எடுத்துக் கொண்டு போட்டு முடித்து யூனியனிலே ஒப்படைக்க வேண்டுமே தவிர, யூனியன்கள் ரோடுகளைப் போட்டுவிடும் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பது ஆகாத காரியம். இதை எல்லாம் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அரசாங்கம் திட்டங்களெல்லாம் போடுகிறார்கள். ஏராளமான பணம் திட்டத்திற்காகச் செலவழிக்கப்படுகிறது. இதெல்லாம் சேர்ந்து இந்த நாட்டிலே விலை உயர்வைத்தான் அதிகமாகக் கொண்டுவந்து விட்டிருக்கிறதே தவிர, இந்தத் திட்டங்கள் பிரயோஜனமாக இல்லை. திட்டத்திற்கு ஏராளமாக அயல் நாடுகளிலே கடன் வாங்கிக்கொண்டே இருக்கிறோம். இனி நாம் கடன் வாங்காத நாடுகளே இல்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். இப்படி நாம் கடன் வாங்கிக்கொண்டே போனால் இந்த நாடு என்ன நிலையை அடையும் என்பதை நன்றாக யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். கடன் வாங்கிக்கொண்டே இப்படித் திட்டம்போட வேண்டுமா என்பதையும் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்தத் திட்டத்தை யெல்லாம் பார்த்தால் இது ஏதோ கடன்காரத் திட்டம் போலவே போய்க் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தத் திட்டங்கள் போடுவதற்குக் கடன் வாங்குவதை விட . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் ஜனநாயக சோஷலிசத்திலே என்ன என்ன வேண்டும் என்று கருதுகிறாரோ அதையெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். ரோடு, மற்ற தெல்லாம் சொன்னார்கள். பின்னால் கடன் வாங்கக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். கடன் வாங்காமல் அவர்களுக்கு வேண்டியதையெல்லாம் பெறுவதற்கு வழியும் சொல்லிவிட்டால் அதையும் பரிசீலனை செய்யலாம்.

திரு. கேஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: ஏராளமாகக் கடன் வாங்குகிறார்கள். ஆனால், ஒன்றும் நடக்கவில்லையே, எந்த வேலையும் நடக்கவில்லையே, உற்பத்தி பெருகவில்லையே என்றுதான் நாங்கள் வருத்தப்படுகிறோம். கடன்பட்டாவது உற்பத்தி பெருகி நாடு நல்ல நிலையை அடைந்திருந்தால் பரவாயில்லை. கடனும் படுகிறோம், உற்பத்தியும் பெருகவில்லை, பலனும் இல்லை. விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே போகிறது. அதனால்தான் இந்தத் திட்டம் பிரயோஜனம் இல்லை என்று நாங்கள் கூறுகின்றோம். கடன் பட்டுக் கொண்டே இருந்தால், கடன் வாங்கித்தான் உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியும் என்று நமது சர்க்கார் நினைத்துக்கொண்டே

[7th August 1965]

[திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

போனால், இவ்வளவு கடனைப்பட்டுதான் என்ன ஆகிறது என்ற நிலை ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஒரு குடும்பத்தை எடுத்துக் கொண்டால்கூட, கடன் வாங்கியேதான் குடும்பத்தை நடத்துகிறோமா? ஏதாவது நல்ல முறையில் சம்பாதித்து அந்தக் குடும்பத்தை நல்ல முறையில் நடத்தி மேன்மைப்படுத்தவில்லையா? ஆகவே, அந்த முறையில் செய்யவேண்டுமே யொழிய, கடன்பட்டுக் கொண்டே போனால் நாடு திவாலாகிவிடும். ஆகவே, கடன் வாங்கித் திட்டம் போடுவதைக் கைவிட்டுவிடவேண்டும் என்று கேட்டு என்னுடைய சிற்றூரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திருமதி செகதாம்பாள் வேலாயுதம்: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் குறிப்பின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என்னுடைய ஜெயங்கொண்டான் தாலுக்கா விற்குச் செய்ய வேண்டிய பலவேலைகளைப் பற்றி நான் நான்கு முறை சொல்லிப் பார்த்திருக்கிறேன். இதுவரை அங்கே ஒரு காரியம் கூட நமது சர்க்காரால் செய்து கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. என்னுடைய தொகுதியாகிய ஜெயங்கொண்டான் தொகுதி மிகவும் வறண்ட பிரதேசமாகும். அங்கு குடி தண்ணீர் கஷ்டம் பெரிதாக இருக்கிறது. குடி தண்ணீருக்கு அங்கு இருக்கும் கஷ்டங்களை கலெக்டர் ஆபீசுக்குச் சென்று தெரிவித்திருக்கிறேன். லாரி மூலமாகவாவது குடி தண்ணீர் கொண்டு வந்து கொடுத்தால், எங்கள் பகுதி மக்களுக்கு இருக்கும் கஷ்டம் சற்றுக் குறையக்கூடும். ஒரு மாதமாகவது லாரி மூலம் குடி தண்ணீர் கொடுத்து நிலைமையைச் சமாளித்துக்கொண்டால், மழை பெய்யும் போது கஷ்டம் இருக்காது. நிதி வசதி இல்லாததால், அதைச் செய்ய முடியாது என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்காமல், சமமாகக் கவனித்து, என்னுடைய தொகுதிக்குக் குடி தண்ணீர் வசதியை மிகவும் சீக்கிரத்தில் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதிக்கு குடி தண்ணீர் கொண்டு வர வேண்டிய அவசியத்தை வற்புறுத்தி நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் மாவட்டத்திற்கு வந்தபோது தெரிவித்தேன். பிரதம என்ஜினியர் ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து காண்பித்தார்கள். இதுவரைக்கும் அந்தத் திட்டத்தைப் பற்றிக் கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை.

ஜெயங்கொண்டானிலுள்ள மருத்துவ மனை மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. மருத்துவ மனையில் மருந்துகள் போதுமானதாக இல்லை. ஆனால், நல்ல டாக்டர் இருக்கிறார். 1966-க்குள்ளாகவாவது அந்த மருத்துவ மனைக்கு வேண்டிய வசதியைச் செய்வார்களா என்று தெரியவில்லை. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது என் தொகுதிக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களை அமைச்சரவை செய்து கொடுக்கும் என்று எதிர்பார்த்து நம்பிக்கையோடு இருக்கிறேன்.

7th August 1965] [திருமதி செகதாம்பாள் வேலாயுதம்]

பருவ மழை பெய்யாத காரணத்தால் என்னுடைய பகுதி மிக வறண்ட பிரதேசமாக இருப்பதால், தற்சமயம் ஆடுமாடுகள் படும் கஷ்டமும் மக்கள் படும் கஷ்டமும் சொல்ல முடியாத நிலையில் இருக்கிறது.

கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தற்சமயம் எங்கள் தாலுக்காவிற்கு வந்து மக்கள் எவ்வளவு அவதிப்படுகிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். பொதுமக்களின் நன்மையைக் கருதி எப்படியாவது நான்காவது திட்டத்தில் எங்கள் தாலுக்காவில் ஒரு தொழில் பேட்டையை அமைத்துத் தரவேண்டும். (கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : திருச்சியில் இருக்கிறது.) திருச்சியில் இருக்கிறது. நான் என்னுடைய தாலுக்காவில் நான்காவது திட்டத்திலாவது ஒரு தொழில் பேட்டையை அமைத்துத்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான்காவது திட்டத்தில் ஜெயங்கொண்டானைப் பொறுத்த வரையில் எந்தத் திட்டமும் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அங்கே தண்ணீர் வசதி இல்லை, ரோடு வசதி இல்லை. எங்கள் தாலுக்காவில் இருந்து கொள்ளிடம் 11 மைல்களுக்குள் இருக்கிறது. 11 மைல்களுக்குள் இருக்கும் ஆற்றில் இருந்து குழாய்கள் மூலமாக ஜெயங்கொண்டானுக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வந்து கொடுக்க வேண்டும் என்பதாகப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் எங்கள் தாலுக்காவிற்கு ஒரு கல்லூரி வேண்டுமென்று கேட்டு இருக்கிறேன். அரியலூரில் கல்லூரி ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதற்காக இந்த மந்திரி சபைக்கு நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கள்ளக்குறிச்சி தேவஸ்தான் நிதியைக்கொண்டு அங்கே பெண்களுக்கு ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியைத் துவக்கவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு விடுதியும் கட்ட வேண்டும். அதைச் செய்து கொடுத்துவிட்டார்களானால் நான் என்னுடைய சார்பிலும், எங்கள் கட்சியின் சார்பிலும் இந்த அமைச்சரவை செய்த நன்றியை என்றும் மறவாமல் இருப்பேன் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் தாலுக்காவில் உள்ள மருத்துவ மனையைப் பொறுத்த வரையில் எவ்வித வசதியும் செய்து தரப்படவில்லை. அங்கு ஒரு பெண் டாக்டர் கூட இல்லை. ஆயா தான் இருக்கிறாள். நானே பேர்யப் பார்த்திருக்கிறேன். மேலும் மின்சார வசதியும் கிடையாது. அவசரக் கேஸ் என்றால் ஹரிகேன் விளக்கை வைத்துக் கொண்டு தான் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு லைட் இல்லை. கட்டடம் கட்டப்பட்ட பிறகு தான் மின்சார விளக்கு போடப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். கட்டடம் கட்டுவதற்காக 3½ லட்சம் ரூபாய் சாங்ஷன் ஆகியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இதுவரையில் கட்டடம் கட்டப்படுவதற்காக ஏற்பாடுகள் செய்யப்படவில்லை. கட்டடம் பின்னால் கட்டிக்கொண்டாலும் பரவாயில்லை. உடனடியாக மின்சார வசதியையாவது செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திருமதி செகதாம்பாள் வேலாயுதம்] [7th August 1965]

அந்தப் பக்கம் அடிக்கடி அமைச்சர்கள் வந்து பார்க்க வேண்டும். திரு. கக்கன் அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். மற்றவர்களும் வந்து பார்த்தால் தான் தண்ணீர் வசதி இல்லாமல், ரோடு வசதி இல்லாமல், மருத்துவ வசதி இல்லாமல் எங்கள் தாலுக்காவில் உள்ள மக்கள் படுகிற கஷ்டத்தைத் தெரிந்து கொள்ள முடியும். அவற்றைச் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் கொடுத்த சபாநாயகருக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. அ. ராமச்சந்திர ராயர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, முதல் அமைச்சர் சமர்ப்பித்துள்ள நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட நகல் குறிப்பை ஆதரித்து அதைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகளும், யோசனைகளும் கூறிக்கொள்ள முன்வந்துள்ளேன். இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நாம் பூர்த்தி செய்து, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தையும் முடிக்கும் தருவாயில் நாம் இருக்கிறோம். ஆனபோதிலும் இந்த மூன்று திட்டங்களிலும் செய்ததைவிட அதிகமாகப் பல நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்ற நாம் நான்காவது திட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறபோது அதை நல்ல முறையில் நம் அனுபவத்தைக் கொண்டு செயல்படுத்த வேண்டும். இந்தத் திட்டத்தைத் தீட்டிக் கொடுத்திருப்பதற்கு எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சென்ற பதினைந்து ஆண்டுகளில் நம் தமிழ்நாடு எவ்வளவு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்பதை ஆங்காங்கே சென்று பார்ப்பவர்களால் நன்கு உணர்ந்து கொள்ள முடியும். அப்படி இருந்தும் கனம் சுதந்திராக் கட்சி அங்கத்தினர் திரு. சீமைச்சாமி அவர்கள் நேற்றையதினம் ‘நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தேர்தல் திட்டமேயொழிய வேறு ஒன்றும் இல்லை’ என்பதாகக் குற்றத்தைச் சொல்லிக் காண்பித்தார்கள். அவரே நாம் நிறைவேற்றியுள்ள மூன்று திட்டங்களினால் நம் தமிழ்நாடு அடைந்துள்ள நன்மைகளை ஆராய்ந்து பார்த்திருந்தால் இப்படிச் சொல்லியிருக்கமாட்டார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பேசும்போது “சுதந்திராக் கட்சி அங்கத்தினர் பேசியதை எல்லாம் நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டோம். எங்கள் கட்சியின் கொள்கை வேறு” என்பதாக திரு. சீமைச்சாமி அவர்கள் கருத்தைப் புறக்கணித்துப் பேசினார்கள். இப்படி அவர்களுக்குள் கட்சிலேறுபாடு மாத்திரம் அல்ல, கருத்து வேறுபாடும் நிறைய இருக்கிறபோது எப்படி அவர்கள் கூட்டுச் சேருகிறார்கள் என்றுதான் புரியவில்லை. எலிக்கும் புனைக்கும் உள்ள இணைப்பைப் போல, பாம்புக்கும் கீரிக்கும் உள்ள இணைப்பைப் போலத்தான் அவர்கள் இணைப்பு இருக்கிறது. இவற்றில் எது வலுவானதோ அந்தக் கட்சிதான் வெற்றி அடையும்.

அடுத்தபடியாக இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் 750 கோடி ரூபாயும், மத்திய அரசாங்கம் உதவி செய்கிற 65 கோடி ரூபாயும் செலவழிக்

7th August 1965] [திரு. அ. ராமச்சந்திர ராயர்]

கப்பல இருப்பதாகத் திட்டமிடப்பட்டு இருக்கிறது. இதைப் பார்க்கும் போது எப்படி இது நம் நாட்டை முன்னேற்றம் அடையச் செய்யாது என்று தான் புரியவில்லை. நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் வேளாண்மை தான் முக்கியமானது. வேளாண்மைத் துறைக்குப் பல திட்டங்கள் போடப்பட்டு இருக்கின்றன. அதற்கு முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது கண்கூடு. வேளாண்மைத் துறைதான் நம் நாட்டிற்கே அச்சாணி என்பதை நாம் அறிந்துகொள்ளவேண்டும். வேளாண்மை என்று எடுத்துக் கொண்டால் பாசன வசதி ரொம்ப முக்கியம். தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் சிதம்பரம் தாலுக்காவில் வீராணம் என்ற பெரிய ஏரி இருக்கிறது. அது பழைய ஏரி. ஆனால் வெகு வருஷ காலமாகவே அது தூர் வாரப்படாமல் தூர்ந்துபோய்த் தண்ணீர் தேக்கம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதை உடனடியாகச் செப்பனிட வகை செய்தாலேயே அந்த ஏரியில் நீர்க்தேக்கம் ஏற்பட்டு லட்சக் கணக்கான ஏக்கரா பாசன வசதி பெறும்.

அடுத்தாற்போல் சேத்தியாத்தோப்பு அணை மிகவும் பாழடைந்த நிலையிலே இருக்கின்றது. ஆங்கிலேயர்கள் இருந்த காலத்தில் இந்த அணையை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்ற புரப்போசல் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. ஆனால் இதுவரைக்கும் விஸ்தரிப்பதற்கான எந்தக் கண்ணோட்டமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதற்கான திட்டமும் வகுக்கப்படவில்லையென்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதையும் இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்து விஸ்தரித்துக்கொடுக்கவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்துடன் அங்கே ஒருங்கே இணைந்த சாலையை எடுத்துக்கொண்டால், மிகவும் குறுகலாக இருக்கிறபடியால், அங்கே யிருந்து ஒரு கார் வந்தால், இங்கேயிருந்து ஒரு கார் போக முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறது. அதேமாதிரி ஒரு கட்டை வண்டிகூடப் போக முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தச் சாலையையும் விஸ்தரிப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பாசன வசதிக்குத் திட்டங்கள் போடுவதுடன் வடிகால் வசதிகளையும் பெருக்குவதற்குத் திட்டங்கள் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வடிகால் வசதிகளைப் பெருக்குவதற்கென்று இந்தத் திட்டத்திலே 5 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த வகையில் இந்த சேத்தியாத் தோப்புப் பாசனத்தின் கீழ் உள்ள வடிகால் ரொம்பவும் மோசமாக இருப்பதால் மகசூலும் மிகவும் பாதிக்கப்படுகின்றது. ஆகையால் இதை உடனடியாகச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்தப் பரமனாற்றையும் அகலப்படுத்தவேண்டும். ஏனென்றால் வெள்ளம் வரும் காலங்களில் வெள்ள ஜலம் இந்த ஆற்றில் புகுந்துவிடுகிறது. ஆகவே, இந்த ஆற்றை அகலப்படுத்தியோ, அல்லது நேரடியாக வெள்ள காலங்களில் வரும் வெள்ள ஜலத்தைக் கடலில் கலப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையோ செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-00
a.m.

[திரு. அ. ராமச்சந்திர ராயர்] [7th August 1965]

அடுத்தபடியாக, வெள்ளாறு வெள்ள காலங்களில் கரைபுரண்டு ஓடுகின்ற காரணத்தால் வடபுறம் இருக்கின்ற 20, 30 கிராமங்களை அழித்துவிடுகின்றது. இதனால் அங்கே சாகுபடி செய்யப்படும் வையக்குண்டான் மகசூலும் மிகவும் பாழ்பட்டு விடுகின்றது. ஆகவே, சேத்தியாத் தோப்பிலிருந்து, புவனகிரி வரையில் ஆற்றுக்கு வடபுறம் ஒரு அணையைக் கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக நம்முடைய உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று சொல்லும்பொழுது, இப்பொழுது புதிதாக ஒரு நெல் வந்திருக்கிறது. அதைப் பயிர்செய்தால் இப்பொழுது குறுவையில் விடைக்கின்ற மகசூலைப் போல் இரட்டிப்பு மடங்கு மகசூல் கிடைக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தப் புதிய நெல்லிற்குப் பெயர் ஜப்பானிகா இண்டிகா என்பது. ஆகவே, இந்த நெல்லினுடைய விலையை அதிகப்படுத்தியாவது, இதைப்பற்றி ஆங்காங்கே நல்ல பிரச்சாரம் செய்து எல்லோருக்கும் இந்த நெல்லை விறியோகிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உரங்களை எடுத்துக்கொண்டால், என்னுடைய பகுதியில் உள்ள பூமியில் விவசாயத்திற்கு ரசாயன உரத்தை மட்டுமே அதிகமாகப் பயன்படுத்தி வருகிற காரணத்தால் அந்த ரசாயன உரம் பூமி யினுடைய பண்பாட்டை எடுத்துக்கொண்டுவிடுவதால் நிலங்கள் சத்தில்லாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே பிண்ணாக்கு முதலிய உரங்களை அதிகமாகக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும் இந்தப் புண்ணாக்கு உரங்களை சப்ளிடி மூலமாகவோ அல்லது குறைந்த விலைக்கோ விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால் நல்லது. இதைப்பற்றி நான் கடந்த 2, 3 பட்ஜெட் விவாதங்களின்போதே எடுத்துச்சொல்லி வந்திருக்கிறேன். ஆகவே, இதையும் கண்காணிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பக்கத்திலே நெய்வேலி அமோனியம் உரம் செய்யப்படுகிறது. அதையும் பெரிய அளவுக்கு உற்பத்தி செய்வதற்கு வழி செய்யவேண்டும்.

தற்பொழுது உழவுமாடுகளின் விருத்தி குறைந்து வருவதால், என்னுடைய பகுதிகளுக்கு டிராக்டர்கள் அதிகமாகச் சப்ளை செய்யவேண்டும். காலாகாலத்தில் நஞ்சை நிலங்களைப் பயிர் செய்யமுடியாமல் இருக்கிறோம். ஆகவே, இந்த டிராக்டர்களை, பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமாகவோ, அல்லது தாலுகாத் தலைமை மூலமாகவோ வாடகைக்கு விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்தால் காலாகாலத்தில் நஞ்சைகளைப் பயிர்செய்ய முடியும். அது மாத்திரமல்ல. மின்சாரமும் அதிகமான அளவில் கிடைத்தால்தான் தண்ணீர் வசதியில்லாத இடங்களில் எல்லாம் பம்பு செட்டுகள் மூலம் தண்ணீரை இறைப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

7th August 1965] [திரு. அ. ராமச்சந்திர ராயர்]

என்னுடைய தொகுதியிலே சிதம்பரத்தில் ஒரு பாஸ்டெக்னிக் ஆரம்பிக்கப்போவதாக இருக்கிறது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல புவனகிரியிலும் பெண்களுக்காக ஒரு பாஸ்டெக்னிக்கையும் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மூன்றாவது துறைமுகமாக பாங்கிப்பேட்டைத் துறைமுகம் எடுத்துக்கொள்ளப்படுமென்ற காரணத்தால் அதை நான்காவது திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதையும் நிர்மாணித்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கல்வி வளர்ச்சியானது மிகவும் முக்கியம். ஏற்கனவே ஹைஸ்கூல்களில் எல்லாம் இலவசமாகக் கல்வி வசதியளிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல் கல்லூரிகளிலும் இலவசக் கல்வியளிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்: கனம் தலைவரவர்களே, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினையொட்டி சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்ற இந்த அறிக்கையை நான் முழு மனதோடு வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் மூன்று நிறைவேற்றப்பட்டு இருப்பதனால், நாட்டிலே பெரும் நன்மைகள் விளைந்திருப்பதைக் கண்ணாகக் காண்கிறோம். உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமென்றால், சென்னையிலிருந்து திருநெல்வேலி வரையில் ரயிலில் செல்லக்கூடியவர்களானாலும் சரி, கன்னியாகுமரி வரையில் காரில் செல்லக்கூடியவர்களானாலும் சரி, போகின்ற வழியெல்லாம் இந்த திட்டங்களினுடைய நன்மைகளைப் பார்க்கிறோம். சிறிது தூரத்திற்கு ஒரு நல்ல கட்டிடம் எழுப்பப்பட்டிருக்கும். பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கட்டாததையாகக் கிடந்த இடங்களில் எல்லாம் இன்று கட்டிடங்கள் இருக்கின்றனவே என்று போகின்றவர்கள் எல்லாம் மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள். அந்த வகையிலே சிறிது தூரத்திற்கு ஒரு கட்டிடம் என்ற அளவிலே கட்டிடங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அது மருத்துவ சாலையாக இருக்கும், 20, 30 லட்ச ரூபாய் செலவிலே கட்டப்பட்ட ஆஸ்பத்திரியாக இருக்கும். அல்லது ஹரிஜனங்களுக்காகக் கட்டப்பட்ட வண்ண வண்ண வீடுகளாக இருக்கும். அல்லது அது ஒரு கல்லூரியாக இருக்கும், அல்லது ஒரு தொழிற்சாலையாக இருக்கும் அல்லது எதாவது ஒரு திட்டத்தின் கீழ் அமைந்த ஒரு அம்சமாகத் தான் இருக்கும். இந்த நிலையை நாம் 400 மைல் தூரத்திற்குக் காண்கிறோம். ஆகவே, நாம் நம்முடைய திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகின்றோம். கடன் வாங்குகிறார்களே, கடன் வாங்கினால் நாடு திவாலாகிவிடும் என்று எதிர்க்கட்சியினர் சொன்னார்கள். கடன் வாங்குவதாலே நாடு திவாலாகி விடாது. இந்த மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்

[திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்] [7th August 1965]

பட்டு விட்டதைப்போல் நான்காவது திட்டமும் நிறைவேறி விட்டால் எதிர்க் கட்சிகள் எல்லாம் திவாலாகிவிடுமோ என்று அஞ்சுகிறவர்கள்தான் அப்படிச் சொல்வார்கள்..

தொழில் முன்னேற்றத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அம்பத்தூர், ஆவடியிலிருந்து, என்னுடைய ஊரான திருநெல்வேலியிலுள்ள ஆறுமுகனேரி வரையில் எங்கு பார்த்தாலும் புகை மண்டலம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்குத் தொழில் வளர்ந்து வருகின்றது. தொழில் அமைச்சர் அவர்களுடைய வெற்றியைக் கண்டு, அந்தப் புகை சுழன்று சுழன்று வானத்திலே அடிக் கின்றது. இன்றைக்கு, நாளுக்குநாடு தொழில் பெருகிவருவதைப் பார்க்கின்றோம்.

கல்வி வளர்ச்சியை எடுத்துக்கொண்டால், 300 பேர்கள் இருக் கக்கூடிய ஊர்களில் எல்லாம் பள்ளிக்கூடங்கள். மொத்தம் 30,000 பள்ளிக்கூடங்கள். வருஷத்திற்கு வருஷம் 100 பள்ளிகள் அதிகரிக்கக்கூடிய நிலைமையைத்தான் நாம் பார்க்கிறோம். அத்துடன் நம் முடைய கல்வியமைச்சர் அவர்களுடைய ஆர்வத்தினால், ஆங்காங்கே பேண்களுக்கு உயர்நிலைப்பள்ளிகள், பாஸ்டெக்னிக்ஸ்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றன. அதுவும் நம்முடைய ராஜ்யத்திலே கல்வியமைச்சராக இருக்கின்ற அமைச்சர் அவர்களே, அறநிலைய அமைச்சராகவும் இருக்கின்ற காரணத்தால் இருக்கக் கூடிய தேவாலயங்களின் தேவஸ்தானங்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு, கல்லூரிகளையும், பள்ளிகளையும் ஆரம்பித்துச் செயல்படுத்தி வருகின்றன. அதே போல் அமைச்சர் திரு. ராமப்பா அவர்கள் வந்து ஒரு பழுதடைந்த இடத்தையோ, அல்லது பாதையையோ பார்த்தால், அந்தப் பாதை உடனடியாகப் பழுது பார்க்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கின்றோம்.

மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், முதலில் 15 யூனிட்கள் மட்டுமே பயன்படுத்திக்கொண்டு வந்த ஒருவர் இன்று 160 யூனிட்கள் வரையிலும் பயன்படுத்தக்கூடிய நிலை இருக்கின்றது. ஆகவே, எந்தத் திட்டமும் இல்லையென்று எதிர்த் தரப்பினர் எப்படிச் சொல்லமுடியும்? திட்டம் தேவையில்லையென்று சொல்லமுடியாது. திட்டம் தேவையில்லை என்று சொல்பவர்கள், முன்பு அடங்கியிருந்தவர்களை, இன்றும் அடக்க முடியவில்லையே என்று சொல்லக்கூடியவர்களாகத்தான் இருப்பார்கள். அமெரிக்கா, பிரிட்டன் போன்ற நாடுகளில் திட்டம் இருக்கிறதா என்று கேட்டார்கள். அமெரிக்கா, பிரிட்டன் போன்ற நாடுகளில் திட்டம் இல்லையென்றால் அங்கேயெல்லாம் 190 ஆண்டுகளாகவே நல்ல வளர்ச்சி இருந்து வந்திருக்கின்றது. ஆனால் நம்முடைய நாட்டிலே அப்படியில்லை. நாம் சதந்திரம் அடைந்து குறுகிய காலத்திலே, 10, 15 ஆண்டுகாலத்திலே தான் இருந்துகொண்டு இருக்கிறோம். ஆகவே, இந்தக் குறுகிய கால அளவிலேயே, என்னுடைய கண்ணாலேயே, நான் இருக்கும்பொழுதே நல்ல முன்னேற்றத்தைக் காண விரும்புகிறேன் என்று சொல்லக்கூடிய ஆர்வமிக்க தலைவர் காமராஜ் போன்ற தலைவர்கள் இருப்பதால் இன்று இந்தத் திட்டம்

7th August 1965] [திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்]

கள் எல்லாம் வெற்றி நடைபோடுவதை நாம் பார்க்கிறோம். திட்டங்கள் மிகவும் அவசியம், அத்தியாவசியம். நம்முடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துகொள்வதற்குச் சதந்திரமும், திட்டமும் தான் முக்கியமாகத் தேவை. இன்றைக்குக் காப்பித்தூள் வாங்குவதற்கு; இந்தியாக் காப்பித்தூள் கடையின் முன்பாகப் பார்த்தால் 100, 200 என்ற அளவிலே ஆண்களும் பெண்களும் க்யூ வரிசையிலே நிற்குகொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே, அரிசி, கோதுமை போன்றவைகளையும் பெறுவதற்காகக் க்யூவிலே நிற்குகொண்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் பார்க்கும்போழுது நம்முடைய நாடு முன்னேற்றத்தை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருக்கிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

ஆதி மனிதன் தேவை அதிகமில்லாதவனாக இருந்தான். கடந்த 10, 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நாமும் தேவை அதிகமில்லாமல்தான் இருந்தோம். ஏதோ வயலில் வேலை செய்து விட்டு 12 மணிக்குப் பழைய சோற்றைச் சாப்பிட்டுவிட்டு அதற்குப் பிறகு இரவில் கூடு சாதம் சாப்பிடும் நிலைமை இருந்தது. ஆனால், இப்போது எல்லோருடைய கையிலும் காசு அதிகமாக வருகிறது. நிறைவேற்றப் பட்ட திட்டங்களின் பயனாக முன்பு ஒரு நாளைக்கு நாலனு சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் எல்லாம் இன்று ஒரு நாளைக்கு நாலரை ரூபாய் சம்பாதிக்கிறார்கள். எங்கள் பகுதியில் உள்ள சிமெண்ட் தொழிற்சாலையில் கல் உடைக்கும் கலிகள் கூட ஒரு நாளைக்கு 4½ ரூபாய் சம்பாதிக்கிறார்கள். வருமானம் அந்த அளவுக்கு அதிகமாகி வருகிறது. வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இவ்வளவு திட்டங்களை நிறைவேற்றியும் உணவுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய முடியவில்லையே என்று எதிர்க் கட்சியினர் கூறுகிறார்கள். அமெரிக்கா போன்ற தேசங்களில் அந்த நாட்டு மக்களில் 25 சதவிகிதத்தினர் உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்து விடுகிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய நாட்டிலே 75 சதவிகிதத்தினர் விவசாய உற்பத்தியிலே ஈடுபட்டிருந்தாலும் உற்பத்தி, தேவை அளவுக்குப் பெருகவில்லையென்ற காரணத்தால் நான்காவது திட்டத்திலே விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரை 235,000 பம்ப் செட்கள் கொடுத்திருக்கிறோம்.

நான்காவது திட்ட காலத்தில் மேலும் 2½ லட்சம் பம்ப் செட்கள் கொடுக்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். அண்மையில் உள்ள மாநிலங்களிலுள்ள தண்ணீரை நம்முடைய நாட்டுக்குக் கொண்டு வரத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். முக்கியமாக, எங்களுடைய நெல்லை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில் பப்பையாறு, கீரியாறு திட்டங்கள் இன்னும் முடிவு பெற முடியாத நிலையிலேயே இருக்கின்றன. ராம நதித் திட்டமும் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. சேர்வராயன் திட்டமும் திருநெல்வேலிக்குப் பயன்படும் திட்டம். அதையும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் இருக்கிறோம். ஆகவே, திட்டங்கள் வகுக்க வேண்டியது அவசியமாகும். இந்த நான்காவது திட்டத்தை நிறைவேற்ற

[திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்] [7th August 1965]

மக்கள் தங்களுடைய ஒத்துழைப்பைத் தரவேண்டுமென்று முதலிலேயே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள், மற்றும் எல்லோரும் இந்தத் திட்டங்களுக்கு ஆதரவையும், ஒத்துழைப்பையும் தர வேண்டும். இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் நிறைவேறியும் 'கூன் விழுந்த முதுகையும், குழி விழுந்த கண்களையுந்தான் பார்க்கிறேன்' என்று நேருஜி அவர்கள் கூறியதாக எதிர்க்கட்சியினர் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்த நிலை நாட்டில் இருப்பதை அறிந்துதான், அந்த நிலைமை இல்லாமல் எல்லோரும் நிமிர்ந்து நிற்கவும், குழி விழுந்த கண்கள் ஒளி பெறவுந்தான் இந்தத் திட்டங்களை நாம் நிறைவேற்ற முன் வந்திருக்கிறோம். திட்டங்களால் ஏழை மக்கள் பயன்பெறவில்லை என்று தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் கூறியதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் எதையும் பகிரங்கமாக, தைரியமாகச் சொல்லக்கூடியவர்கள். இந்த மாதிரிக் குறைகளை நீக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான், சமதர்ம சமுதாயத்தை ஜனநாயக ரீதியில் ஆமைக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் அவர்கள் பாடுபட்டு வருகிறார்கள். அண்மையில் இருக்கும் சில நாடுகளில் இருப்பதைப் போல் கட்டாயத்தில் சமதர்மத்தை இந்த நாட்டில் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்கு இத்தனை ஆண்டுகள் தேவையே இல்லை. ஐந்து, பத்து ஆண்டுகளுக்குள் கொண்டு வந்திருக்க முடியும். ஆகவே, இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் நிறைவேறுவதற்கு எல்லோரும் ஒத்துழைப்புத் தந்தால் சீக்கிரமாக நாம் முன்னேற முடியும். நம்முடைய நாட்டின் முன்னேற்றத்தைக் கண்டு, திட்டங்கள் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப்படுவதைக் கண்டு வெளிநாடுகளில் இருந்து வருகின்றவர்கள் எல்லாம் பாராட்டுகின்றார்கள். ஆனால் இங்குள்ள எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் வேதனைப்படுகிறார்கள். அவர்கள் இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் நிறைவேறுவதன் காரணமாகத் தங்களுடைய கட்சி வளர்ச்சி குன்றிவிடுமோ என்றுதான் வேதனைப்படுகிறார்களே தவிர, திட்டங்கள் நல்ல முறையிலேதான் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. ஏழைகள் ஏழைகளாகவே இருக்கிறார்கள், பணக்காரர்கள் மேலும் பணக்காரர்களாக ஆகிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். ஏழைகள் மத்தியில் பணப் புழக்கம் திட்டங்களின் காரணமாக அதிகரித்து வருவதால்தான் அகவிலைப் பிரச்சினையே வருகிறது. நேற்றுப் பேசிய ஒரு அங்கத்தினருடைய மகள் சீமையிலே உயர்நிலைப் பள்ளியில் ஆசிரியராக இருக்கிறார். அவருக்கு 1,500 ரூபாய் சம்பளம். ஆனால் அங்கே கத்தரிக்காய் விலை 4 ரூபாய் என்று சொன்னார்கள். வாழ்க்கைத்தரம் உயர உயர மக்களிடம் பணப் புழக்கம் அதிகமாகிறது. ஆகவே, அகவிலைப் பிரச்சினை தீர்க்க முடியாததாகி விடுகிறது. ஆயினும் அதை ஓரளவு கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காக நம்முடைய அமைச்சர்களும், அதிகாரிகளும் முழு கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது போடப்பட்ட திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றப்படுவதன் மூலம் மக்கள் சுகவாழ்வு பெறக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுமென்று கூறி இந்த நான்காவது திட்ட அறிக்கையை முழு மனதுடன் ஆதரித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

7th August 1965]

* திரு. து. ப. அழகமுத்து : கனம் தலைவர் அவர்களே, நமது மாநிலத்தின் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்பற்றி விவாதிக்கின்ற இந்த இரண்டாவது நாளிலே எனது கருத்துக்களை கூறச் சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை, மத்திய சர்க்கார் வெளியிடுவதற்கு முன்பு, நிதிக் கமிஷன் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு எவ்வளவு பணம் தர இருக்கிறது என்பது தெரிவதற்கு முன்பு, நம்முடைய மாநிலத்தின் திட்டத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் முதல் மூன்று திட்டங்களைவிட அளவிலே மிகப் பெரியதாகவும், அந்த மூன்று திட்டங்களிலும் சேர்ந்து செலவுதிக்கப்பட்ட தொகையைவிட அதிகமாகவும் ஒதுக்கி நான்காவது திட்டத்தை அமைத்திருக்கிறார்கள். அதன் விளக்கப் புத்தகம் கூட முதல் ஆண்டுகளில் கொடுக்கப்பட்டதை விட அதிகமான விளக்கத்தோடு காணப்படுகின்றது.

இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருப்பதன் காரணமாக நாட்டிலே என்ன நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது? 'எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் திட்டங்களைப்பற்றிக் குறை கூறுகிறார்கள்' என்று ஆளுங்கட்சித் தரப்பிலிருந்து கூறுகிறார்கள். நாங்கள் திட்டங்களைப்பற்றிக் குறை கூறவில்லை. அதனால் உருவான பலன் கிடைத்ததா என்று தான் கேட்கிறோம். திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும்போது ஏற்படுகின்ற ஊழல்களைப்பற்றி எடுத்துக் கூறுகின்றோம். திட்டங்கள் வேண்டாமென்று நாங்கள் கூறவில்லை. இந்தத் திட்டம் எப்படி உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி நமக்குக் கொடுத்திருக்கும் திட்ட விளக்கக் குறிப்பிலே அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். "வேளாண்மை உற்பத்தி பின் தங்கியதன் விளைவாக விலைவாசிகள் நிலையற்று உள்ள இத்தருணத்திலே நான்காவது திட்டம் உருவாக்கப்படுகிறதென்பதை நாம் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்" என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த வாசகம் எதைக் காட்டுகிறது? நிறைவேற்றப்பட்ட மூன்று திட்டங்களின் மூலமாகவும் எதிர்பார்த்தபடி பன்னி கிடைக்கவில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்களே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் காட்டுகிறது. திட்டத்தின் நோக்கம் நாட்டிலே உணவு உற்பத்தி பெருக வேண்டும், உணவுப் பஞ்சம் நீக்கப்பட்டு விலைவாசி கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்பதுதான். அந்த உணவு உற்பத்தித் திட்டத்திலே முழு வெற்றி அடைந்திருக்கிறோமா என்றால், இல்லை. விலைவாசி குறைந்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. "மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் மூலப் பொருள்களின் விலையும் உணவுப் பொருள்களின் விலையும் நிலையற்று இருந்து வந்த பின்னணியில் நான்காவது திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது" என்று ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தித் திட்டத்திலே முழு வெற்றி காண முடியாததற்குக் காரணமாக மக்கள் தொகை சராசரி இருக்க வேண்டிய அளவை விட அதிகமாக இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். மக்கள் தொகை சதா மைலுக்கு 373 பேருக்குப் பதிலாக 669 பேர் இருக்கிறார்கள்; அதே போல் அகில இந்திய அடிப்படையில் சராசரி நிலம் ஒருவருக்கு இருக்க

[திரு. து. ப. அழகமுத்து] [7th August 1965]

வேண்டிய 0.98-க்குப் பதிலாக 0.61 தான் இருக்கிறது என்ற காரணத்தைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் லட்சிய அளவை எட்டவில்லை என்பதையும் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த லட்சிய அளவை எட்டிப் பிடிக்க முடியாததற்குக் காரணமாக, 'பாசன ஆதாரங்கள் போதுமானதாக இல்லை, இருக்கின்ற பாசன ஆதாரங்கள் அத்தனையும் பயன்படுத்தப்பட்டு விட்டன' என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் சிறு பாசனத் திட்டங்களைப் பொறுத்த அளவு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், இல்லை யென்றுதான் சொல்லவேண்டும். விவசாயத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது அவர்கள் அடிக்கடி கூறுவது 'தரமான விதைகளை உபயோகப்படுத்த வேண்டும்; உரங்களை உபயோகப்படுத்த வேண்டும்' என்றுதான் பக்கத்திற்குப் பக்கம் கூறுகின்றார்களே தவிர, சிறு பாசனத் திட்டங்கள் கரியான முறையில் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்களா என்றால் இல்லை. அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணம் போதுமானதாக இல்லை. மூன்று திட்டங்களில் ஏற்பட்ட தொழில் வளர்ச்சி மூலம் நம் நாட்டில் எந்த அளவிற்கு வருமானம் உயர்ந்திருக்கிறது என்ற கணக்கை அவர்களே கொடுத்திருக்கிறார்கள். 19 சதவிகிதம் தான் மொத்த வருமானத்தில் தொழில் வளர்ச்சியின் மூலம் கிடைக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே தொழில் வளர்ச்சி போதுமானதாக இல்லை. நாம் ஜனநாயக சோஷலிசத்தைப் பின்பற்றுகிறோம். ஜனநாயக சோஷலிசத்தில் தனியார் துறைக்கு இன்னும் முக்கியத்துவமான பங்கு இருந்துகொண்டுதானிருக்கிறது. விளக்கக் குறிப்பில், "மாநில அரசாங்கம் இதுவரையில் தொழில் துறையில், குறிப்பாகப் பெரும் தொழில்களில் கணிசமான அளவிற்கு முதலீடு செய்யவில்லை, தேவையான பொருளாதார வசதிகளை செய்து கொடுப்பதன் மூலம் தனியார் துறையினை தொழில் முயற்சிகளில் மேலும் ஈடுபடுமாறு உக்குவிப்பதே அரசாங்கத்தின் கொள்கையாக இருந்து வந்துள்ளது" என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் இனிமேல் இருக்கப்போவது எந்தக் கொள்கை என்று கூறவில்லை. திட்டத்தில் அவர்கள் மேற்கொள்ளப் போவதாகக் கூறுவது கண்ஸுமர் குட்ஸ் அதாவது, உபயோகிக்கும் பண்டங்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்யும் முயற்சியை, அரசாங்கம் செய்யும் என்று கூறுகிறார்கள். அதற்கு எந்த வகையில் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் போகிறார்கள் என்பதைப்பற்றிய விளக்கம் திட்டக் குறிப்பில் இல்லை. இதுவரை பொதுவாக எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் திட்டத்தினால் மக்கள் பலன் அடையவில்லை, பணக்காரர்கள்தான் பயன் அடைந்தார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை கூறி வந்தார்கள். ஆனால் இப்போது ஆளும் தரப்பில் இருந்து கூட அந்தக் குற்றச்சாட்டைக் கூறுகிறார்கள் என்று சொல்வதைவிட ஆளும் கட்சித் தலைவராக இருக்கிற, அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவராக இருக்கும் மதிப்பிற்குரிய காமராஜ் அவர்கள்கூட இந்த மூன்று திட்டங்களினால் ஏற்பட்ட பலன் ஏழைகளுக்குக் கிடைக்கவில்லை, அது பணக்காரர்களின் பெட்டியில்தான் போயிருக்கிறது என்று பல கூட்டங்களில் பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பேசியதின் மூலம் உண்மையை

7th August 1965]

[திரு. து. ப. அழகமுத்து]

ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கூறுகிறார்கள் என்று எரிச்சல்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. ஏழைகளுக்கு வருமானம் வரும் முறையில் இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் என்ன ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது? தொழில் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்று புரட்டிப் பார்க்கிற சமயத்தில் அப்படியொன்றும் பிரமாதமாகத் தெரியவில்லை. ஏழைகளுக்கு நன்மை அளிக்கச் செய்திருக்கிற திட்டங்கள் எல்லாம் முதலில் ஏழைச் சிறுவர்களுக்குக் கல்வி வசதி அளிப்பது, அவர்களுக்குப் புத்தகங்கள் வழங்குவது, சீருடை வழங்குவது, இரண்டாவதாக, வீடு இல்லாத ஏழைகளுக்கு வீடுகள் வழங்கக்கூடிய திட்டம், மூன்றாவதாக, கிராமப் பகுதிகளை பின்தங்கிய பகுதிகளை முன்னேற்ற வேண்டுமென்ற திட்டம். இந்த மூன்று திட்டங்களையும் இன்று நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் மதிப்பிற்குரிய காமராஜ் அவர்கள் இந்தத் திட்டங்களின் நோக்கங்களை இதற்கு முன்பே பல கூட்டங்களில் பேசி விட்டார்கள். கோவையில் நடந்த காங்கிரஸ் கட்சிக் கூட்டத்தில் இம்மாதிரி ஏழைப் பிள்ளைகளுக்கு வாய்ப்பு அளிக்கப் போகிறோம் என்று கூறினார்கள். அதோடு வீடு இல்லாதவர்களுக்கு வீடு கொடுக்கப் போகிறோம் என்று கூறினார்கள். இப்படி எல்லோருக்கும் தெரிந்த திட்டத்தைத்தான் நமது சபைக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படிச் சொல்லியிருக்கிற சாரியங்களை எப்படி எந்த அளவிற்கு நிறைவேற்றப் போகிறார்கள்? ஏழைப் பிள்ளைகளுக்குப் படிப்பு வசதி செய்து கொடுக்கப் போகிறோம் என்று கூறுகிறார்கள். இதுவரை நடந்து வந்த நடைமுறையைப் பார்க்கிறபோது அதை எந்த அளவிற்கு நிறைவேற்றுவார்கள் என்ற ஐயப்பாடு இருக்கிறது. கல்லூரியில் படிக்கிறவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளங்கள் கொடுக்கிறார்கள். அந்த உபகாரச் சம்பளங்கள் முறையானபடி வருகிறதா என்றால் வா வில்லை. வருகிற உபகாரச் சம்பளத்திற்குப் பணம் பெறலாம் என்று ஸ்டேட் பாங்கிற்கு போனால் நான்கு நாட்கள் கழித்து வாருங்கள், பணம் இல்லை கணக்கில் என்று கூறத்தக்க நிலையில் தான் இவர்கள் நிர்வாகம் இருக்கிறது என்று நான் கூறினால், அமைச்சர்கள் கோபித்துக் கொள்ளமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அடுத்தாற்போல் வீடு இல்லாதவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தரப்போகிறோம் என்று கூறுகிறார்கள். அதற்கான திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கும் என்று இந்தக் குறிப்புப் புத்தகத்தைப் புரட்டிப் பார்த்தேன். இந்தக் குறிப்புப் புத்தகத்தில், “ஏழை எளியோருக்கு வழங்குவதற்குத் தேவைப்படும் வீட்டு மனைகள் எண்ணிக்கை குறித்துப் புள்ளி விவரம் எதுவும் இப்போது நம்மிடமில்லை. இது குறித்து விசேஷ சர்வே வேலை தொடங்கப்பெறும். இந்த சர்வே வேலை முடிவையொட்டி நான்காவது திட்டத்தில் குறைந்தது ரூபாய் 15 கோடி ஒதுக்குவது என்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது” என்று கூறப்பட்டுள்ளது. திட்டங்கள் தீட்டுகிறபோது எப்படி வேலை செய்வது என்பதற்கு சர்வே செய்திருக்கவேண்டும். இனிமேல் செய்யப்

[திரு. து. ப. அழகமுத்து] [7th August 1965]

போகும் காரியத்திற்கு விளம்பரம் நடத்துகிறார்களே தவிர, இதனால் ஏழைகளுக்கு எந்த அளவு வீடுகள் கிடைக்கப்போகின்றன என்பதைப் பொறுத்திருந்து பார்ப்போம். கிராமப்புறங்களில் உள்ள மக்கள் பின்தங்கிய நிலையில் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று எதிரிக் கட்சியினர் கூறுவதுபோல் ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்களும் கூறுகிறார்கள். கிராமங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம், அங்கு எந்த வேலையைச் செய்வதாக இருந்தாலும் சர்க்கார் முழு உதவியோடு செய்யப்படுவதில்லை. அவர்களுக்குத் தேவையான வேலைகளுக்கு அவர்கள் ஒரு பங்குத் தொகை கொடுத்தால்தான் வேலை நடைபெறுகிறது. அப்பேர்ப்பட்ட நிலை இருப்பதினால்தான் கிராமப்புறங்கள் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கின்றன. கிராம மக்கள் தொழில் வாய்ப்பு இல்லாத காரணத்தினால், விவசாயத்தையே நம்பியிருக்கவேண்டிய காரணத்தினால் அவர்கள் முற்போக்கு நிலைக்கு வரக்கூடிய நிலையில் இல்லை. இந்த நிலையில் அவர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் அவர்களை முன்னேற்றுவதற்கு என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்ற விளக்கம் திட்டக் குறிப்பில் இல்லை. இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காகப் பணத்திற்கு என்ன ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கிறபோது வரி போடுவதுபற்றித் திட்டக்குறிப்பில் ஒன்றும் கூறவில்லை. ஆனால் மேல்கையியில் நம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் வரி போடப் போகிறோம் என்பதைக் கூறிவிட்டார்கள். அதற்குப் பின்னால் கடன் எழுப்பப் போகிறார்கள்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : வரி போடப் போகிறோம் என்று யாரும் சொல்லவில்லை. அவர்கள் 3,000 கோடி ராஜ்ய சர்க்கார்கள் எடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அப்படியில்லை. 3,000 கோடியில் 1,800 கோடி மத்திய சர்க்கார் பகுதியாகவும் மற்ற எல்லா மாநிலங்களின் பகுதி 1,200 கோடியாக இருக்கும் என்று இன்பர்மேஷன் சொன்னேன்.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : வரி போடப்போவதில்லை என்றால் மகிழ்ச்சி.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : வரி போடப்போவதில்லை என்று சொல்லவில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : என்ன செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிறீர்கள்? அதைச் சொல்லுங்கள், போதும்.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : வரி போடவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. எப்படி நிறைவேற்றப் போகிறீர்கள் என்று கேட்கிறேன். நிதி வசதிக்காகக் கடன் எழுப்பப் போகிறார்கள். நான்காவது திட்ட நடப்பில் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நாம் 107 கோடி ரூபாய் திருப்பித் தரவேண்டியிருக்கிறது. இந்த திட்டமான நிலையில் என்ன செய்யப்போகிறீர்கள் என்று கேட்கிறேன். ஏழைகளின்மேல் மேலும் மேலும் வரிப் போட்டு

7th August 1965]

[திரு. து. ப. அழகமுத்து]

கஷ்டப்படுத்தப் போகிறார்களா? என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. கூடுமான வரையில் சிக்கனமாக நடத்து கிறோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தச் சிக்கனம் கூடுமான வரையில்தான் கையாளப்படுமா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். முடிவுரையில் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள், “இத்திட்டத்துக்கு சமுதாயத்தில் உள்ள எல்லாப் பிரிவினரின் முயற்சியும், ஒத்துழைப்பும் தேவைப்படும். நிர்வாகத் திறமைக்கும் நிறைவேற்றமும் ஆற்றலுக்கும் இத்திட்டம் பெரிய அறை கூவலாக அமையும். இதற்காக நிர்வாகத்தையும், நிர்வாக நடைமுறையையும் சீரமைக்கவும் வேண்டியிருக்கும்; அரசாங்கப் பணியாளர்களிடமிருந்து மேலான பற்றுணர்ச்சியும் திறமை கொண்ட தன்னலமற்ற உழைப்பும் தேவைப்படும்” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஏன் அரசாங்கப் பணியாளர்களிடம் அரசாங்கத்திற்கு இந்தச் சந்தேகம் வந்தது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. முதலமைச்சர் அவர்கள் வெளியிடங்களில் பேசுகிறபோது எங்கள் கொள்கையில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் வெளியே போகலாம் என்று அதிகாரிகளைப் பார்த்துக் குறிப்பிட்டதாக நான் பத்திரிகைகளில் படித்தேன். அப்படி ஏதாவது இப்போதும் சந்தேகம் வந்து விட்டதா, காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. இந்தத் திட்டம் ஏழைகளுக்குப் பயன் அளிக்கும் திட்டம் அல்லவென்று கூறி என்வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்துப் பேசிய போது நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கமாகக் கருத்துக்களை எடுத்து வைத்தார்கள். அநேக அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது இதில் ‘ரி-திங்க்கிங்’ வேண்டும், மறுபடியும் யோசனை செய்ய வேண்டும், ப்ளான் ஹாலிடே வேண்டும், ஒரு வருடத்திற்கு ஒத்திவைக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்தார்கள். ப்ளான் ஹாலிடே கொடுக்கவேண்டுமென்று ஒரு வருடம் ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்றுள்ள அபிப்பிராயம் வெளியிலும் இருக்கிறது. யூனியன் மினிஸ்டர் திரு. எஸ். கே. பாப்டில் அவர்கள் கூட, ‘Why now we give the Plan holiday for one year?’ என்று பேசியிருக்கிறார்கள். இப்படி ப்ளானை நிறுத்தி வைக்கலாம் என்று சொல்வது சரியாகப் புரிந்து கொண்டுதான் பேசுகிறார்களா என்பது தெரியவில்லை. ப்ளானை நிறுத்தி வைக்கவேண்டும், நிறுத்தி வைக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் எப்படி ப்ளானை நிறுத்தி வைப்பது? இந்த நாடு சுதந்திரம் அடைந்தவுடன் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு இருக்கின்ற ஏழ்மை, வறுமை போக வேண்டும், இந்த நாட்டில் ஏழைகள், பணக்காரர்கள் என்ற வித்தியாசத்தை நீக்கவேண்டும், மக்களிடையே இருக்கின்ற வித்தியாசத்தை நீக்கி, சமநீதியில், சமத்துவமாக வாழவேண்டும், எல்லோருக்கும் உடை, உணவு இவைகள் கொடுக்கவேண்டும். இதற்காக நாட்டில் பல திட்டங்களைப் போடவேண்டும். திட்டத்தின் மூலம்தான் இதை நிறைவேற்ற முடியும் என்று ஏற்பாடு செய்து அதற்காகத் திட்டங்களை போட்டு வருகிறோம். அப்படிப் போடப்படுகின்ற திட்டத்தை

10-30
a.m.

[திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்] [7th August 1965]

மத்தியில் நிறுத்தி வைக்கலாம் என்று சொல்வது தவறான யோசனை. சாதாரணமாக, விவசாயத்தை எடுத்துக்கொண்டால், உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டும் என்று திட்டங்களைப் போடுகிறோம். அப்படியிருக்கும்போது, திட்டங்களை நிறுத்தலாம் என்று சொன்னால் உணவு உற்பத்தியை நிறுத்திவைக்க வேண்டியிருக்கும். அதை எப்படி நிறுத்தி வைப்பது? நம்முடைய ஜனப்பெருக்கத்தைப் பார்த்தால் மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. ஒன்று அதையாவது குறைக்கவேண்டும். அல்லது ஜனப்பெருக்கம் அதிகமாக இருந்தால் நிச்சயம் நாம் உணவு உற்பத்தியை அதிகமாக்க வேண்டும். இந்தத் திட்டத்தை நிறுத்தி வைக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறவர்கள், பெருமாளிடம்—சாமியிடம்—சென்று கொஞ்ச நாட்களுக்குக் குழந்தைகள் உற்பத்தியைத் தடை செய்யுங்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அது முடிந்தால் தான் உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்தை நிறுத்த முடியும், திட்டத்தையும் நிறுத்தி வைக்க முடியும். சுதந்திரப் போராட்டக் காலத்திலிருந்தே நாம் திட்டத்தைப் போடவேண்டும் என்று முடிவு செய்திருக்கிறோம். 1938-ம் வருஷத்தில் நேதாஜி சுபாஷ் சந்திரபோஸ் முதலியவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து நேஷனல் பிளானிங் கமிட்டி ஒன்று அமைத்தார்கள். அதிலிருந்தே பல தேசியப் பெருந்தலைவர்கள், ஐவஹர்லால் நேரு போன்ற பெருந்தலைவர்கள், பெரிய பொருளாதார நிபுணர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, எதிர்க் கட்சியிலுள்ள சிலர் எதற்காக நாம் வெளியிலிருந்து கடன் வாங்கவேண்டும்? நம்முடைய ப்ளானை நிறுத்தி வைக்கலாமே என்று சொல்லுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் சுதந்திரக் கட்சியிலுள்ள தலைவர்களில் ஒருவராகிய மினு மசானி அவர்கள் 'நமது இந்தியா' (Our India) என்று ஒரு புத்தகத்தை எழுதியிருக்கிறார்கள். இதைத் தமிழிலும் மொழி பெயர்த்திருக்கிறார்கள். அழகாக எழுதப்பட்ட இந்தப் புத்தகத்தில் திட்டங்களைப்பற்றித்தான் முழுவதும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்குத் திட்டங்களைச் சிறிது காலத்திற்கு நிறுத்தி வைக்கலாம் என்று சொல்லுகின்றவர்கள் அவர்களுடைய தலைவர் எழுதியிருக்கின்ற இந்தப் புத்தகத்தைப் படித்தால் நல்லது என்று நினைக்கிறேன். ப்ளான் மூலம்தான் நாட்டில் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முடியும். அப்படியிருக்கும்போது ப்ளானை நிறுத்தி வைக்கலாம் என்று இங்கு பேசுவது—இங்கு மட்டுமல்ல வெளியிலும் பேசுவது—தவறு. இப்படிப் பேசுகின்றவர்கள் இந்தத் தேசத்திற்குத் தவறு செய்கின்றார்கள் என்பது என் கருத்து. திட்டம் என்பது, நம்முடைய நாட்டில் மட்டுமல்ல, சுதந்திரம் அடைந்த எல்லா நாடுகளும் இப்படித்தான் திட்டங்களைப் போட்டிருக்கின்றன. நாம் சுதந்திரம் அடைந்தவுடன் திட்டத்தைப் போட்டோம். நமக்கு அடுத்தபடியாக சுதந்திரம் அடைந்த சைனாவிலும் இப்படித்தான் ஆட்சிமுறை மாறியது. அவர்களும் ப்ளான் போட்டார்கள். அங்கு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆட்சிமுறை இருந்ததால் யதேச்சாதி காரமான முறையில் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு அவர்

7th August 1965] [திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்]

தளுக்கு வசதி இருந்தது. ஜனநாயக நாடுகளில் எல்லாம் இந்த மாதிரிப் பள்ளன் போட்டு, காரியங்களை நிறைவேற்றுகிறார்கள் என்றால், அதை யதேச்சாதிகாசமாகத்தான் நிறைவேற்ற முடியும். ஆனால் நாம் ஜனநாயக அடிப்படையில் இதை நிறைவேற்றுவது எப்படி? இது அரிதான காரியம் ஆயிற்றே என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில், எல்லோரும் ஆச்சரியப்படக்கூடிய அளவுக்கு ஜனநாயக அடிப்படையில் நம் நாட்டிலும் திட்டத்தை நல்ல முறையில் நடத்த முடியும் என்று காண்பிக்கின்ற அளவுக்கு தமது காலஞ்சென்ற பண்டித நேரு அவர்கள் இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு எடுத்துக் கொண்டார்கள். நாட்டில் ஒரு பள்ளனைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றவேண்டுமென்றால் சிறிது கஷ்டப்படத்தான் வேண்டும். ஏதோ பள்ளனை தேர்தல் சமயத்தில் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆம், அதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். அதில் என்ன தவறு இருக்கிறது? மக்களுக்கு முன்னால் தேர்தலின்போது இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் ஆட்சியில் இருக்கின்ற காங்கிரஸ் கட்சி நிறைவேற்றப் போகிறது என்று சொல்லுகின்றோம். இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக இன்னின்ன காரியங்களைச் செய்யப்போகிறோம், அதற்கு உங்களுடைய ஒத்துழைப்புத் தேவை என்று சொல்லுகிறோம். அதில், நாங்கள் சொல்வது மக்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லாமல் இருந்தால், மக்கள் அதை ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள். அந்த முறையில் தான் ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கையுள்ள காங்கிரஸ் அரசாங்கம் மக்கள் முன்னால் இந்தத் திட்டங்களை வைக்கின்றது. மக்கள் தான் இதற்குச் சம்மதம் கொடுக்கவேண்டும். 20 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் இந்தத் திட்டங்களுக்காகச் செலவு செய்யப்போகிறோம். இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றினால் இன்னின்ன நன்மைகள் கிடைக்கும் என்று நாம் மக்களிடத்தில் சொல்லுகிறோம். அவர்கள் இதை யெல்லாம் பார்த்து, நீங்கள் சொல்வது தப்பு, இப்போது திட்டம் தேவையில்லை, இப்போது நாங்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம், இருந்தாலும் இப்போது இருப்பதே போதும் என்று சொல்லக்கூடிய சதந்திரா கட்சியை நம்புகிறவர்கள், நாட்டில் பெருவாரியாக இருந்தால், காங்கிரஸ்காரர்களுக்குத் தேர்தலில் வேட்டுப் போடவேண்டியதில்லை காங்கிரஸ் வெளியே வருவதற்கும் தயாராக இருக்கிறது. அப்படியில்லாமல், எங்கள் குழந்தை குட்டிகள் சுகமாக இருக்கவேண்டும், நாங்கள் எந்த விதமான கஷ்டமும் இல்லாமல் வாழவேண்டும், இந்த நாட்டு மக்கள் எல்லா வசதியோடும் வாழவேண்டும் என்று சொல்கின்றவர்கள் அதிகமாக இருந்தால் காங்கிரஸுக்கு வேட்டுப் போடுவார்கள். அதனால் தான் இம்மாதிரித் திட்டங்களை மக்கள் மத்தியில் வைக்கிறோம். இதை மக்கள் நன்றாக ஆலோசித்துப் பார்ப்பார்கள்.

திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில், சென்ட்ரல் செக்டார், ஸ்டேட் செக்டார், பிரைவேட் செக்டார் என்று மூன்று செக்டார்களாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பெரிய ஹெவி இன்டஸ்ட்ரீஸ் எல்லாம் சென்ட்ரல் செக்டாரில் நிறைவேற்றப்படும். இதற்காக நியூ

[திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்]

[7th August 1965]

பிளான்ட்கள் எல்லாம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சேலம் ஸ்டீல் பிளான்ட் பற்றி பலர் இங்கே பேசினார்கள். சேலம் ஸ்டீல் பிளான்ட் வருமா வருமா என்று நாட்டில் எல்லோரும் பேசி வருகிறார்கள். எதிர்க்கட்சிகள் இந்தத் திட்டம் வராது என்றே சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் திட்டம் வந்தே தீரும், வந்தே விட்டது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என் போன்றவர்களுக்கு நமது முதலமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் தலைமையிலும், நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் பரிபூரண நம்பிக்கை இருக்கிறது. நிச்சயமாக ஸ்டீல் பிளான்டைக் கொண்டுவருவார்கள். நிச்சயமாக வருவதைத் தான் அவர்கள் சொல்வார்கள். மத்திய அரசாங்கத்திடம் இதற்காகப் போராடி நிச்சயம் வெற்றி பெருவார்கள் என்பதில் நமக்குப் பூரணமான நம்பிக்கை இருக்கிறது. ஆகவே சேலம் ஸ்டீல் பிளான்ட் வந்தே தீரும், சேலம் பிளான்ட் பெரிய பிளான்ட் அல்ல, சிறிய பிளான்ட் தான். இதை ஸ்பெஷல் பிளான்டாக நிறுவ வேண்டும் என்றுதான் இதைப்பற்றி ஆங்கிலோ அமெரிக்க கன்ஸார்டியம் பரிசீலித்து ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் ஐந்தாவது ஸ்டீல் பிளான்டை எங்கே வைப்பது என்பதைப்பற்றியும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஹாஸ்பெட்டில் வைக்கலாம், அல்லது விசாகப்பட்டினத்தில் வைக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஹாஸ்பெட்டில் நல்ல வசதியிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் விசாகப் பட்டினத்தைக் எடுத்துச்சொல்லி, இங்கு கடற்கரை வசதியிருக்கிறது. பெரிய மெஷினரிகள் அன்னிய நாட்டிலிருந்து வரவழைப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும், இதன் மூலம் செலவை மிச்சப் படுத்தலாம், அது மட்டுமல்ல, பிற்காலத்தில் 10, 15 வருடங்களுக்கு பின்னால் ஸர்ப்ளஸ் ஏற்படும், அப்போது நமது நாட்டில் உற்பத்தியாவதை அன்னிய நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்குக் கடற்கரை வசதி (ஸி-கோஸ்ட்) இருந்தால் நல்லது. ஆகவே விசாகப்பட்டினம் என்ற இடமாக இருக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஹாஸ்பெட்டும் வசதியாக இருக்கிறது. விசாகப்பட்டினத்தில் ஏற்படுத்தினால் அயர்ன் ஓர்-ரை 200 மைல் தூரத்திலிருந்து கொண்டு வர வேண்டியிருக்கிறது, இதற்கு அதிகம் செலவு ஆகும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கடற்கரைப் பகுதிகளில் ஏற்படுத்தினால் வசதியாக இருக்கும், செலவைப் பொறுத்த வரையில் எக்னமிக்காக இருக்கும் என்று சொன்னால், இப்போது 200 மைல் கொண்டு வர வேண்டியிருக்கிறது என்று இருக்கும்போது, இன்னும் சிறிது கூடுதலாக 400 மைல் அளவுக்குக் கொண்டு வந்து மெட்ராஸ் போன்ற இடத்தில் ஏன் வைக்கக்கூடாது என்று கேட்பதற்கும் இடமிருக்கிறது. நான் சொல்கின்ற கருத்துக்களைத் தயவுசெய்து கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தொழில் அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்களும் நான் சொல்வதைக் கவனிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஸி-கோஸ்ட் இருப்பதால் விசாகப் பட்டினத்தில் வைக்கலாம் என்றிருந்தால் சென்னையில் ஏன் வைக்கக்கூடாது? சேலத்தில் எதோ இண்டிரியரில் தான் அயர்ன்

7th August 1965]

[திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்]

ஓர் கிடைக்கிறது. இதைக்கொண்டு இரண்டு மில்லியன் அளவுக்கு ஸ்டீல் உற்பத்தி செய்ய வாய்ப்பு இருக்கிறது. 200 மைல் தூரத்திலிருந்து இதைக் கொண்டு வந்துவிட்டால் விசாகப்பட்டினத்தில் வைக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியானால் அதை 400 அல்லது 500 மைல் தூரத்திலுள்ள சென்னைக்குக் கொண்டு வந்து இந்த பிளான்டை ஏன் சென்னையில் வைக்கக் கூடாது? வடக்கே இருக்கின்ற பிளாண்டுகளை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டால், பிலாய், ரூர்கேலா, துர்க்காபூர், ஜெம்ஷெட்பூர் இவைகள் எல்லாம் 100, 200 மைல் சுற்றளவுக்குள்ளாக இருக்கின்றன. ஆகவே இது மாற்றப்படவேண்டும் என்று இருக்கும்போது, தெற்கே விசாகப்பட்டினம், ஹாஸ்பேட் முதலிய இடங்களும் இது போல்தான் அமையும். ஆகவே ஸ்தூன் ஸ்டீல் பிளான்ட் என்ற முறையில், கொஞ்சம் கூடுதலாக டிரான்ஸ்போர்ட் செலவு ஆனாலும் பரவாயில்லை, சென்னையில் இதை அமைப்பதற்கு வசதியாக இருக்குமே. அதிலும் ஃபிளிஷ்ட் குட்ஸ்ஸாக இருந்துவிட்டால் செலவு இன்னும் மிச்சமாகும். ஸீ-கோஸ்ட் என்ற காரணத்திற்காக விசாகப்பட்டினத்தில் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்றால் நிச்சயமாக இதை சென்னையில் ஏற்படுத்தலாம். சேலத்திற்கு என்று வந்தது எப்படி சென்னைக்கு வரலாம் என்று சில பேர்கள் நினைக்கலாம். பொருளாதாரத்துறையில் செலவைப்பார்க்கும்போது, விசாகப்பட்டினத்தில் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்றாலும் அங்கே இருநூறு மைல் அளவுக்கு ரயில்பாதை இரண்டு, அதாவது டபிள் லைன் போடவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறது. இதற்கு அதிகமாகச் செலவு ஆகும். இதைப்பற்றியும் பொருளாதார நிபுணர்கள் நன்றாக ஆலோசித்து, சென்னையிலும் ஏற்படுத்தினால் என்ன என்பதைப் பற்றியும் ஆலோசிக்க வேண்டும். ஒரேயடியாக அங்கேயேதான் வைக்கவேண்டும் என்று முடிவு எடுக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஸ்டீல் செக்டாரிலே அக்ரிகல்சர், பவர், இர்ரிகேஷன் எல்லாம் வருகின்றன. இர்ரிகேஷனைப் பொறுத்தவரையில் அநேகமாக நமது மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை யெல்லாம் ஓளவுக்கு ஏற்பாடு செய்தாகி விட்டது என்பதான் சொல்லவேண்டும். வேறு ரிஸோர்ஸஸ் இருப்பதாகத் தெரிய வில்லை. புதிதாகத் திட்டம் என்ன செய்யவேண்டுமென்றால் இருக்கக் கூடிய சப்-ஸாயில் வாட்டரை எடுத்துச் சமுதாயத் திற்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இப்போது பம்ப் செட்டை ஆங்காங்கு தனிப்பட்டவர்கள் போடுவது என்றால் வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இது போதாது. 100 ஏக்கர், 200 ஏக்கர் ஆயக்கட்டு இருந்தால் போர் வெல் போட்டு எல்லா மக்களுக்கும் தண்ணீர் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். நம் மாகாணத்தில் போர்வெல் போடுவதிலே 400 அடி ஆழம் வரையில் போடக்கூடிய ட்ரிஸ்தான் இருக்கின்றன. சில இடங்களில் 400 அடியில் தண்ணீர் வராது இருக்கிறது. 1,000 அடி ஆழம் போடக் கூடிய அளவுக்கு ட்ரிஸ்தான் வைத்துக் கொண்டு 100 ஏக்கர், 200 ஏக்கர் நிலங்களுக்கு அதன் மூலம் சப்ளை செய்யக் கூடிய திட்டத்தை மாகாணத் திட்டமாக எடுத்து ஏற்பாடு செய்ய

[திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்]

[7th August 1965]

வேண்டும். அதோடு கூட இப்போது இருக்கிற தண்ணீரை உபயோகிப்பதால் சிக்கனமாக உபயோகிக்கும் ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் சிக்கனமாக உபயோகித்தால் அதிகப் படியான ஆயக்கட்டை விவசாயத்திற்கு நாம் கொண்டுவர முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

ப்ரைவேட் செக்டாரில் சிறு கைத்தொழில்கள் வளரவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். ப்ரைவேட் செக்டாரில் நான் நம்பிக்கை இல்லாதவன். நான் ஜனநாயக சோஷலிஸத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவன்.

டாக்டர் பா. நடராஜன் : கனம் அங்கத்தினர் ஜனநாயக சோஷலிஸத்தில் நம்பிக்கை உடையவர் என்றும், ப்ரைவேட் செக்டாரில் அவருக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்றும் சொல்லுகிறார். ஜனநாயக சோஷலிஸத்திற்கும், ப்ரைவேட் செக்டாருக்கும் முரண்பாடு இருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அப்படித்தான் இங்கே எல்லோரும் பேசுகிறார்கள்.

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : டாக்டர் அவர்கள் பெரிய துப்புனர். அவரோடு விவாதிப்பதற்கு எனக்குத் திறமை இருக்கிறது என்று சொல்லமுடியாது. சோஷலிஸம்தான் இந்த நாட்டின் லட்சியம். அந்த லட்சியத்தை அடைய ஜனநாயக வழியிலே நாம் செல்லுவோம் என்று புலனேசுவர் காங்கிரஸிலே முடிவு செய்தோம். சோஷலிஸம் தான் நமது லட்சியம். நான் ஒரு சோஷலிஸ்டு. (சிரிப்பு) I am really a Socialist. இந்த நாட்டிலே காங்கிரஸ் கட்சி ஒழிந்தாவிடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். நாட்டிலே சோஷலிஸ சமுதாயத்தை அமைத்த பின்னர்தான் அதை ஒழிய விடவேண்டும். அந்த லட்சியத்திற்காகப் பாடுபட்டு என்னுடைய வாழ்க்கையையே செலவிட்டிருக்கிறேன். அந்த லட்சியத்திற்காக எத்தனையோ முறை என்னுடைய வாழ்க்கையில் சிறை சென்றிருக்கிறேன். சோஷலிஸ லட்சியம் இல்லை என்றால் காங்கிரஸ் கட்சியையே அழிக்கக்கூட நான் முன் வருவேன். சோஷலிஸ்டாகக் கூட மாறத் தயாராக இருப்பேன். அந்த லட்சியம் இல்லையென்றால் நான் கம்யூனிஸ்ட்டாகக்கூட மாறத் தயாராக இருக்கிறேன். அவ்வளவு பலமாக சோஷலிஸ லட்சியத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவன்.

MR. SPEAKER : I think doctor has succeeded in provoking the Hon. Member (laughter.)

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : இந்த முறையில் சோஷலிஸ லட்சியத்தை அடைய ப்ரைவேட் செக்டாரில் நம்பிக்கையில்தான் என்று சொன்னேன். டாக்டர் அவர்கள் சொன்ன பிரகாரம் ஜனநாயக முறையில் ஓசளவு ப்ரைவேட் செக்டாருக்கு ஆதரவு கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். அதை ஆட்சேபிக்கவில்லை. என்னென்றால் லட்சியத்தை ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டதால் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ப்ரைவேட் செக்டாரில் சிறு தொழில்கள்

7th August 1965]

[திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்]

இருக்கின்றன. சிறு தொழில்களை ஆரம்பிக்க இன்றைய தினம் உதவி செய்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் தொழில் நடத்த வசதி செய்யவில்லை. மூலப் பொருள்கள் கிடைக்கவில்லை என்று எவ்வளவு தொழில்கள் கஷ்டப்படுகின்றன என்று அரசாங்கம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அவைகளுக்கெல்லாம் தொழில் துறை நடத்தக் கூடிய முறையில் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அவைகளுக்கான மூலப்பொருள்கள் அந்நிய நாட்டிலிருந்து வர வேண்டியிருக்கிறது. அந்நியச் செலாவணி பற்றாக்குறை என்று சொல்லுகிறார்கள். இவ்வளவு பெரிய தேசத்தில் மூன்று ஐந்து ஆண்டுத் திட்டங்கள் போட்டும் அந்நியச் செலாவணி இல்லை, குறைந்து விட்டது என்றால், எப்படிக் குறைந்தது. என்னுறைந்தது என்று கண்டுபிடிக்க பார்லிமென்ட்டில் ஒரு கமிட்டி அமைக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். பார்லிமென்ட்டுக்கு இந்தச் சபை ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்கலாம் என்று நம்புகிறேன். அந்த முறையில் பார்லிமென்ட்டானது அந்நியச் செலாவணி எப்படிக் குறைந்தது, அதற்கு யார் பொறுப்பாளி என்று கண்டுபிடிக்க முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில் நாம் என்ன சொல்லுகிறோம் என்றால் நமது நாட்டிலே விவசாயம் தான் மக்கியம், விவசாயம் வெற்றி பெறவிட்டால் நமது ப்ளான் வெற்றி பெறுது. விவசாயம் அபிவிருத்தி அடைய ப்ளான் என்னென்ன திட்டங்கள் போடுகிறோம்? இந்த விஷயத்தில் ப்ளானிங் கமிஷன் அப்ரோச்சே ஓரளவு சரியில்லை என்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போட்ட பிறகும் கிராம மக்களுக்கும் நகர மக்களுக்கும் உள்ள தாரதம் மியம் குறையவில்லை. ஏராளமாக இருக்கிறது, மலைக்கும் மடுவுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தில் இருக்கிறது. கிராம மக்களுடைய ஏழ்மையையும், நகர மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தையும் பார்த்தால் வித்தியாசம் எவ்வளவோ இருக்கிறது. ஏழை பணக்காரர்கள் வித்தியாசமும் அதிகமாக இருக்கிறது, இன்னும் போகவில்லை. ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் இருக்கும் கிராமங்களில் குடி தண்ணீர் வசதி கூட இல்லாமல் இருக்கும் கிராமங்கள் ஆயிரக்கணக்கில் இருக்கின்றன. அந்த முறையில் இதில் ப்ளானிங் கமிஷன் அக்கறை செலுத்தவில்லை என்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ப்ளானிங் கமிஷன் இந்த மாகாணத்தில் எதிர்பார்ப்பதைக் காட்டிலும் ஓரளவுக்கு அதிகமாகவே நமது மாகாண சர்க்கார் ஓஸ்தியாகச் செய்திருக்கிறது. இந்த இனத்தில் ப்ளானிங் கமிஷன் உதவி போதாது என்று குற்றஞ் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

பிற்பட்ட சமூகமும், தாழ்த்தப்பட்ட சமூகமும் சரியான முறையில் கவனிக்கப்படவில்லை என்றும் குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன். நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் லட்சம் பேர்களுக்கு விட்டு மனைகளுக்கு ஏற்பாடு செய்கிறார்களோ என்று சொல்லி வருகிறார்கள். இன்றைய தினம் கோடிக் கணக்கான மக்கள் வீடு இல்லாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். பிற்பட்ட சமூகங்களில் அநேகம் பேர்கள் அரிஜனங்களைக் காட்டிலும் தாழ்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்]

[7th August 1965]

றார்கள். கிராமங்களில் பார்த்தால் முக்குலத்தோர் சமூகம் என்று சொல்லுகிற சமூகம் இருக்கிறது. நாலாம் தேவர் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவன் தான். நமது கனம் சபாநாயகர் அவர்களும் தேவர் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்தான். கிராமங்களில் குடியிருக்க விடுகள் கூட இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதே போல நாடார் சமூகம். நாடார்கள் முன்னேறியிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கலாம். விருதுநகர் நாடார்கள், சிவகாசி நாடார்கள், சாத்தான் ஞானம் நாடார்கள் முன்னேறி இருக்கலாம். ஆனால், இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில், சிவகங்கைப் பகுதியில் உள்ள நாடார்கள் ஹரிஜனங்களைக் காட்டிலும் மிகத் தாழ்ந்த நிலையில் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதே மாகிரித்தான் படையாச்சி சமூகம். இன்றைக்குச் சட்ட சபையில் இருக்கும் அங்கத்தினர்களைக் கொண்டு படையாச்சி சமூகத்தை நிர்ணயிப்பது கூடாது. பிற்பட்ட சமூக மக்கள் ஏராளமாக, லட்சக் கணக்கில் கஷ்டப்படக் கூடிய நிலையில், எளிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். பிற்பட்ட சமூகத்தினரும் ஓரளவு முன்னேறுவதற்குப் பள்ளிங் கமிஷன் திட்டம் போடவேண்டும். அவர்கள் இதிலே சரியான அக்கறை செலுத்தவில்லை. நான் பிற்பட்ட சமூகத்திற்காக மட்டும் பேசவில்லை, தாழ்ந்த சமூகத்திற்காக மட்டும் பேசவில்லை, நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளாகக் கஷ்டப்பட்டு ஒடுக்கப்பட்டு வாழ்ந்த சமூகத்தைப் பற்றிப் பேசவேண்டியிருக்கிறது. நான் ஒரு சோஷலிஸ்ட். நாட்டில் உள்ள எல்லா சமூகத்தினருக்கும், பிராமனார் முதல் அரிஜனங்கள் வரையில் எம்மையையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு, கஷ்டப்படுகிற எல்லாக் குடும்பங்களுக்கும், பொருளாதார அடிப்படையில் உதவி அளிக்கக் கூடிய முறையில் திட்டங்கள் வகுக்க வேண்டுமென்று தான் சொல்லுவேன். பிராமண சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர் விடு இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார் என்றால், அவருக்கும் உதவி செய்ய வேண்டியதுதான். அதே மாகிரி அரிஜன சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர் கஷ்டப்படுகிறார் என்றால், உதவி செய்யவேண்டியதுதான். பிற்பட்ட சமூகத்தினருக்கு வேண்டிய அக்கறையைப் பள்ளிங் கமிஷன் செலுத்தவில்லை என்றுதான் நான் குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன். நமது திறமை மிக்க முதல் அமைச்சரும், தொழில் அமைச்சரும் இது சம்பந்தமாக பள்ளிங் கமிஷனோடு சண்டை போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரே ஒரு வார்த்தை சொல்லி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். விவசாயமும், தொழிலும் நாட்டில் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டுமென்றால், முக்கியமாக வேண்டியது மின்சார அபிவிருத்தி. மின்சார அபிவிருத்தி செய்வதில் நமது தொழில் அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் மிகவும் அதிகமாக அக்கறை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் அவர் பெரும் அபிவிருத்தியும், பெரும் வெற்றியும் கண்டிருக்கிறார். இருந்தாலும் இது போகாது. இந்த மாகாணத்தில் விவசாயமும், தொழிலும் அபிவிருத்தி அடையவேண்டுமானால், முக்கியமாக 'எக்ஸ்டென்ஷன் அப் நெய்வேலி தெர்மல் ஸ்டேஷன்', 'கல்பாக்கம் அடாமிக் பிளாண்ட்' இந்த இரண்டு திட்டங்களும் நிறைவேற்றப் படவேண்டும். பள்ளிங் கமிஷன் இதற்கு வேண்டிய உதவி செய்

7th August 1965] [திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்]

வதற்கு தயாராக இருக்கவேண்டும். ப்ளானிங் கமிஷனுடன் போராடி கல்பாக்கம் அடாமிக் பிளாண்ட்' நிறுவுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை நாம் அவசியம் எடுத்தே தீரவேண்டும். ப்ளானிங் கமிஷன் இது விஷயத்தில் பின் வாங்குவதற்கு நாம் விடக்கூடாது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : போராட்டத்திற்கு அவசியம் இல்லை. இதெல்லாம் முடிந்துபோன விஷயம்.

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : முடிந்துவிட்டது என்றால் வருமா, வராதா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் போராட்டத்தில் முன்னணியில் நிற்பவர்கள். நமக்குச் சாதகமாக முடிந்ததால் போராட்டம் வேண்டாம் என்று சொன்னேன்.

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : சாதகமாக முடிந்தது என்றால் ரொம்பவும் சந்தோஷம். விவசாய அபிவிருத்தியில் நாம் வெற்றி காணவிட்டால், ப்ளான் வெற்றி அடையமுடியாது. விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்குத் தனியாக ஒரு ப்ளான், ஜெனரல் ப்ளான் தனியாக ஒன்று இப்படி இரண்டு ப்ளான்கள் போட்டு, ப்ளானிங் கமிஷன் இதைப் பரிசீலிக்கவேண்டும். சமீபத்தில் நமது பிரதம மந்திரி திரு. சாஸ்திரி அவர்கள் கூட விவசாயத்திற்குத் தனி ப்ளான் வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். ப்ளானிங் கமிஷன் இதில் அக்கறை செலுத்த வேண்டும். இரண்டு ஸ்டெபரேட் ப்ளானிங் கமிஷன் போட்டு, அதற்கு வேண்டிய அதிகாரிகள் போட்டு, விவசாயத்திற்குத் தனி ப்ளான், ஜெனரலாக ஒரு தனி ப்ளான் என்று இரண்டு ப்ளான்கள் போட்டு, இரண்டையும் ஒன்றுபடுத்தி நாம் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால், நமது நாட்டில் விவசாய முன்னேற்றம் நல்ல முறையில் ஏற்படும் என்று கூறி, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இரண்டு திட்டங்களை நிறைவேற்றி, மூன்றாவது திட்டத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கும் அனுபவங்களைக் கொண்டும், அதிலே அடைந்த பலன்களைக் கொண்டும், அதன் அடிப்படையிலே நான் காவது திட்டம் இடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம். திட்டமிடுவது மிகவும் சிரமமான காரியம் என்றாலும் கூட, இட்ட திட்டத்தை நிறைவேற்றிவைப்பது அதைவிட மிகவும் சிரமம் என்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம். இட்ட திட்டம் உண்மையிலேயே நல்ல முறையில் நிறைவேற்றவேண்டுமென்றால், அந்தத் திட்டம் சம்பந்தப்பட்ட அம்சங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய சகல உறுப்பினர்களும் ஒன்றுபோல் வேலை செய்தால் தான் திட்டம் நிச்சயமாக வெற்றி அடையும். ஏதோ ஒரு இடத்தில் குறைபாடு இருந்தாலும் கூட, மொத்தமாக திட்டமானது வெற்றிகரமாக நடைபெற்றிருக்கிறது என்பதை நாம் உணர்வோம்.

[திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு] [7th August 1965]

இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதிலே ஏற்பட்ட அனுபவங்களைக்கொண்டு, அதிலே இருந்த குறைபாடுகளைத் தெரிந்து, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அதைத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். திட்டங்களின் பல அம்சங்களைப்பற்றி இந்தச் சபையில் பேசுவது பொருத்தம் என்றாலும் கூட, பேசுவதற்குப் போதிய அவகாசமும், பேசுவதற்குப் போதிய அனுபவமும் இல்லாத என்னைப் போன்றவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்க நேரமில்லை என்றாலும்கூட திட்டம் இட்டிருப்பதினால் நாட்டு மக்களுக்கு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். இரண்டு திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டன. நிறைவேற்றப்பட்ட இரண்டு திட்டங்களினாலும் நிறைவேற்றிக்கொண்டு வரும் முன்ருவது திட்டத்தினாலும், மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைக் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் மக்களிடையே தேர்தலுக்கு வாக்குச் சேகரிப்பதற்கான சூழ்ச்சி என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிச் சொல்லுகிறவர்கள் கண்ணை மூடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், கண் திறந்து பார்ப்பதற்குத் தயாராக இல்லை என்பது தெளிவு. திட்டம் நிறைவேற்றியிருப்பதால் எந்த அளவுக்கு மக்கள் பயன் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று மக்களுடைய வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் பரிசீலனை செய்து பார்த்தால் பலன் தெரிகிறது. 30 வருஷங்களுக்கு முன்பு கிராமத்திலுள்ள மாணவர்கள் எத்தனை பேர்கள் 10-வது வரை படித்தார்கள், எத்தனை பேர்கள் கல்லூரியில் படித்தார்கள்? இன்றைக்குத் திட்டங்களின் காரணமாக எத்தனை பேர்கள் படிப்பதற்கு வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது, எத்தனை பேர்கள் படித்துப் பலன் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம்.

விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டியது திட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கம் என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். விவசாயத்தை விருத்தி செய்வதற்கு சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் அம்சங்கள் மிகவும் நல்லவை என்பதும் நாம் அறிந்த விஷயம். ஆனால், விவசாயிகள் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ அந்தத் திட்டங்களை பூர்த்தியாக அனுஷ்டிக்காத காரணத்தினால் சில இடங்களில் விவசாயத்தின் இலக்கை நாம் எப்படிப் பிடிக்க முடியாமல் இருக்கிறோம். சில இயற்கை காரணங்களினாலும் அவை நிறைவேறாமல் இருக்கலாம் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளக்கூடும். ஆகவே, இட்டிருக்கும் திட்டங்கள் ஒரு சில இடங்களில் நிறைவேறவில்லை என்ற காரணத்திற்காக திட்டம் முழுவதுமே சரியல்ல என்று சொல்லுவது எந்த வகையிலும் பொருந்தாது என்று தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். திட்டத்தில் விவசாயம் முதல் அடியாக இடம் பெற்றிருக்கிறதே என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். நாட்டில் விவசாயம் செய்பவர்கள் தான் 100-க்கு 80 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கிராமங்களில் வசிக்கிறார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியும். விவசாய இலக்கு நிறைவேறவில்லை என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர, விவசாய இலக்கில் பெரிய அளவு நாம் பலன் அடைந்திருக்கிறோம் என்று திட்டமிட்டவர்கள் சொல்லியிருப்பதை நாம் மறந்து

7th August 1965] [திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு]

விட்டோம். இலக்கை அடையவில்லை என்பதை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு, சர்க்கார் இட்ட திட்டங்கள் நிறைவேற்றவில்லை என்ற நிலையைச் சொல்லுகிறார்கள். கணிசமான அளவு எவ்வளவு உற்பத்தி அதிகரித்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருப்பதை நாம் வசதியாக மறந்துவிடுகிறோம். அது நியாயம் இல்லை. நேர்மையான விவகாரமும் அல்ல என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

என்றாலும், விவசாயம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், திட்டத்தைப் பொறுத்து, இனிமேல் இடம் திட்ட காலத்தில் நாம் கவனிக்க வேண்டிய விஷயம் ஒன்றிரண்டைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுக்கும், விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கும் அதிகமான வருமானம் வருகிறது என்பதை நாம் நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். வந்த வருமானத்தைக் கொண்டு விவசாயம் செய்கின்ற விவசாயி, புதுக் கிணறுகளை வெட்டுவதற்கும், நிலங்களை நல்ல முறையில் சீர்திருத்தம் செய்து விவசாயம் செய்வதற்கும் முனைந்திருப்பது, அவர்கள் சிறிது கடன் பட்டிருந்தாலும், அவர்களுடைய ஆஸ்தி நிலைமை முன்னேறி இருக்கிறது என்பது நன்கு புலனாகிறது. விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கும் அதேபோல் வருமானம் வந்துகொண்டிருந்தாலும்கூட, அந்த வருமானம் முதலீட்டில் போய் சேராமல், செலவினத்தில் போய்ச் செலுகிறது என்பதை நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். வருகிற வருமானம் முதலீடு செய்யப்பட்டால் ஒழிய, வருகிற வருமானத்தை எல்லாம் உற்சாகமாக செலவு செய்யும் நிலைமையில் இருந்தால், விவசாயியானாலும் சரி, விவசாயக் கூலியானாலும் சரி, தொழிலாளியானாலும் சரி, அவன் முன்னேற்றமாட்டான் என்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம். ஆகவே, இன்றைக்குக்கூட வருகிற வருமானத்தை முதலீடு செய்வதிலே மக்களை பண்படுத்தவேண்டும் என்ற கருத்தில்தான் சிறு சேமிப்புபோன்ற பல திட்டங்கள் இடுகிறோம். அவற்றையெல்லாம் சில கட்சிக்காரர்கள் என்று நான் சொல்ல விரும்பவில்லை, தனிப்பட்ட மனிதர்கள், கட்சியில் சேராதவர்கள் கூட எனாம் செய்யும் நிலைமை இருக்கிறது. ஏனென்றால், அவர்கள் இந்த நிலைமையை நன்றாக புரிந்து கொள்ளவில்லை. கோவையில் மில் தொழில் செய்யும் தொழிலாளர்கள் வைத்திருக்கும் வீட்டு வசதியையும், வாழ்க்கை வசதியையும், அதே போல் அதே வருமானம் வரக்கூடிய மதுரை மில்லில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளி அல்லது பாபநாசம் மில்லில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளி வைத்திருக்கும் வீட்டு வசதியையும், வாழ்க்கை வசதியையும் பார்த்தால், இரண்டிற்கும் எவ்வளவோ வித்தியாசம் இருக்கிறது. காரணம் என்ன என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கோவையில் உள்ள மில் தொழிலாளி வரும் வருமானத்தை வாழ்க்கை வசதி செய்து கொள்ள பயன்படுத்துகிறான், முதலீடு செய்வதில் பயன்படுத்துகிறான். ஆனால், மதுரையிலோ அல்லது பாபநாசத்திலோ வேலை செய்யும் மில் தொழிலாளி வருகிற வருமானத்தை எப்படி எப்படியோ செலவு செய்துவிடுகிறான், கூறை வீட்டை ஒட்டு வீடாக ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டும்,

[திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு] [7th August 1965]

ஓட்டு வீட்டை காரை வீடாக ஆக்கிக் கொள்ளவேண்டும் என்ற எண்ணம் இல்லாமல் ஏதோ வருகிற வருமானத்தை சந்தடியில் லாமல் செலவு செய்துவிட்டு, பொழுது போக்கிக்கொண்டிருக்கிறான். ஆகவே, வருமானம் வரவில்லை என்று சொல்லுவது நியாயம் அல்ல. இந்தத் திட்டங்களின் மூலம் தொழிலாளர்களுடைய வருமானமும், விவசாயிகளுடைய வருமானமும் உயர்த்திடுகிறது. ஆனால், வருகிற வருமானத்தை முதலீடு செய்து, உற்பத்தியை அதிகப்படுத்திக்கொண்டு வாழ்க்கையை வசதியாக செய்துகொள்ள அவர்களுக்கு வசதியில்லாமல் இருக்கிறது அல்லது தெரிந்துகொள்ளாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் அறிந்துகொள்ளவேண்டும். அதை மக்கள் புரிந்துகொள்ளும்படியாகச் செய்து விட்டால், அவர்களுடைய வாழ்க்கை வசதி பெருகும், வருகிற வருமானம் அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு நிரந்தரமாக பிரயோசனம் கொடுக்கக்கூடிய வழிகளில் சேமிக்கப்பட்டு செலவிடப்படும் என்று நாம் நிச்சயமாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். அதற்கான பிரச்சாரத்தைச் செய்யவேண்டும்.

இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன் இன்று ஜனநாயக சமுதாயத்தில் எல்லோருக்கும் நிலம் கொடுக்கவேண்டும் என்று எண்ணுகிறோம். நாட்டில் ஜனநாயகம் என்பது எல்லோருக்கும் ஒன்று போல் வாழ்க்கை வசதி அளிக்க ஏற்பாடு செய்வது என்று நாம் கூறிக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு இருக்கிற நிலத்தை பகிர்ந்து கொடுப்பதன் மூலம், எல்லா மக்களுக்கும் வசதி செய்து கொடுக்க முடியுமா, அப்படி நிலம் பகிர்ந்து கொடுப்பதன் மூலம் ஜனநாயக சோஷலிசம் விவசாய மக்களிடையே வந்துவிடுமா என்பது அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டிய ஒரு விஷயம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பழைய காலத்து முறைப்படி மத முறைப்படி ஜாதி முறைப்படியும், சட்ட பூர்வமாக இல்லாத கூட்டுக் குடும்பங்கள், அன்-ரெஜிஸ்டர்ட் கோ-ஆபரேடிவ் சொசைடி என்று சொல்லுவேன், அவர்கள் 40, 50, 100 பேர்கள் கொண்ட குடும்பம், தாங்கள் ஒன்றுசேர்ந்து பாடுபட்டு வாழ்க்கை நடத்திவந்தார்கள். மக்களுக்கு உரிமை கொடுக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தினால், பல சட்டங்களை இயற்றி எல்லோரும் நிலத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்கிற மனப்பான்மையில் நிலங்களைத் துண்டாடிவிட்டோம். கட்டாயமாகப் பகிர்ந்து கொடுத்தாலும், தலைக்கு அரையே அரைக்கால் ஏக்கர் கூட வராது. விவசாயக் குடும்பத்திற்கு என்று கொடுத்தாலும், குடும்பத்திற்கு 3 ஏக்கருக்கு மேல் வராது. ஆசையைப் பற்றிச் சொன்ன நேரத்தில், மண்ணை, பெண்ணை, பொண்ணை கூடாது என்று சொல்லும்போது, மண்ணையைத்தான் முதன் முதலிலே சொன்னார்கள். மண்ணிலே இருக்கும் ஆசை மக்களுக்கு வேறு எதிலும் கிடையாது. பெண்ணைகூட அதற்கு அப்புறம்தான். திரௌபதியைத் துகில் உரித்த காலத்தில் கூட மண்ணை காரணமாகத்தான் பாண்டவர்கள் பார்த்துக்கொண்டு இருந்தார்கள். ஒருவனுக்கு மண்ணிலே இருக்கும் ஆசை மனைவிமேல் இருக்கும் ஆசையைவிட அதிகமானது. தன் மனைவியைத் தொட்டால் கூட

7th August 1965] [திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு]

ஆத்திரப்படாதவன், தன் நிலத்தில் எவ்வளவு இறங்கினால், அவன் தலையை வெட்டவேண்டும் என்று வருவான். மண்ணை அவ்வளவு ஆசையோடு பார்க்கிறான் மனிதன். ரஸ்தாக்கள் அமைக்க என்று நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டபோது கூட, ரஸ்தா ஓரத்தில் ஒரு செண்டு, இரண்டு செண்டு இருந்தால், அது துண்டாக இருந்தாலும், அதை விற்க மனம் இல்லாமல், விவசாயி வைத்திருப்பான். அதிலிருந்து மண்ணில் எவ்வளவு ஆசை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். இந்தத் தலைமுறையிலே 3 ஏக்கர் கொடுத்தாலும் கூட, அது போகப் போகக் குறைந்து விடும் சூழ்நிலைதான் இருக்கிறது. ஆகவே, மக்களை வேறு தொழில்களில் கொண்டு போய், ஜனநாயக சோஷலிசத்தில் வாழ வழிவகை செய்ய வேண்டும், என்பதைப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். அதனால் தான் இந்த திட்டத்திலே, விவசாயத்திற்கு இனிமேல், நிலம் இல்லை. தண்ணீர் கிடைக்கும் வகைகளையெல்லாம் பயன் படுத்தி ஆகி விட்டது. ஆகவே, விவசாய மக்களை இனி வேறு செகண்டரி தொழில்களில் ஈடுபடுத்த வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று சூசகமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், நான் சொல்லும் அளவுக்கு வெளிப்படையாகச் சொல்லாவிட்டாலும். கிடைக்கும் தண்ணீரையெல்லாம் உபயோகப் படுத்திவிட்டோம். இனி மேற்கே போகும் நதிகளிலிருந்து, தண்ணீர் கொண்டு வரலாம் என்கிற சாத்தியம் இருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. அதற்கான சாத்தியக் கூறுகளை சர்க்கார், கேரள சர்க்காருடன் ஆராய்ந்து பார்த்து, அப்படித் தண்ணீரைக் கொண்டு வரும்போது, முதலிலே ராமநாதபுரம் பகுதிக்கு பயன் படும் முறையில் செயல் படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திட்டத்திலே பல அம்சங்களை ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். அதிலே முதன் முதலிலே எனக்கும் போடு, எனக்குப் போடு என்று, 'சிந்திக் கிடக்குது சில்லுக் கருப்புட்டி, அள்ளிப் போடும்மா சின்னம்மா' என்று சின்னப் பிள்ளைகள் பாட்டுப்பாடிக் குதிப்பார்கள். அது போல, என் தொகுதிக்கு என் தொகுதிக்கு என்று அங்கத்தினர்கள் கேட்பதைப் பார்க்கிறோம். நம்முடைய தொகுதிக்கும் வரும் என்ற நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும்.

இன்னும் பல விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசவேண்டும் என்கிற ஆசை இருக்கிறது. ஆனால், கனம் சபாநாயகர் அவர்களுடைய அனுமதியின் பேரில், கல்வி என்கிற ஒரு விஷயத்தை மட்டும் பேசிவிட்டு முடிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். இன்றைக்கு எல்லா ஊர்களிலும் ஆரம்பக் கல்விப் பள்ளிகளை ஏற்படுத்திவிட்டோம்; ஐந்து மைலுக்கு ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி என்று ஏற்படுத்தி விட்டோம். பலவிடங்களிலும் கல்லூரிகளை ஏற்படுத்தி விட்டோம். இலவசமாகக் கல்வி கொடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்து விட்டோம். ஆனால், கல்வியானது, எதிர் பார்க்கும் அளவுக்கு கிராமங்களில் கொடுக்கப்படவில்லை. ஐந்தாவது வரையிலாவது படித்தால்தான் படித்தவன் என்று சொல்லலாம் என்றாலும், முதல் வகுப்பில் 50 பிள்ளைகள் இருந்தால், ஐந்தாவது வகுப்பு வருவதற்

[திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு] [7th August 1965]

குள், 5 அல்லது 10 பிள்ளைகள்தான் மிஞ்சுகிறார்கள். இடையிலே பள்ளியை விட்டுச் சென்று விடுகிறார்கள். இப்படியே நிலைமை இருந்தால் நாம் எப்படி முன்னேற்போகிறோம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்தக் குறையை நிவர்த்திசெய்ய, காட்டாயக் கல்வியை நல்ல முறையிலே அமல் செய்ய சர்க்கார் முன்வரவேண்டும்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, தரம் குறைந்திருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆசிரியர்கள் தான் கல்வியைத் கற்றுத் தருகிறார்கள். தரம் ஏன் குறைந்திருக்கிறது? மற்ற மாநிலங்களில் இருப்பவர்களைவிட, நம்முடைய ஆசிரியர்களுக்கு நாம் அதிகமான சலுகைகளைக் கொடுத்திருக்கிறோம். நேற்று இங்கு, அவர்களுக்கு மேல் சபையில் ஒரு இடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கூட கேட்கப்பட்டது. ஆசிரியர்கள் தங்களிடம் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு நல்ல முறையிலே கல்வியைக் கற்பிக்கிறார்களா என்றால், இல்லை. 10 வருஷம் படித்தவனுக்கு இலக்கணம் கூட ஒழுங்காகத் தெரிவிதில்லை. எழுத்து இலக்கணம் தெரிவிதில்லை. இது யாருடைய குற்றம்? ஆசிரியர்களுடைய குற்றம் அல்லவா? ஆங்கிலத்திலே ஒன்று சொல்லுவார்கள். 'one-way traffic' என்று. அது போலத்தான் இருக்கிறது. அவர்கள் நல்ல முறையிலே சொல்லிக்கொடுக்கவில்லை என்றால், அவர்களைத் தண்டிக்க அதிகாரம் இல்லை. அவர்களாக ஒரு மாத நோட்டீஸ் கொடுத்து விட்டு விலகிக் கொள்ளலாம். ஆனால், அவர்கள் சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்று, சொன்னால், அவர்கள் சரியான முறையில் கல்வி கற்பிக்க வில்லை என்றால், அவர்களை விலக்க அதிகாரம் இல்லாததால், கல்வியின் தரம் குறைந்திருக்கிறது. அவர்களுக்கு இந்த மடம் இல்லாவிட்டால், சந்தை மடம் இருக்கிறது என்பது போல இருக்கிறது. ஆகவே, ஆசிரியர்கள் சலுகைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளும் நேரத்திலே, அவர்கள் தங்கள் வேலையை சரியாகச் செய்ய வேண்டியது அவர்களுடைய கடமை. அவர்கள் தங்கள் தங்கள் பணியைச் செவ்வையாகச் செய்ய வேண்டியது அவர்கள் கடமை. அப்படி அவர்கள் தங்கள் கடமையைச் சரியாகச் செய்ய அவர்களுக்கு ரூபகமூட்டுவதற்காக சர்க்கார் அதிகாரம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வருங்காலத்திலே சமுதாயம் ஒளி பெற்ற கண்ணோடும், உறம் பெற்ற தோளோடும், திடம் பெற்ற நெஞ்சோடும், தெளிந்த சிந்தையோடும், செயலிலே திறமை உள்ளதாகவும் இருக்க இந்த நான்காவது திட்டம் உதவும் என்று சொல்லிக் கொண்டு என் பேச்சை முடிக்கிறேன்.

* திரு. கி. இரா. சம்பந்தம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நான்காவது திட்டக் குறிப்பிலே பேசும் போது, மூன்றாவது திட்டத்திலே செய்யத் தவறிய விஷயங்கள் சிலவற்றை ரூபகப் படுத்தி, ஒரு சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன். இங்கே விவசாயத்தைத்தான் முக்கியமாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், விவசாயம், விவசாயம் என்று சொல்லப்படும்

7th August 1965] [திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்]

போது, விவசாயிகளுக்கு என்று நாம் என்னசெய்திருக்கிறோம் என்று பார்க்க வேண்டும். அவர்களிடம் இன்றைக்கு திறம்பட விவசாயம் நடத்தும்படியான வசதி செய்து வைத்திருக்கிறோமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏற்கனவே, ஒரு பெரிய பொருளாதார நிபுணர், திரு. பி. வி. நாராயணசாமி நாயுடு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்தவர், அவர்களிடம் நான் படிக்கும்போது, அவர்கள் சொன்ன ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன் அவர் சொன்னார், “An agriculturist is born in debt, lives in debt and dies in debt.” இன்றைக்கு 17 ஆண்டு ஆட்சி முடிந்த பிறகும், நான்காவது திட்டத்தை ஆரம்பிக்க இருக்கும் இந்த நாளிலே, ஒரு விவசாயி அன்றைக்கு எப்படி இருந்தான், இன்றைக்கு எப்படி இருக்கிறான் என்பதைப் புள்ளிவிவரத்தோடு பார்க்க வேண்டும். அன்றைக்கு அவன் கடன் பட்டிருந்தான். அங்கே இருக்கும் மிராசதார்களிடமும், மற்றவர்களிடமும் கடன் வாங்கித் தொல்லைப் பட்டுக் கொண்டிருந்தான். இன்றைக்கு சர்க்கார் கடன் கொடுக்கிறோம் என்று முன் வந்திருக்கிறார்கள். அதைத் தவிர வேறு எந்த மாற்றத்தையும் நாம் ஏற்படுத்திவிடவில்லை. குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவிலே பாக்கேஜ் ஸ்கீம் என்று போட்டு அபிவிருத்தியைப் பெருக்க என்று பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழித்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். அப்படிச் செய்தும் கூட, விவசாயியின் நிலைமை எங்காவது ஒரு படியாகிலும் உயர்ந்திருக்கிறதா? இதைச் சற்றுச் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். ஒரு படி ஏறினால், ஒன்றரைப் படி கீழே இறங்கவேண்டிய நிலைமைதான் இருக்கிறது. நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வந்தது. அதனால் என்னவாயிற்று. அதற்கு முன்பு நிலம் உடையவர்களாக இருந்தவர்கள் கூட இன்றைக்கு கூலியாட்களாக இருக்கும் நிலைமையைத்தான் பார்க்கிறோம். இதுதான் சுதந்தரம் அடைந்த பிறகு சர்க்கார் செய்திருக்கும் காரியம், அதன் பலன் என்பதை நிரூபிக்க முடியும். அந்த அளவிலே விவசாயிகள் குனிய குனிய குட்டும்படியான நிலைமை தான் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். ஆனாலும், விவசாயிகள் என்று சொல்லிக்கொண்டு சில சுயநலமிகள் சௌகரியம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று அஞ்ச வேண்டிய நிலைமைகள்தான் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அங்கே இருக்கும் விவசாயிகள் ஒவ்வொரு வருஷமும் வெள்ளத்தாலே பாதிக்கப்படாத வகையில் செயல் படவேண்டும். பாக்கேஜ் ஏரியாவிலே, பெரிய மந்திரிகள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து எங்களையும்கூட அழைத்துச் சென்று என்ன செய்ய வேண்டும் என்று ஆலோசனை செய்து, பிறகு பெரிய எஞ்ஜினியர்கள் சர்வே செய்யவேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. தஞ்சை ஜில்லாவிலே இருக்கக் கூடிய ஆறுகளில், ‘ட்ரையினைஜ்-கம்-இர்ரிகேஷன்’ என்ற அளவிலே தான் இருக்கிறது. வெள்ள காலத்தில் விவசாயிபடும் நஷ்டம் பெரிதானது. ஒரு தொழிலிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் 1,000 ரூபாய் போட்டால், அதிக லாபம் கிடைக்கவில்லை என்றாலும் கூட, சரக்கு இருக்கிறது. முதலீடு

[திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்] [7th August 1965]

அப்படியே இருக்கிறது. ஆனால், விவசாயி தன்னிடம் இருக்கும் படியான பணத்தை செலவழித்து விட்டு அறுவடை காலம் வரை காத்திருக்க வேண்டி இருக்கிறது. அதற்குள் பூச்சி, வெள்ளம் அல்லது காய்ச்சல் இத்தனை கஷ்டத்திற்கும் உள்ளாகி நகை, நட்டு, அத்தனையும் அடகு வைத்துத்தான் விவசாயத்தில் ஈடுபட வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி விவசாயம் செய்துவிட்டு, கடைசியில் அறுவடை செய்கிற வரையிலும் அவனுக்கு நிம்மதியான லாபம் வாக்கடிய நிலைமை இல்லை. அதற்காக ஒரு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டமாவது நாம் செய்திருக்கிறோமா என்றால், கிடையாது. பெரிய ஜனநாயக சோஷலிஸ நாடு என்று நாம் சொல்லிக்கொள்கிறோம். அந்த நாட்டில் இருக்கக் கூடிய திட்டத்தில் ஒரு அணு அளவையாவது நாம் எட்டியிருக்கிறோமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

காவிரி அணையிலே நமக்கு எப்போதுமே சாகுபடி ஆரம்ப காலத்தில் தண்ணீர் குறைந்து போய்விடுகிறது. மின்சாரத் திற்கு உபயோகப்படுத்துவதினாலும், தஞ்சையிலே கரும்பு சாகுபடி ஏற்பட்டதன் காரணமாகவும் அந்த அணையிலிருந்து வரக் கூடிய தண்ணீர் குறைந்துவிடுகிறது என்பது நன்றாகத் தெரிந்த விஷயம். ஆரம்ப காலத்தில் அதிகாரிகளும் இதை நன்றாகச் சொன்னார்கள். இன்னும் ஒரு மாதம் பிந்தினால் தண்ணீர் விட வேண்டும். பதினெட்டாம் பெருக்கின்போது தண்ணீர் விட்டால் போதும் என்று அதிகாரிகள் சொன்னார்கள். ஆனால், அமைச்சரவை, 'அது முடியாது, குறுவை முன்றாடி வந்தாக வேண்டும்' என்று சொன்னதன் அடிப்படையில் முன்றாடி தண்ணீர் விட்டார்கள். அந்த முறையிலே தண்ணீர் முன்றாடி விட்டாய்விட்டது. அடுத்த வருஷமும் இம்மாதிரி நடந்துவிடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். விதைகள் செலவாய்விட்டன. ஒரு மாதத்தில் நடக்க வேண்டிய குறுவை சாகுபடி மூன்று மாதங்களாக இன்னும் நடந்துகொண்டே இருக்கிறது. விவசாயியிடம் உள்ள விதைகளை எல்லாம் விதைத்து, நாற்பது நாள், 70 நாள் என்று நாற்றுக்களை வைத்திருந்தது, பிறகு மாடுகளை விட்டு மேய்த்துவிடக்கூடிய நிலையில், இனி விதை வாங்க வழி இல்லை; கடனும் கிடைக்காத நிலைமை. ஏற்கெனவே மூன்று வருஷத் தவணையில் தக்காவி கடன் கொடுத்தார்கள். ஒரு வருஷம் சாய்ந்து போகும்; ஒரு வருஷம் வெள்ளத்தில் போகும்; ஒரு வருஷம் விளையும் அகையால், விவசாயிக்கு மூன்று வருஷத் தவணையில் கடன் கொடுப்பது வழக்கம். ஆனால், நாம் இப்பொழுது விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு செய்யவேண்டும் என்றுள்ள பாக் கேஜ் ஏரியாவிலே வருஷத் தவணையில் கடன் கொடுக்கிறோம். ஒரு வருஷத்தில் கடனைக் கொடுக்க முடியாமல் போகும்போது, அவனுடைய சட்டி பாணைகளைத்தான் ஏலம் போட்டுக்கொண்டு வருகிறோம். இப்படி இருந்தால் விவசாயி எப்படி முன்னேற முடியும் என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

7th August 1965]

[திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்]

திரு. எஸ். கே. பாட்டில் அவர்கள், இந்தத் திட்டத்தை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவரும் ஒரு காங்கிரஸ்காரர்தான். திட்டத்தை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. திட்டத்திலுள்ள குறைகளையும் அதை நிறைவேற்றுவதிலுள்ள குறைகளையும் எப்பொழுது நாம் அறவே போக்குகிறோமோ அப்பொழுது தான் நம்முடைய திட்டம் வெற்றி பெறமுடியும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சர்க்கார் கொடுக்கும் முழு உதவியும் விவசாயிக்குச் சரிவரப் போய்ச் சேராமல், 100 ரூபாய் விவசாயிக்குப் போய்ச் சேர வேண்டுமானால், அதில் ஐம்பது ரூபாய் லஞ்சம் கொடுக்கவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. என்னுடைய 'ஏரியா' விலேயே நான் இதை நன்றாகப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன். விவசாயிக்குச் சர்க்காரிடமிருந்து போய்ச்சேர வேண்டிய பணம் நேராகப் போய்ச் சேர்வதற்கு வகை செய்யப்படவேண்டும்.

எங்கள் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு இந்தப் பதினேழு ஆண்டு காலத்தில் இன்னும் ஒருவருக்குக் கூட சொந்த மனைக்கட்டு கிடையாது; இன்னும் மிராஸ்தாருடைய மனைக் கட்டிலே தான் இருக்கிறார்கள். எந்த ஊனத்திலும் அவர்கள் அந்த மனைக்கட்டிலிருந்து விரட்டப்படலாம் என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. ஆனால், இப்பொழுது தான் இவர்களுக்கு தினவு வந்து “இந்த நாட்டிலே ஏழைகள் நிறைய இருக்கிறார்கள், ஆகையால் அவர்களுக்காக நாம் கொஞ்சம் பணம் ஒதுக்கி, வீட்டு மனைக்காக வசதி செய்ய உத்தேசித்திருக்கிறோம்” என்கிறார்கள். இது ஸர்வே செய்யப்பட்டு அதன் பிறகு செலவிடப்படக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. குறிப்பாக எடுத்துக்கொண்டால், ஹரிஜனங்களுக்கு ஷேம் நல இலாகா ஏற்படுத்தி 17 ஆண்டு செயல்படுத்தியும் மனைக்கட்டு வழங்குதல் இன்னும் பூர்வாங்கமாகக்கூட நிறைவேற்றப்படாமலிருக்கிறது. ஐந்து சத விசதத்தினருக்குத்தான் ஹரிஜனங்களுக்கு மனை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது, வீடு கட்டிக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றது. இதன் காரணமாகவும் இல்லாதவர்களுடைய குறை அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கூடச் சொல்லவில்லை. அவனுக்கு வீட்டு மனை வழங்கவேண்டும் என்ற அளவில் இப்போதாவது யோசித்திருக்கிறார்களே, அதை நடை முறையில் செயல்படுத்தவேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். இந்த நாட்டிலே இருக்கக் கூடிய சுதந்திர மனிதன் ஒவ்வொருவனுக்கும் இருக்க இடம் வேண்டும், உண்ண உணவு வேண்டும். உடுக்க உடை வேண்டும். இந்த முக்கிய வசதியைக் கூடச் இந்தச் சர்க்கார் செய்யாவிட்டால் இதை எப்படி ஜனநாயக சர்க்கார் என்று சொல்லமுடியும் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

கல்வியை எடுத்துக்கொண்டால், எனக்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. ராமசாமி நாயுடு அவர்கள், “கல்வியின் தாம் குறைந்திருக்கிறது, அதற்குக் காரணம் ஆசிரியர்கள்” என்று சொன்னார்கள். நான் அதைச் சொல்ல ஆசைப்படவில்லை.

[திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்]

[7th August 1965]

இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அந்த ஸ்கீம் இருக்கிறதே, அதற்குச் சரியான கோ-ஆப்ரேஷன் இல்லை. அதாவது பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமாக சில ஆசிரியர்கள் கண்காணிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். இன்றைக்குப் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் அமைந்து விட்ட பிறகு, சாதாரண சிறியக் கூட்டத்திற்குக் கூட ஆசிரியர்களைக் கொண்டுவந்து அவர்களைப் பொது ஜனங்களாகக் காட்டுகிறார்கள். இம்மாதிரி அடிக்கடி யூனியன்களிலே ஆசிரியர்களைப் பயன்படுத்துவதன் காரணமாக, அவர்கள் தங்களுக்குரிய வேலைகளைச் சரியாகச் செய்ய முடிவதில்லை. மேலே இருக்கும் டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர்கள் அவர்களுடைய வேலையைச் சரியாகக் கண்காணிக்க முடியவில்லை. சோஷல் எஜுகேஷன் ஆபீசர் என்று வேறு நாம் போட்டிருக்கிறோம். டெபுடி இன்ஸ்பெக்டருக்கும் சோஷல் எஜுகேஷன் ஆபீசருக்கும் எப்போதுமே ஒருமைப்பாடு இல்லாத முறையில் இரட்டை ஆட்சி நடந்து கொண்டு வருகிறது. இந்த முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டும். இதையெல்லாம் சரியானபடி கண்காணிக்க முடியவில்லையென்றால் எப்படி நாம் தரம் நிறைந்த மாணவர்களைத் தயார் செய்ய முடியும் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆயிரம் பிள்ளைகள் படிக்கக்கூடிய ஒரு ஹையர் எலிமெண்டரி ஸ்கூலை கமிட்டி வைத்து நடத்திக்கொண்டு வருகிறேன். உயர்நிலைப்பள்ளி ஒன்றையும் சோந்தத்தில் வைத்து நடத்திக்கொண்டு வருகிறேன். அதில் 750 பேர் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அனுபவத்தை வைத்து சொல்கிறேன். ஹையர் எலிமெண்டரி ஸ்கூலிலும், உயர்நிலைப்பள்ளியிலும் வைக்கப்பட்டிருக்கும் புத்தகங்கள் ஒரே மாதிரியாக இருந்தாலும், அவற்றின் தரமானது சரியாக இல்லை. செகண்டரிக் கல்லியையும் கல்லூரிக் கல்லியையும் பிரித்திருப்பது போல், ஆரம்பப்பள்ளி, உயர்நிலைப் பள்ளி என்று இரண்டே அமைப்பிலே கொண்டுவந்துவிட்டால் நல்லதாக இருக்கும். ஆரம்பப்பள்ளி முடிந்தவுடனே உயர்நிலைப்பள்ளியில் 6 முதல் 11 வகுப்பு வரையில் சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஹையர் எலிமெண்டரி ஸ்கூல்களில் நல்ல கண்காணிப்பு இல்லை; பரீட்சை இல்லாமலே கூட, ப்ரமோஷன் கொடுத்துவிடக்கூடிய நிலையும் இருக்கிறது. எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி.-க்கு வந்த பிறகு தான் சர்க்கார் பரிஷெக்காக ஊன்றிப் படிக்க நினைக்கக்கூடிய நிலை வந்து சேர்கிறது. ஆரம்பப்பள்ளி என்று இருக்கக்கூடிய முறையை வைத்துக்கொண்டு, ஹையர் எலிமெண்டரி ஸ்கூல்களை எடுத்துவிடலாம் என்று யோசனை கூற விரும்புகிறேன். இப்பொழுது இரண்டு மைல் அல்லது மூன்று மைலுக்குள்ளே உயர் நிலைப்பள்ளி வைத்து விட்டோம். சிறிய பிள்ளைகள் அதிக தூரம் நடக்க முடியாது என்பதற்காக அப்படி வைத்துவிட்டோம். என்றாலும், ஆரம்பப்பள்ளிப் படிப்பிலிருந்து கல்லூரிப் படிப்பு வரையில் நல்ல தரமான படிப்பு இருக்கும் வகையில், தகுந்த முறையில் திட்டங்களை மாற்றியமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதோடு, பேஸிக், நான்-பேசிக் என்று வைத்து, மாணவர்களுக்குக் கைத் தொழில் என்ற ரூபத்தில் பாப் பின்னல், தக்ளியில்

7th August 1965] [திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்]

தூல் தூற்றல் போன்றவற்றைச் சொல்லிக்கொடுக்கிறார்கள். இப்படி இந்திய நாட்டில் ரொம்ப பெரிய தொழிற்சாலைகளும், சிறிய தொழிற்சாலைகளும் ஏற்படுத்தி அதில் மாணவர்கள் தொழில் நுணுக்கத்தைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்று திட்டம் தீட்டிவிட்டு சிறிய குழந்தைகளுக்கு பாய் பின்னுவது, தக்ளியில் தூல் தூற்றல் இந்த இரண்டை மட்டும் சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பதினால் மட்டும் பிரயோஜனம் இல்லை. பேஸிக் ஸ்கூல்களில் படித்துக்கொண்டு வருகிற மாணவர்கள் உயர்நிலைப்பள்ளியில் வந்தவுடனே மற்ற மாணவர்களுக்குச் சரியாகப் படிக்க அவர்களால் முடியவில்லை. அதையும் மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

* SRI M. WILLIAM : Mr. Speaker, Sir, while speaking on the Outline of the Fourth Five-Year Plan, I wish to give expression to certain ideas of mine. Of course, a reading of the Outline would clearly show that this State has a creditable record in regard to the implementation of the First, Second and Third Five-Year Plans. The targets have been achieved and the amount also had been spent even more than the targeted amount. But whether we have achieved the economic objective, as also the Socialistic objective is a matter that has to be deeply considered. The object of these Plans is to increase the economic prosperity of the country and also to ensure justice—social, political and economic—to the weaker sections of the society.

So far as the increase in the share of national income is concerned, we find that the national income has increased but that is accumulated in the hands of a few magnates. So far as the weaker sections of the society are concerned, even in the Outline of the Fourth Five-Year Plan it is stated that they have not derived sufficient benefits. So, while finalising the Fourth Five-Year Plan, effective steps should be taken to see that a large amount does not accumulate in the hands of a few industrial magnates and that especially the weaker sections of the society get proper benefit out of these Plans. Of course, in the Outline of the Fourth Five-Year Plan it is stated that the landless people would be given sites for building their houses but that should not end in paper. Effective steps should be taken to make a survey of the landless people and to see that the lands are assigned to them so that they can be benefited.

Then again, with regard to education, the quality of education should be improved. With the opening of more number of schools, more pupils are studying in the schools, but the quality of education has gone down. Effective steps should therefore be taken to improve the quality of education.

With regard to my own district, my friends, who spoke here, have already referred to some of the schemes that are to be executed there. I am not referring to them, but I have to refer to two or three important matters. One is the Vilathurai Lift Irrigation Scheme and the other is the Neyyar Channel Scheme.

[Sri M. William]

[7th August 1965]

The Public Accounts Committee, which recently visited those projects, have made certain observations to the effect that the Vilathurai Lift Irrigation Scheme is a costly one and that it has not yielded full results. It was started as a drinking water scheme. The attitude of the Government seems to be that because the ryots do not pay any betterment tax, the schemes should be neglected. Though it was started as a drinking water scheme, the ryots are prepared to pay some betterment tax. My request is that the scheme should be worked properly. At present it is almost neglected. For want of one or two waterings, the crops wither away. I therefore request that steps should be taken to improve the working of the scheme.

Then, as regards the Neyyar Channel Scheme, the attack is made that fallow lands are not brought under the plough. About 5,000 acres of land yet remain to be cultivated. There are certain difficulties in the way. In the case of the Lower Bhavani Project, rules have been framed that in case 25 acres of land could be brought under cultivation, the Department itself should construct the field channels. But, so far as our district is concerned, it has been laid down that if 50 acres could be brought under cultivation, then alone the branch channels will be dug. The same rule, which applies to the Lower Bhavani Project, should apply to our area. If the extent of land which could be brought under cultivation is 25 acres and more, the branch channels must be dug by the Department.

Then there are certain difficulties in the matter of bringing under cultivation small areas. In the matter of acquisition of lands, the adjoining landlords raise a lot of trouble. So much so, the persons who want to bring the lands under cultivation are faced with some obstruction from the neighbouring landlords. The Department must take steps to see that portions of land which are necessary for constructing channels, etc., are acquired immediately. Some financial help must be given to the agriculturists by way of loans so that they may effectively reclaim the fallow lands and bring them under cultivation.

Sir, there is need for a Medical College in our district. There is also need for an Engineering College. In Kalkulam and Vilavancode taluks, there is a lot of unemployment among boys and girls. A polytechnic for girls is highly necessary in our area. So also, a technical training school is also necessary. I request that due provision may be made for these things in the Fourth Plan.

One word about bridges. There is absolute need for a bridge at Garam Vila in Kuzhithurai river and another bridge at Ganapathi Kadavu. These two are important places where there is heavy traffic. Provision should be made in the Fourth Plan to construct these bridges. With these words, Sir, I resume my seat.

7th August 1965]

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முதற்குறிப்புப் புத்தகத்தில் ஜனநாயகக் கட்டுக்கோப்பிற்குள் பொருளாதார வளர்ச்சி, சமுதாய நீதி போன்ற வார்த்தைகள் மிக அதிகமாகப் போடப்பட்டு இருக்கின்றன. பொதுவாக, பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் அந்தப் பொருளாதார வளர்ச்சி சமூக நீதி அடிப்படையில் சமூகத்தில் உள்ள எல்லாத் தரப்பினர்களிடையேயும் போய்ச் சேர்ந்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. அடிதளத்தில் போக வேண்டிய இடங்களுக்கு எல்லாம் போகவில்லை. பணக்காரர்கள் பணக்காரர்களாகப் பயன்படத்தான் பயன்பட்டிருக்கிறதே தவிர நாட்டிலுள்ள கோடானுகோடி மக்கள் முன்பு எந்த நிலையில் இருந்தார்களோ அதே நிலையில் தான் இன்றும் இருக்கிறார்கள். இதற்கு அடிப்படைக்காரணம் சமூக நீதி, ஜனநாயக சோஷலிசம் என்ற வார்த்தைகள் எல்லாம் இன்னமும் ஆட்சியாளர்களின் வாய்ச்சொல்லாக இருப்பதுதான். அதுவே கருத்தில் உள்ள உணர்ச்சியாக, செய்கிற காரியங்களில் பிரதிபலித்தால் இந்த நிலை இருக்காது. அதற்கு ஒரு சான்று சொல்லி கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கும் எடுத்துப் பார்த்தால் வருமானத்துறையிலும் சரி, சம்பளத்துறையிலும் சரி ஏற்றத்தாழ்வுகள் சரிகட்டப்படவில்லை. 50 ரூபாய் சம்பளக்காரனும், அதே காரியாலயத்தில் 5 ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளக்காரனும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். இந்த வித்தியாசம் இருக்கும் வரையில் நாம் பேசுகின்ற ஜனநாயக சோஷலிசம், சமூக நீதி என்பது எல்லாம் வெறும் வார்த்தை அளவில்தான் இருந்து கொண்டிருக்கப் பயன்படும். கடந்த 17 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இன்றைக்கு பார்த்தாலும்கூட நாட்டில் உள்ள கோடானுகோடி மக்கள் இன்னமும் வறுமை நிலையில்தான் உழன்று கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய திட்டங்கள் பெரும்பாலானவர்களுக்குப் பயன்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வேளாண்மைத் துறையைப் பற்றித் தம் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் அதை நான் இங்கே குறிப்பாகப் படித்தே காட்ட விரும்புகிறேன்.

“மூன்றாம் திட்டக் காலத்தில் நாட்டில் ஏற்பட்ட இடையூறுகளுக்கு, முக்கியமாக விலைவாசிகளின் நிலையால் ஏற்பட்ட இடையூறுகளுக்கு வேளாண்மை உற்பத்தி வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட மந்தமே முதன்மையான காரணமாகுமென்பதை எல்லோரும் உணர்ந்திருக்கிறோம். சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளாக இந்திய அரசாங்கமும் மாநில அரசாங்கங்களும் வேளாண்மைத் துறையில் வளர்ச்சி குன்றியதற்கான காரணங்களை இடை விடாமல் ஆராய்ந்து வந்திருக்கிறார்கள்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் சரி, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் சரி, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் சரி, வேளாண்மைத் துறைக்கு முதன்மையான இடம் அளித்து வந்திருக்கிறோம். நான்காவது திட்டத்திலும் அதற்கு முதன்மையான இடம் அளிக்க ஏற்பாடு செய்கிறீர்கள்.

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்] [7th August 1965]

கிறோம். இப்படி கணிசமான அளவு நம்முடைய கவனத்தை அந்தத் துறையில் செலுத்தி வந்திருந்தும் கூட—சர்க்கார் கொடுத்துள்ள புள்ளி விவரங்களின்படியே 1950-51-இல் ஒரு ஏக்கருக்கு 1,016 ராத்தல்கள் உற்பத்தியாகியிருக்கிறது என்றால் 1955-56-ல் 1,215 ராத்தல்கள் தான் உற்பத்தியாகியிருக்கிறது. ஆக அந்த ஐந்தாண்டுகளில் கிட்டத்தட்ட 200 ராத்தல்களேதான் உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடிந்திருக்கிறது. 1960-61-ல் எடுத்துப் பார்த்தால் ஒரு ஏக்கராவுக்கு 1,261 ராத்தல்கள்தான் கிடைத்திருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட பத்து வருஷங்களில் நான்கில் ஒரு பங்கு விளைவைத்தான் ஒரு விவசாயியால் ஒரு ஏக்கராவில் அதிகப்படுத்த முடிந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் நாம் எந்த அளவு வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம் என்பதை அறிந்து கொள்ளமுடியும். இப்படி வளர்ச்சி குன்றி இருப்பதற்கான காரணங்களை இடைவிடாமல் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கட்டும். மனம் இருந்தால் சலபமாக, நிச்சயமாக இதற்கான அடிப்படைக் காரணத்தை நாம் அறிந்து கொள்ளமுடியும். இன்று வேளாண்மைத் துறைக்கு உதாரணமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றால் உலகத்தில் உள்ள இரண்டு நாடுகளைத்தான் எடுத்துக்கொள்ள முடியும். ஒன்று அமெரிக்கா, இன்னொன்று ஜப்பான். அமெரிக்காவில் நிலப்பகுதி அதிகம், ஜனத்தொகை குறைவு. ஜப்பான் நாட்டில் நிலப்பகுதி குறைவு, ஜனநெருக்கம் அதிகம். நம் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள்கூடக் குறிப்பிட்டார்கள், தலைக்கு அரைக்கால் ஏக்கர் கூட வராது என்று. அதை ஒப்புக்கொள்கிறோம். ஜப்பான் நாட்டில் சராசரி $2\frac{1}{2}$ ஏக்கராவுக்கு அதிகமாக விவசாயம் செய்கிறவர்களே கிடையாது. மிக உயர்ந்த பட்சம் அங்கே 7 ஏக்கராவுக்கு மேலே வைத்துக் கொள்ள முடியாது. இதை நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். ஜப்பான் நாட்டைப் போல நாற்று விடுவதிலோ, நடவு நடுவதிலோ நாம் வேண்டுமானால் ஒரு ஏக்கரா இரண்டு ஏக்கராவில் சாகுபடி செய்து காட்ட முடியும். பரவலாக நம் நாட்டின் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்றால் நாற்று விடுவது, நடவு நடுவது இவற்றைப் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்றாலும் அடிப்படையில்—இன்றைக்கு ஜப்பான் நாட்டில் ஒரு ஏக்கராவுக்கு நாலாயிரம் பவுண்டு உற்பத்தி செய்கிறார்கள் அதை மறந்துவிடக்கூடாது—நாமும் ஒரு விவசாயி குறைந்த பட்சம், அதிக பட்சம் இவ்வளவுதான் நிலம் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று செய்தாகவேண்டும். ஜப்பான் நாட்டில் எப்படி நாற்று நடுகிறார்கள் என்று பார்த்து மட்டும் பயன் இல்லை. விதை எப்படி போடுகிறார்கள் என்று பார்த்து மட்டும் பயன் இல்லை. அவர்கள் எப்படி உயர்ந்த பட்சம், அதிக பட்சம் ஒரு வரிடம் நிலம் இருக்கலாம் என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, ஜப்பான் நாட்டில் நில அளவு எந்த அளவுக்குக் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு நம்முடைய நாட்டில் நிலங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு முன்வரவேண்டும். அதன் மூலமாகத்தான் நாம் உற்பத்தியைப் பெருக்கமுடியும். ஜப்பானில் போடுவதைப் போல் விதையைப்

DISCUSSION

7th August 1965] [திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

போடுவதிலோ, அல்லது உரத்தைப் போடுவதிலோ நமக்கு எந்த விதமான பயனும் கிடையாது. அங்கேயிருக்கின்ற நிலக்கட்டுப் பாட்டையும் நாம் பின்பற்றவேண்டும். அதாவது சாதாரணக் குடிமக்களுக்கு மூன்று ஏக்கர் நிலம் வேண்டும். ஜப்பானிய விவசாயி எவ்வளவுக்கெவ்வளவு சுறுசுறுப்பானவனோ, அந்த அளவுக்கு இந்திய விவசாயியும் சுறுசுறுப்பானவன்தான். குறிப்பாக தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலே, நான் பார்த்திருக்கிறேன் விவசாயிகள் சுறுசுறுப்பாக இருக்கிறார்கள், அதேமாதிரித்தான் ஜப்பான் நாட்டு விவசாயிகளும் சுறுசுறுப்பாக இருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன், நான் பார்த்ததில்லை. அப்படியிருந்தம்கூட நான்கில் ஒரு பங்குதான் முன்னேற்றத்தைக் கண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் ஏதோ கோளாறு இருக்கின்றது, அந்தக் கோளாறைக் கண்டுபிடித்து அதை நிவர்த்திப்பதற்கு முயற்சி செய்தால் நிச்சயமாக உற்பத்தியைப் பெருக்கமுடியும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாம் கடந்த 15 ஆண்டுக் காலமாக உணவைப்பற்றித்தான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். உலகத்திலே வேறு எந்த நாட்டிலும் 70 சதவீதம் மக்கள் விவசாயிகளாக இல்லை. ஆனால் நம்முடைய நாட்டிலேதான் 70 சதவீத மக்கள் விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள். இந்தப் பதினைந்து ஆண்டு காலமாக நாம் சோறு, சோறு, கோதுமை, பருப்பு இப்படித்தான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். இது வெட்கக்கேடானது; நம்முடைய சமுதாயத்திற்கு இழுக்கானது. ஆகவே, அந்த நிலையைப் போக்க வேண்டுமென்றால், ஜப்பானைப்போல் விதையைப் போடுவதில் மட்டுமல்லாமல், ஜப்பானைப்போல் உரத்தைப் போடுவதில் மட்டுமல்லாமல், நிலத்தையும் ஜப்பானைப்போல் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். இன்றைக்கு நிலம் தேவையானவர்களுக்கு நிலம் கிடைப்பதில்லை. இந்த நிலைமையைப் போக்க, 10 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கருக்கு மேல் யாருக்கும் நிலம் இருக்கக் கூடாது என்று கொண்டுவரவேண்டும். ஏனென்றால், இன்றைக்கு அரசாங்கமே கவிழ்ந்துவிடக்கூடிய அளவுக்கு இந்தப் பிரச்சனை வந்திருக்கிறது. நான் இதை விளையாட்டுக்குச் சொல்லவில்லை, விளையாடக் சொல்கிறேன். இப்பொழுது நகரப்புறங்களில் கட்டாய ரோஷன் அமுலாக்கப்படும். என்று மத்திய அரசாங்கம் முடிவு செய்திருப்பது அதனுடைய ஒரு சின்னம்தான். ஆகவே, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே உயர்ந்தபட்சம் 10 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கருக்கு மேல் யாரும் நிலம் வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று கொண்டு வரவேண்டும். ஒரு குடிமகன் என்று சொன்னால் அவனுக்கு 3 ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் இருக்கக்கூடாது. ஆகவே, இதைத் துணிவோடு அமல்நடத்துவார்களேயானால், நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யம் முழுத் தன்னிறைவு பெற்று, மீதியுள்ளதை மற்ற ராஜ்யங்களுக்கும் அனுப்பக்கூடிய நிலையை அடையும். நான் என்னுடைய சொந்த அனுபவத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் 25 ஏக்கரிலே விவசாயம் செய்யும்பொழுது ஏக்கருக்கு 2,000 பவுண்டிகள் தான் விவசாயம் செய்யும் முடிந்தது. ஆனால் நான்கு ஏக்கர் நிலத்தில் விவசாயம் செய்யும்பொழுது ஏக்கருக்கு 3,000 பவுண்டிகள் வரை எடுக்க முடிந்தது. இதை நான் சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு அழுத்தத்திருத்தமாகக்

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்] [7th August 1965]

கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலே விவசாயத்திலே இப்படியொரு புரட்சியை அரசாங்கம் துணியோடு ஏற்படுத்தவேண்டும். இப்பொழுது இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த மட்டில் கொள்கை வேறு, நடைமுறை வேறு என்பது கிடையாது. ஏனென்றால், ஜனநாயக சோஷலிசத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த அடிப்படையில் 10 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு மேல் ஒருவருக்கு இருக்கக் கூடாது என்ற நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும். இப்பாணுடைய மற்ற முறைகளைப் பின்பற்றுவதைப்போல், நில அளவுக் கட்டுப்பாட்டையும் பின்பற்றி, இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலே நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை அந்த வகையிலே திருத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தப் பாசன வசதித் திட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டால், நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் எங்கெல்லாம் பாசன வசதித் திட்டங்களை ஏற்படுத்த முடியுமோ அங்கெல்லாம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் வரவேற்கிறேன். அதோடு, நாம் எந்த அளவுக்கு சேலத்தில் இரும்பாலை வேண்டுமென்றும், கல்பாக்கத்தில் அணுமின் நிலையம் வேண்டுமென்றும் மத்திய அரசாங்கத்தோடு சண்டைபோடுகின்றோமோ, எந்தெந்த முறை களையெல்லாம் கையாள்கிறோமோ அந்த முறையிலேயே அந்திரம், கேரளம் முதலிய ராஜ்யங்களுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி தண்ணீரைப் பெறுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதன் மூலமாக சேலம், திருநெல்வேலி, கோயம்புத்தூர் போன்ற ஜில்லாக்களுக்குப் பாசனவசதியை அதிகப்படுத்த வசதி இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, குமாய் கிணறுகளை எடுத்துக்கொண்டால், ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதிகளிலே, ஒரு சில குறிப்பிட்ட ஜில்லாக்களிலே தான் இந்தத் திட்டத்தைப் போடுகிறார்கள். என்னுடைய பகுதி களை எடுத்துக் கொண்டால், அங்கேயெல்லாம் 100 அடி, 200 அடி என்ற அளவுக்குத்தான் கிணறுகள் போடவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அங்கேயெல்லாம் இந்தக் குமாய்க் கிணறுகளை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கவேண்டும். புதிய பாசனத்திட்டத்திலே வரும் பகுதிகளில் கிணறு வெட்டக் கூடாது என்று ஒரு அரசாங்க உத்திரவு இருந்தது. இப்பொழுது அந்தப் பகுதிகளில் எல்லாம் கிணறு வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று உத்திரவு சர்க்காரிடமிருந்து வந்திருக்கிறது. ஆனால், கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலே கீழ்ப் பவானிப் பகுதிகளில் உள்ளவர்களுக்கு மாத்திரம் இன்னும் இந்த உத்திரவு இருந்து வருகிறது. எல்லோரையும்விடத் தீவிரமாக விவசாயம் செய்யக்கூடிய அந்தப் பகுதியில் என் இன்னம் அந்த உத்திரவை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை.

அடுத்தபடியாக குறிப்பாக ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆனால் மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இல்லாதது எனக்கு ஒரு குறையாகவே இருக்கிறது. புதிய கால்வாய்கள் மூலம் புதிய பாசன வசதிகள் செய்துகொடுப்பது நல்ல முறை தான். ஆனால் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு போட்ட திட்டத்தைத்

7th August 1965] [திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

திருத்தி இப்பொழுது இன்னொரு புதிய திட்டமாகக் கொடுப்பது நியாயமல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவஞ்சியில் பாசன வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் திட்டம் இந்த அறிக்கை யிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. முதற்குறிப்பு என்று கொடுக் கப்பட்டிருக்கிற பெரிய புத்தகத்திலே 20-வது பக்கத்திலே பார்த் தால் அவஞ்சிப் பகுதிகளுக்குப் பாசன வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது 30,000 ஏக்கருக்கு என்று இருக்கிறது. ஆனால், மீன் டும் அதைப்பற்றி விளக்கமாகக் கூறுகிற இடத்திலே அதே புத்த கத்திலே 67-வது பக்கத்திலே 1,08,000 ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி கிடைக்கும் திட்டம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. முதலிலே ஏன் 30,000 ஏக்கர் என்றும், பின்பக்கத்திலே ஏன் 1,08,000 ஏக்கர் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. நான் இந்த அவஞ்சித் திட்டத்தை வரவேற்கிறேன். அந்தப் பகுதி மக்களும் நீரேழி வாழவேண்டுமென்பதுதான் என் விருப்பம். அப்படியே எல்லோரும் எல்லா நன்மைகளையும் பெற்று நீரேழி வாழவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய விருப்பம். ஆகையால் நான் இந்தத் திட்டத்தை வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் ஒருவரைக் கெடுத்து, ஒருவரை வாழவைக்கக் கூடாது என் பதைத்தான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : யாரையும் கெடுக்கமாட்டோம். லோயர் பவானிப் பகுதிகளில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு ஒரு அணு அளவுகூட பாதகம் ஏற்படாது. சோஷலிசம் என்றே பெயரை வைத்து இருக்கக் கூடிய ஒரு கட்சியின் அங்கத்தினர், தானே மேலும் மேலும் அனுபவிக்கவேண்டும் என்று நினைக்காமல், தாங்கள் எப்படிப் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்று நினைக்கிறார்களோ, அதைப்போன்றே மற்றவர்கள் அனுபவிப்பதற்கும் குறுக்கே நிற்கக்கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு எப்படி விளக்குவது என்றே புரியவில்லை. கீழ்ப்பவானித் திட்டத்தில் . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கீழ்ப்பவானித் திட்டம் அமைக் கப்பட்டபொழுது எவ்வளவு தண்ணீர் கொடுக்கப்பட்டதோ அதற்கு மேலே தண்ணீர் அளிக்கப்படும். எந்தவித பாதகமும் ஏற்படாது.

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : இப்பொழுது கொடுக்கின்ற இரண்டு போகச் சாகுபடிக்குக் கொடுக்கின்ற தண்ணீரைப் பறித்துக் கொள்ளாமல், இதில் எந்தவிதமான மாறுதலும் இல்லாத அளவுக்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டு வசதி என்பதைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 15 ஆண்டுகள் ஆகியும்கூட ஹரி ஜனங்களுக்குப் போதுமான அளவு வீட்டுவசதிகள் செய்துதரப் படவில்லை. ஹரிஜனங்களுக்குச் சொந்த வீடுகள் கிடையாது. அவர்கள், புறம்போக்கு நிலங்களிலும், கூடுகாடுகளிலும்தான்

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்] [7th August 1965]

குடியிருக்கிறார்கள். ஒரு ஊரில் 100-க்கு 5 பேர்களுக்குத்தான் வீட்டு வசதி செய்து தரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த தேசத்தில் அவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய பொறுப்பில் உள்ளவர்கள் நாம். எந்தத் துறையிலேயும், பொருளாதாரத் துறையிலும், சமூகத் துறையிலும், பின்தங்கிய நிலையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு நில ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுப்பதற்கு இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கைத்தறியைப்பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சர்க்காருடைய தெளிவற்ற கொள்கையின் காரணமாக இப்பொழுது விசைத்தறிகளை ஏராளமாக வைத்த ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய ஊரிலே 5,000 விசைத்தறிகளை இப்பொழுது ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அதற்காக லைசென்ஸ் வாங்கவேண்டிய தொல்லைகள் இருந்தாலும்கூட, அவர்களுக்கு எந்த விதமான பாதகம் ஏற்படாத அளவில் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். நான்கைத்தறியை ஒழிக்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. இது சம்பந்தமாக சர்க்கார் ஒரு தெளிவான கொள்கையை வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விசைத்தறி வைத்திருப்பவர்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிடாத வகையில் அவர்கள் விசைத்தறிகளைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு வசதி செய்து தரவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் நான் சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். கல்னியைப்பற்றி நான் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். கல்விக்கும் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கும் சம்பந்தம் இருக்கிறது என்பது உண்மையே. இப்பொழுது கற்பிக்கப்படுகின்ற கல்வி பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு உதவி செய்வதாக அமையவில்லை. இன்று நூற்றுக்கணக்கில் படித்தவர்கள் நிற்பதைப் பார்க்கிறோம். பத்தாவது படித்த ஒருவர் எந்தத் தொழில் செய்யக்கூடிய நிலையிலும் இல்லை. அதேபோல் பி. ஏ. படித்தவர் ஏதாவது வேறு தொழில் செய்யக்கூடிய நிலையிலே இருக்கிறாரா என்று பார்த்தால் அதுவும் இல்லை. சர்க்கார் வேலையில்லாமல் தனியார் துறை வேலையில்லாமல் அவர் தானே ஏதாவது ஒரு தொழிலைச் செய்ய முடியும் என்றே, எங்கு வேண்டுமானாலும் சென்று ஏதாவது ஒரு தொழிலைச் செய்யக்கூடிய துணிவோடு இருக்கிறாரா என்றே பார்த்தால் அந்த நிலைமை இல்லை.

கடைசியாக, ஒரே ஒரு வார்த்தை சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். இரண்டு மூன்று நாளைக்கு முன்னால் என்னிடம் ஒரு சிறு பையன் வந்தான். 400 மார்க் அல்லது 500 மார்க்குக்கு மேல் வாங்கினால்தான் மேலே படிக்க முடியும். இல்லையென்றால் ஆட்டை மேய்த்துக்கொண்டு, மாட்டை மேய்த்துக்கொண்டு விவசாயத்திலே ஈடுபடவேண்டியதுதான் என்கிற அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலையிலே கல்வித் துறை இருக்கிறது. இதைப் பொறுத்த ஒரு அவல நிலையை மாற்ற வேண்டும். தெருத் தெருவாக மாணவர்களும், தந்தையர்களும்

7th August 1965] [திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

அலைய வேண்டிய அளவுக்கு உள்ள இந்த அவல நிலையை மாற்று கின்ற முறையில் கல்வித் துறையை மாற்றியமைக்க வேண்டு மென்று வேண்டிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர் : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, அன்பார்ந்த முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் அறிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப் படுகிறேன்.

“ வாழ்க நீ ! எம்மான் இந்த
வையத்து நாட்டி லெல்லாம்
தாழ்வுற்று வறுமை மிஞ்சி
விடுதலை தவறிக் கெட்டுப்
பாழ்பட்டு நின்ற தாமோர்
பாரத தேசத் தன்னை
வாழ்விக்க வந்த காந்தி. ”

என்று மனம் நொந்த நிலையிலே வாழ்த்துக் கூறினான் பாரதி. நம் முடைய நாடு விடுதலை பெற்றபோது அந்த நிலையிலேதான் இருந்தது.

“ இலமென் றசைஇ (?) இருப்பாரைக் காணின்
நிலமென்னும் நல்லாள் நகும் ”

என்ற வள்ளுவர் கருத்திலே கண்ட இழிதகைமையான ஒரு நிலை யைக் கொண்டு, ஏங்கி, தேம்பி, சோம்பி, அசந்து போய் இராமல், இருக்கும் நிலையில்—

“ ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர் உலையின்றித்
தாழா துஞ்று பவர். ”

என்ற வள்ளுவன் மொழிக்கு ஏற்பவும்—

“ காலம் அறிந்து ஆங்கு இடம் அறிந்து

செய்வினையின் மூலம் அறிந்து விளைய அறிந்து—மேலும் நாம்
சூழ்வன சூழ்ந்து; துணைமை வலி தெரிந்து
ஆழ்வினை ஆளப்படும் ”

என்ற நீதி நெறி விளக்கத்தின் அடிப்படையாகவும் எழுந்த செய லாக்கத்தின் உருவெளித் தோற்றமாக விளங்குகின்றது இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முதற் குறிப்பு என்ற பெரு நூல். நல்ல தமிழ் உரைநடையைக் கொண்ட இந்தப் பெருநூல் இங்கு நமக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த அருமையான தமிழகத்தின் செயல் ஆக்கத்திலே திளைத்திருக்கின்ற இந்த நூலைத் தமிழகத்திலே கல்லூரியிலே பயில்கின்ற மாணவர்களுக்கும், உயர் நிலைப் பள்ளியிலே படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கும் பாடப் புத்தக மாக வைத்துப் பயிலிவிட்தல் நலம் என்று எண்ணுகிறேன்.

[திரு. ஏ. எஸ். தங்கிணுமூர்த்தி கவுண்டர்] [7th August 1965]

காரணம், மாணவர்களுக்குப் படிப்பறிவோடு பிரத்தியட்ச நிலையை அறிகின்ற அறிவும், அதனால் வருகின்ற பொறுப்புணர்ச்சியும் இருக்குமேயானால் வருங்காலத்திலே அவர்களுடைய சுய வாழ்வுக்கும், நாட்டின் நலத்துக்கும் நலம் பயக்கும் நிலைக்கும் வாய்ப்பாக அமையும் என்று சபாநாயகர் அவர்களுடைய வாயிலாக இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்கின்றேன். அதுமட்டுமன்று. சட்ட மன்ற அங்கத்தினர்களுக்கு இந்தப் பெரு நூலில் இருக்கும் விஷயங்களை, அந்தந்த இலாகா துறையிலே தலையாய அதிகாரிகளைக் கொண்டு ஒரு விளக்க உரை ஆற்றினால் கூட (திரு. சா. கணேசன்: வகுப்பு . . .) வகுப்பு என்றும் கூறலாம்—பயனுடையதாக இருக்குமென்று கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். காரணம், நாங்கள், கண்டது, கேட்டது, படித்தது ஆகிய அறிவோடு கூட விளக்க அறிவும் இருக்குமானால் சற்றுக் கூட ஐயம், திரிபு, மயக்கம் ஆகிய முக்குற்றங்களும் நீங்கிய நிலையில் விளக்கமான அறிவு ஏற்படுமென்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன்.

நேற்று இந்த மன்றத்தின் முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் நண்பர் சீமைச்சாமி அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தைச் சிறிது ஒத்திப் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அது எவ்வாறு இருக்கிறது என்றால், ஒரு நடு ஆற்றிலே தோணியைச் செலுத்துகின்ற படகோட்டியைப் பார்த்து 'நீ துடுப்பைத் தண்ணீரிலே போட்டு விடு; அந்தத் தோணி தண்ணீர் போகின்ற போக்கிலே போகட்டும்; அது கரையிலே ஒதுங்கினால் ஒதுங்கட்டும் அல்லது முழுகினால் முழுகட்டும்' என்று கூறுகின்ற மனப்பாங்கில் இருக்கின்றது. சாதாரணமாக திட்டம் தீட்டுவது கூடாது என்ற நிலையைக் கொண்டுள்ளனர் சுதந்திரக் கட்சியினர். திட்டம் தீட்டினால் அது கம்யூனிசத்திற்குக் கொண்டு செல்லும் என்ற ஐயப்பாடு, கம்யூனிச நாடுகளிலேதான் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும் என்ற இரண்டு நிலைகளைப் பற்றியும் உறுதியான கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆனால் நம்முடைய நாட்டிலே ஜனநாயகப் பண்பிலே நின்று இயங்குகின்ற நாம் உண்மையாகவே மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தி அதனால் நாட்டிலே வளம் கண்டு நல்ல வாய்ப்பைக் கொடுத்து தீர்க்கமான வாழ்க்கையைக் கொண்ட ஒரு நிலையில் இருக்கும் போதுகூட இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை ஒத்திவைக்கும்படிக் கோருவது மிகவும் இழுக்கான ஒன்று என்று தங்கள் வாயிலாகச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாகப் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் நண்பர் பி. உ. சண்முகம் அவர்கள் சற்று திட்டத்தினை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். ஆனால் ஆவேசமாகப் பேசினார்கள். அதற்குக் காரணம் துலங்கவில்லை. வேறு ஏதோ ஒரு நிலையிலே கொண்ட ஆவேசத்தை இதன்பால் வைத்துப் பேசினார்கள் என்று நினைக்கின்றேன். அவர்கள் சொன்னார்கள்—'திட்டத்தை ஆட்சேபிக்கவில்லை. இதிலே சில அச்சப் பிழைகள் இருக்கின்றன' என்று. உண்மையாக நான் படித்தேன்; கூர்ந்து படித்தேன். அச்சப் பிழை இருப்பதாக எனக்

7th August 1965]

[திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர்]

குப் படனில்லை. அப்படி இருக்குமானால், சாதாரணமான அச்சுப் பிழையை வைத்துக் கொண்டு இவ்வளவு ஆவேசமாகப் பேசி இருக்கவேண்டியதில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்று கூடச் சொன்னார்கள். நேற்றுக் கொஞ்சம் ஆவேசமாகப் பேசினேன் என்று சொன்னார்கள். இந்த தூல் நல்ல முறையில், வெகு அழகாக அமைந்திருக்கின்றது. ஆங்கிலத்திலிருந்து . . .

கனம் சபாநாயகர்: திட்டத்தைப் பற்றி எதுவும் பேசாமல் திரு. சண்முகத்தைப்பற்றியும், திரு. சீமைச்சாமியைப்பற்றியும் பேசிக்கொண்டிருக்கிறீர்களே! திட்டத்தைப் பற்றிப் பேசுங்கள்.

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர்: அடுத்தபடியாக நான் காவது திட்டத்திலே முக்கியமாக மூன்று பகுதிகள் தென்படுகின்றன. ஒன்று விவசாயத் துறை, இரண்டாவது தொழில் துறை, மூன்றாவது இந்த இரண்டு துறைகளுக்கும் வளப்பம் ஊட்டுகின்ற இடை நிலையில் இருக்கின்ற மின்சாரத் துறை. ஆக இந்த மூன்று பெரு வாய்ப்புகளை நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே காணுகிறேன். விவசாயத்தைப் பொறுத்த மட்டில் ஒரு மோசமான நிலைமை நமது இந்திய நாடு முழுவதற்கும் அமைந்திருக்கிறது என்பதைக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். காரணம், ஏனைய துறைகளில் வளர்ச்சியடைகின்ற வேகத்தில், முன்னேற்றம் அடைந்த நிலைக்கு வேளாண்மைத் துறை அல்லது விவசாய முன்னேற்றம் செல்லவில்லை என்கின்ற ஒரு மோசமான நிலைமையை நாம் காணுகின்றோம். முக்கியமாக, நமது தமிழக அரசாங்கம் முழு அளவு உணவுக் கண்ட்ரோலை வெறுக்கிறது, ஷீரூம்பவில்லை என்பதைப் பத்திரிகையிலே படித்தேன். அது நான் மிக மிக வா வேற்கக் கூடிய ஒன்று. எந்த விதமான கண்ட்ரோலும் விவசாயத் தொழிலுக்கு ஆக்கம் தருவதாக அமையாது என்பதுதான் என்னுடைய திடமான நம்பிக்கை. இப்போதுள்ள நிலையிலே விவசாயிகளிடத்தில் இருக்கும் உபரி தானியத்தைக் கொள்முதல் செய்து விநியோகம் செய்வது என்ற அளவில் நடந்து கொண்டால் போதுமானது. முழு அளவு கண்ட்ரோல் தேவை இல்லை என்பது நான் சென்னை சர்க்காருடைய நிலையும், என்னுடைய தாழ்மையான கருத்தும் என்று கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதுவன்றி இன்று நான் செய்தித் தாளில் பார்த்தபோது, உணவு தானியங்களுடைய விலையைக் கொஞ்சங்கூடக் கூட்டிக் கொடுக்கக் கூடிய நிலையில் மத்திய அரசாங்கம் இல்லையென்று அறிந்தேன். ஆனால் ஒரு பத்து ரூபாயாவது ஒரு பொதி நெல்லுக்குக் கூட்டிக் கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் கொடுப்பதாக அமையும் என்று தங்கள் வாயிலாக அரசாங்கத்திடம் விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறேன். விவசாயத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற பெரு மக்களுக்கு, சாதாரணமாக உணவுப் பண்டத்தின் விலையை நிர்ணயிக்கும்போது முட்டு வழிச் செலவைமட்டும் கணக்கு வைத்தால் போதாது.

விவசாயிகள் தாங்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய உணவுப் பண்டங்களின் அல்லது மற்ற பயிர் வகைகளின் முட்டு வழிச் செலவும் தங்கள் குடும்ப வாழ்க்கைச் செலவும் அதில்தான்

[திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர்] [7th August 1965]

அமைந்திருக்கிறது என்பதை கவனத்தில் கொண்டு அவர்களின் முட்டுவழிச் செலவு, அவர்களின் குடும்ப வாழ்க்கைச் செலவு, ஆகிய இரண்டையும் கருத்தில் கொண்டு உணவு தானியங்களின் விலையை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். அப்படிப் பார்த்தால் 10, 15 ரூபாயாவது நெல்லுக்கும் மற்ற உணவு தானியங்களுக்கும் கூட்டிக் கொடுப்பதுதான் சாலச் சிறந்த ஒன்றாக அமையும் என்பதை தங்கள் மூலமாக அரசாங்கத்திற்கு விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறேன். கீழ் பவானி பாசனப் பிரதேசத்தில் கிணறு வெட்டுவதற்குள்ள தடையை சீக்கிரமே இந்த அரசாங்கம் நீக்கிக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு கிணறுகளுக்கு அதிகப்படி பம்ப் செட்ஸ் வைப்பதற்கு மின்சார வசதியும் அதிகமாகச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கரும்பு என்ற தலைப்பில் அரசாங்கத் துறையில் நல்ல நிபுணர்கள் இருப்பதாக, கரும்பு வளர்ச்சியில் நல்ல ஆக்கமும் ஊக்கமும் உள்ள யோசனைகளை தெரிவிக்கும் நிலையில் அவர்கள் இருப்பதாக இதிலிருந்து அறிகிறேன். கீழ் பவானி பிரதேசத்தில் இப்போது புதிதாக கரும்பு சாகுபடி மிக அதிகமாக விவசாயம் செய்யப்பட்டு வருகின்றது. ஆப்பக்கடல் ஷாகர் பாக்டரிக்கு கரும்பு கொடுப்பதில் எங்களுக்கு தெரிந்த அளவில் விவசாயம் செய்து வருகிறோம். ஆகவே கரும்பு நிபுணர்களை அங்கு அனுப்பி அங்கு நாங்கள் பயிரிடுகின்ற கரும்பு நாற்று எந்த கரும்பு இனத்தைச் சேர்ந்தது, அதை வளப்படுத்த வகைகள் என்ன, அதுபற்றி வருகிற செயல்முறை என்ன என்பதுபற்றி அந்த நிபுணர்கள் எங்களுக்கு கற்பிக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் இன்னும் அதிகப் பலனை விளைவிக்க முடியும். அதை விவசாயிகள் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ள வாய்ப்பாக அமையும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சோளம், கம்பு, ராகி போன்றவை ஒரு தலைப்பில் அடங்கியுள்ளது. வேர்க்கடலை. எண்ணெய் வித்துக்கள் என்ற தலைப்பில் இருக்கிறது. லோயர் பவானி பகுதியில் அதிகமான லாபம் தரும் வெள்ளாண்மையாக அது இருந்து வருகிறது. ஆகவே அதை அதிகமாகவும் பயிரிடவும் செய்கிறார்கள். அங்கு நல்ல வித்துக்களை கொடுத்து கடலை சாகுபடியை எவ்வாறு ஆக்கமாகவும், ஊக்கமாகவும் செயல்படுத்த வேண்டும் என்ற ஒரு முறையில் நல்ல நிபுணர்களைக் கொண்டு எங்களுக்கு யோசனை சொல்ல வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*திருமதி பி. கே. ஆர். லெட்சுமிகாந்தம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம் சபை முன் விவாதத்திற்காக வைக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டக் குறிப்பைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். திட்டமிட்ட பொருளாதாரம்தான் நமக்கு வேண்டுமென்ற கொள்கையை நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை திட்டி அவை மூலம் நாட்டுக்கு ஒரு ஏற்றத்தை உண்டாக்கப் பண்ணியிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் அது எல்லோரும் ஏற்றுக்

7th August 1965] [திருமதி பி. கே. ஆர். வெட்கமிகாந்தம்]

கொள்ளக் கூடிய ஒன்றாகும். ஆனால் அதை ஒரு சிலர் எதிர்க்கலாம். இருந்தாலும் கூட நம் கண் முன் இருக்கிற முன்னேற்றங்கள் அனைத்தையும் நாம் காணாமல் கண்ணை மூடிக்கொண்டு விட முடியாது. இன்றைக்குப் படித்து வருகிற கூட்டங்கள் எல்லாமாக வருகின்றன என்று சொன்னால் அது நம் திட்டத்தின் காரணமாகத்தான். இன்று எல்லாப் பொருள்களுடைய கழிவும் அதிகமாக ஏற்படுகிறது என்று சொன்னால் அதுவும் நம் திட்டங்கள் காரணமாகத்தான். ஆகவே முன்னேற்றம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவதற்குள் நான்காவது திட்டத்தை தீட்டி அதன் மூலம் இன்னும் நாட்டுக்கு வளப்பத்தை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்ற சீரிய நோக்கத்துடன் நான்காவது ஐந்தாண்டுத்திட்டம் அமைக்கப்பட்டு அது சபை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அதிகமே ஒருசில தடைகள், குறைகள் இருக்கலாம். அதை நிவர்த்தி செய்யக் கூடிய ஆலோசனைகளை சபை முன் உள்ளவர்களும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும் எடுத்துக் கூறுவார்களேயானால் அதன் காரணமாக இந்தத் திட்டத்தினால் நல்லதொரு பலனை ஏற்படுத்த முடியுமென்று நான் நம்புகிறேன். விவசாயத் துறை நான்காம் திட்டத்தில் முக்கியமாக எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதுதான் முக்கியமாக இப்போது நாட்டுக்கு தேவையாக இருக்கிறது. ஏனெனில் விவசாய நிலங்கள் அனைத்தும் வீடு கட்டும் திட்டத்திற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. விவசாய நிலங்கள் அனைத்தும் தொழிற்சாலைகளுக்காக பயிிடங்களில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. ஆகவே விவசாயம் செய்யப்படுகிற நிலங்கள் குறைவதும், விவசாயம் குறைவதுமான ஒரு சந்தர்ப்பம். ஒரு சூழ்நிலை இருப்பதால் இருக்கிற நிலத்தில் அதிகமாக உற்பத்தியைச் செய்யும் சூழ்நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இருக்கிற நிலங்கள் ஒருக்கமே தவிர மேற்கொண்டு நிலங்கள் வளர்ந்து விடாது. ஆகவே இருக்கிற நிலங்களை தொழிற்சாலைகள் அல்லது வீடு கட்டும் மனைகளுக்காக எடுத்துக் கொள்ளாமல் நரிக நிலங்கள் எங்கெங்கு இருக்கிறதோ அந்த நிலங்களை மட்டும் அதற்குக் கொடுக்கப்பட்டு விவசாயத்திற்குரிய நிலங்கள் அனைத்திலும் விவசாயமே செய்யப்பட வேண்டும் என்ற திட்டம் நான்காவது திட்டத்தில் அமைய வேண்டும் என்று இந்த இடத்தில் கூட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதற்குமேலாக உணவுப் பொருள் உற்பத்தி எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அதிகமாகிறதோ அதைக்காட்டிலும் அதிகமாக மக்கள் உற்பத்தி அதிகமாகிக் கொண்டே வருகிறது. எனவேதான் இன்றைக்கு உணவுப் பொருள் உற்பத்தியில் இருக்கிற உற்பத்தி பெருகியிருந்தாலும் நெருக்கடி ஏற்பட இதுதான் முக்கிய காரணம் என்று கூடச் சொல்லலாம். ஆகவே ஒன்றோடொன்று இணைந்ததாக இருக்கிறது, உணவு உற்பத்தியும், ஜன உற்பத்தியும். நான்காவது திட்டத்தில் மக்கள் உற்பத்திப் பெருக்கத்தைக் குறைப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் இனியும் அதிகமாக இருக்கிறதா என்பதையும் நன்கு ஆலோசித்து அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் செய்யவேண்டும். இல்லை என்றால் நாம் எத்தனை ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் தீட்டினாலும் அவை நிறை

[திரு. பி. கே. ஆர் லெட்சுமிகாந்தம்] [7th August 1965]

வேறினாலும் இந்த உணவுப் பிரச்சனை தீர்வதற்கு வழியில்லை. உணவுப் பிரச்சனையினால் அபாயகரமான ஆபத்துக்கள் எல்லாம் ஏற்படும் என்று நினைக்கிற ஒரு சூழ்நிலையும் இருக்கமுடியாது. ஆகவே இப்போது உணவு உற்பத்தியை நளின முறையில், விஞ்ஞான முறையில் இன்னும் அதிகப்படியாக எவ்வளவு உற்பத்தி செய்ய முடியுமோ அதை உற்பத்தி செய்து ஜனப் பெருக்கத்தை குறைப்பதற்கான வழியையும் தேட வேண்டும். அதற்காகத்தான் விவசாயத்திற்கு முதல் இடம் கொடுத்திருக்கிறோம். விவசாயிகளுக்கு சரளமான முறையில், கஷ்டம் இல்லாத முறையில் அவர்களுக்கு கடன் கொடுக்கிற வகையிலும், பம்பு செட்ஸ் போன்றவை கொடுக்கிற வகைகளிலும் எந்தவித சங்கடமும் இல்லாத அளவில் அவர்களுக்கு எல்லாம் கிடைக்கும்படியான அளவில் நம் திட்டங்கள் அமையவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக தொழில் பெருக்கம். தொழில் துறையில் மூன்று செக்டார்கள் இருக்கின்றன. தனியார் துறை, நம் மாநில சர்க்கார் துறை, இந்திய சர்க்கார் துறை என்று மூன்று பாகுபாடுகளாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன இந்த மூன்று தலைப்புகளிலும் தொழில்கள் வளர வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். தனியார் துறையை தனியாக விலக்கி வைக்கக் கூடாது. தனியார் துறையையும் சேர்த்து நடத்திக் கொண்டு போனால்தான் நாட்டில் தனி நபருடைய வருமானம் அதிகரிக்குமே தவிர சர்க்கார் துறை மட்டும் இருக்கும்பட்சத்தில் தனி நபர் வருமானம் உயர இடம் இருக்காது என்பதைச் சட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். ஏனெனில், அரசாங்கத்தில் வேலை பார்க்கக் கூடியவர்கள் ஒரு சில சதவிகிதத்தினரே ஆவார். அல்லது அரசாங்கத் தொழிலை நம்பி வாழ்கிறவர்கள் ஒரு சில சதவிகிதத்தினரே ஆவார்கள். ஆனால் அதிகப்படியாக இருக்கக் கூடியவர்கள் தனியார் துறையை நம்பி அந்த வருமானத்தில் பிழைக்கக் கூடியவர்கள் தான் நாட்டில் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். நாம் சோஷலிஸத்தை ஏற்றுக் கொண்டாலும் கூட இன்று தனி நபர் வருமானம் வளர வேண்டும், உயர வேண்டுமென்று சொன்னால் தனி நபர்கள் அதிகமான அளவில் தொழில்கள் செய்வதற்கான வசதிகளை நாம் செய்து கொடுத்தாக வேண்டும். அவர்கள் வருமானம் கூடினால்தான் தனி நபர் வருமானம்கூடக் கூடிய ரீதியில் வரப்பெறு இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே கனரக தொழிற்சாலைகளை மத்திய சர்க்கார் ஆரம்பிக்கும்போது, அதற்குப் பக்கத்தில் இந்த தொழிற்சாலைகளுக்கு வேண்டிய பார்ட்டைஸ் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு தனிப்பட்டவர்களுக்கு அனுமதி கொடுத்தால், அவர்கள் நல்ல மறையில் இந்த பார்ட்டைஸ் தயாரித்துக் கொடுக்கவும், அதை உபயோகித்து கனரக தொழிற்சாலைகளை நல்லமுறையில் நடத்துவதற்கும் வசதி ஏற்படும். அதே நேரத்தில் சிறிய அளவில் தொழிற்சாலைகளை நடத்துவதற்கு தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு வரப்பெய் வசதியும் ஏற்படும். அந்த மறையில் திட்டங்களை வகுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான் இந்த நாட்டில் புழங்குகின்ற பணம், தொழில்

7th August 1965] [திருமதி பி. கே. ஆர். லெட்சுமிகாந்தம்]

களில் முதலீடு செய்கின்ற பணம், இவைகள் எல்லாம் வெளியில் மக்களிடையே புழங்குவதற்குரிய வாய்ப்பு ஏற்படும். இதில் கவனம் செலுத்துவோமேயானால் இந்த நாட்டில் தனிப்பட்டவர்களுடைய வருமானம் உயருவதற்கு வழியாக அமையும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, கல்வி திட்டத்தினால் நாம் மிகவும் ஊர்ச்சி அடைந்திருக்கிறோம். அதை யாராலும் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. இன்றைக்கு நகரத்திலுள்ள மக்கள் மட்டுமல்ல, கிராமத்திலுள்ள மக்கள் பல பேர், என்சினியரிங் காலேஜிலும், மருத்துவக் கல்லூரியிலும் படித்து வருவதைப் பார்த்தாலேயே, நாம் கல்வியில் எவ்வளவு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம் என்பதை பார்க்க முடியும். இதை யாராலும் மறுக்க முடியாது. இதற்காக பல கல்லூரிகளை நாம் திறந்திருக்கிறோம் என்றாலும், மருத்துவக் கல்லூரி போன்றவைகளில் இன்னும் நெருக்கடி இருந்து கொண்டு தான் இருக்கிறது. நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் மூன்று மருத்துவக் கல்லூரிகளை ஆரம்பிக்கப்போவதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது மட்டுமல்ல, இன்னும் அதிகம் ஏற்படுத்தினாலும் பரவாயில்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். மேலும் நான்காவது திட்டத்தில் 7 நூற்பு ஆலைகள், கூட்டுறவுத் துறையிலும் 4 நூற்பு ஆலைகள் பொதுத்துறையிலும் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒரு கூட்டுறவு நூற்பு ஆலை இருக்கவேண்டும் என்று இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் கூட்டுறவு ஆலைகள் 7 என்று சொல்லும்போது, அதே நேரத்தில் தனியார் துறைக்கும் சில ஆலைகள் துவக்குவதற்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கைத்தறியைப் பொறுத்த அளவில் இன்றையதினம் பெரிய சங்கடம் இருக்கிறது. கைத்தறிக்கு நமது அரசாங்கம் பெரிய தோரு, ஆக்கமும் ஊக்கமும் கொடுக்கிறது என்றிருந்தாலும், புதிதாக நவீன மோஸ்தரில் மில் துணிகள் வருகின்ற காரணத்தால் முன்னால் இருந்த துணிகளுக்கு அழிவு ஏற்படாமல் அப்படியே இருக்கின்ற நிலைமை இருந்து வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் விசைத்தறிகளை கொடுக்கும் போது, கைத்தறியை நம்பியிருக்கும் கைத்தறியாளர்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கைத்தறி தொழிலுடன் சம்பந்தப்பட்ட சாயத் தொழில், நூல் வியாபாரம் செய்வோர் முதலானோர்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும். விசைத் தறிகள் கொடுக்கும்போது இதை கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நான்காவது திட்டத்தில் பல முன்னேற்றங்கள் ஏற்படுவதற்கான திட்டங்கள் இருக்கின்றன. இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றப்படுமானால் இந்த தேசத்திற்கு நல்ல பலன் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. காஞ்சி மணிமொழியார் : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, நான்காவது திட்டத்தின் முதற்குறிப்பின் மீது நடைபெறுகின்ற இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு என்னுடைய

[திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்] [7th August 1965]

கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். திட்டம் தேவை தானா இல்லையா என்பதைப்பற்றி ஆராய்ந்துகொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால் நாட்டில் இந்தத் திட்டம் வருகிறபொழுது, திட்டம் தேவையில்லை என்று கூறுபவர்களும், திட்டத்தைத் தள்ளி போடவேண்டும் என்று சொல்பவர்களும், திட்டத்திற்கு சற்று ஓய்வு கொடுக்கவேண்டும் என்று கூறுகின்றவர்களும், திட்டத்தை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்பவர்களும் திட்டத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கூறுபவர்களும், ஆளும் கட்சியிலேயே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது உண்மை. நான்காவது திட்டத்தில் மட்டும் இந்த கருத்து பரிமாற வேண்டிய அவசியமென்ன என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இதுவரை மூன்று திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறோம். அந்தத் திட்டங்கள் போடப்பட்டபோதெல்லாம் தெரிவிக்காது, இந்தத் திட்டம் வருகின்ற நேரத்தில் மட்டும் இந்த விதமான கருத்துக்கள் பரிமாறப்பட வேண்டியதின் அவசியமென்ன? ஏன் இவ்விதம் தெரிவிக்கின்றார்கள் என்பதை நாம் அலட்சியப்படுத்திவிட முடியாது என்பதை மட்டும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மூன்று திட்டங்களைப் போட்டு, அதற்காக 614 கோடி ரூபாய் நம் மாநிலத்தில் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 614 கோடி ரூபாய் செலவு செய்த பிறகும் நம்முடைய மாநிலத்தில் எவ்விட மக்களுடைய நிலைமை எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் சிந்தித்துப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இதை மேல்மட்டத்திலுள்ளவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கிறார்கள், அரசியல் துறையில் இருப்பவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கிறார்கள், சாதாரண மக்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பல சந்தேகங்கள் ஏற்படுகின்றன. திட்டங்கள் தேவை என்பது உண்மை. திட்டங்களைப் போடுகிறோம். என்றாலும், போடப் படுகின்ற திட்டம், பணக்காரர்களுக்கு நல்ல வாய்ப்பையும், வசதியையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறது. திட்டமிட்ட பொருளா தாரத்தின்கீழ் பணக்காரர்கள் மேலும் பணக்காரர்களாக ஆவதற்குத்தான் துணை செய்திருக்கிறதே தவிர, அடித்தளத் திலிருந்துகொண்டிருக்கிற மக்களின் தேவைகள் நிறைவேற்றப் பட்டு விட்டனவா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நாம் போடுகின்ற திட்டங்களின் பலன் அடித்தளத்தில் இருக்கின்ற, கீழ் மட்டத்தில் இருக்கின்ற மக்களின் வாழ்க்கையில் தொட்புருக்கு மானால் நாட்டில் இம்மாதிரிப்பட்ட பேச்சுக்கள் வருவதற்கு இடம் இருந்திருக்க முடியாது. நம்முடைய பல புள்ளிவிவரங்கள்—அரசாங்கத்திலிருந்து தரப்படும் புள்ளிவிவரங்கள்—சாதாரண குடிமகனுடைய உள்ளத்தை சுர்க்கவில்லை. உண்ண உணவு, இருக்க இடம் இந்த இரண்டும் மக்களுக்கு கிடைத்துவிட்டால், மக்களிடையே எந்த விதமான கிளர்ச்சியும் இராது, அவர்கள் எந்த விதமான கிளர்ச்சியிலும் ஈடுபட மாட்டார்கள். இன்றைய தினம் நாட்டில் எவ்வளவோ கிளர்ச்சிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. போராட்டங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன, மந்திரி அவர்களுடைய உறவினர்கள் கூட போராட்டங்களில் கலந்து சிறைக்கு போய்க்கொண்டிருப்பதை நாம் பார்க்கின்றோம். இந்த மாதிரி

7th August 1965]

[திரு காஞ்சி மணிமொழியார்]

ஏற்படுவதற்குக் காரணம் மக்களுக்கு தேவையான வசதிகள் கிடைப்பதில்லை. மக்களுடைய அன்றாட வாழ்க்கைக்கான பொருட்கள் தாராளமாகக் கிடைப்பதில்லை. கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற புள்ளிவிவரங்களைப் பார்த்து, முன்னால் 38 லட்சம் டன்னை இருந்தது, இப்போது 65 லட்சம் டன்னை உணவுப் பொருள் உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்று சொல்லிவிடுவதுமே மட்டும் சீழ் மட்டத்திலிருக்கின்ற சாதாரண மக்களுக்கு ருசித்துவிடாது, இனித்துவிடாது. திட்டம் போடாத பழங்காலத்தைப் போன்று, தேவையான நேரத்தில், தேவையான பொருட்களை தேவையான இடத்தில் வாங்கவேண்டுமே தவிர, எந்தெந்த கடைகளில் என்ன என்ன பொருட்கள் கிடைக்கும் என்று அலைந்து கொண்டிருக்கிற நிலைமை மாற வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டால் திட்டத்தைப்பற்றி யாரும் குறை சொல்ல மாட்டார்கள். அந்த நிலைமை இன்றைக்கு நாட்டில் இருக்கிறதா என்றால் இல்லையென்று நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. நம் மாநிலத்தில் சர்க்கரை உற்பத்தி உபரியாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறோம். சிமெண்டு உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறோம். உணவு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறோம். ஆனால் இவைகளை மக்கள் வாங்க வேண்டும் என்று போகின்ற நேரத்தில் எளிதான முறையில் வாங்க முடிகிறதா என்று பார்த்தால் இந்த மூன்று பொருட்களும் எளிதாகக் கிடைப்பதில்லை. சர்க்கரைக்குக் கார்டு, சிமெண்டுக்கு பெர்மிட், அரிசிக்கு ரேஷன் என்று ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். கார்டு மூலம் சர்க்கரை வாங்கவேண்டுமென்றால் தெற்கே ஒரு மைல் போகவேண்டும், அரிசி வாங்க வேண்டுமென்றால் வடக்கே ஒரு மைல் போகவேண்டும், கோதுமை போன்ற பொருட்கள் வாங்கவேண்டுமென்றால் கிழக்கே ஒரு மைல் போக வேண்டும். இப்படி ஒருவன் உணவுப் பொருட்களுக்காக பல இடங்களுக்குப் போய்க்கொண்டிருந்தால் அவனுடைய நிலைமை என்ன ஆகும்? அரிசி கொடுக்கிற கடையிலேயே சர்க்கரையும் கிடைக்கும், அந்தக் கடையிலேயே கோதுமையும் கிடைக்கும், அந்தக் கடையிலேயே தேவையான உணவுப் பொருட்கள் எல்லாம் கிடைக்கும் என்ற வசதியை ஏன் செய்து கொடுக்கக் கூடாது? சர்க்கரைக்குத் தனி கார்டு ஏன்? இப்போது இருக்கின்ற நிலைமையில் ஒருவன் சர்க்கரை வாங்கவேண்டுமென்றால் எங்காவது ஒரு கடையிலும், அரிசி வாங்க மற்றொரு கடையிலும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இவ்விதம் பல தொல்லைகளுக்கு ஆளாக்கப் படுகிறார்கள். இவைகளை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். பொருளாதாரத்தில் நாம் முன்னேறவில்லை; சாதாரண மக்கள் வாழ்வு உயரவில்லை. இதனை அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவரே ஒரு கூட்டத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாம் மூன்று திட்டங்களை போட்டு நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகிறோம், ஏராளமான பொருட்கள் உற்பத்தியாகியிருக்கின்றன, ஏராளமான செல்வமும் பெருகியிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் சாதாரண மக்களுக்குத் தேவையான வசதி கிடைக்கவில்லை என்றால், அவை எங்கே போய்விட்டது என்று கேட்கிறார். இவர் யாரைப் பார்த்து

[திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்]

[7th August 1965]

கேட்கிறார்? கேட்பது நியாயம்தான். ஆனால் யாரைப் பார்த்து கேட்பது? மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில், 614 கோடி ரூபாய் செலவு செய்தும், உற்பத்தி பெருகியும் அவைகள் எங்கே போய்விட்டது என்று கேட்டால், இது யாரைப் பார்த்து கேட்க வேண்டிய கேள்வி. திட்டமிடுகிற திட்டக் கமிஷனிடத்தில் இதைக் கேட்டிருக்க வேண்டும். யூனியன் மந்திரிகளிடத்தில் கேட்டிருக்க வேண்டும். சாதாரண மக்களிடத்தில் சென்று உற்பத்தியான பொருட்கள் எங்கே போயிற்று என்று கேட்டால் என்ன அர்த்தம்? நாட்டில் உற்பத்தியாகின்ற பொருட்கள் தங்கள் கைக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் சாதாரண மக்களிடத்தில் போய் சொன்னால் இதற்கு என்ன பொருள்? வேண்டுமென்றால் அவர்களை ஏமாற்றுவதற்கு பயன்படலாமே தவிர உண்மையாகவே நாட்டுப்பற்று காரணமாக சொல்லப்படுகிற கருத்து என்று யாரால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்? இன்றைக்கு பல புள்ளிவிவரங்களை காட்டுகிறார்கள். அதைக் காட்டுவதினால் மட்டும் மக்களுடைய நிலைமை மாறிவிடாது. சாதாரண மக்களிடம் இன்றைய தினம் வாங்கும் சக்தி எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது? அரிசி வாங்க வேண்டும் என்று சொன்னால், வேண்டுமென்று கேட்கக்கூடிய இடத்தில் கிடைப்பதில்லை. குடும்பக் கார்டு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கிடையில் கட்டாய ரேஷன் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நமக்கு சாங்கியமற்ற ரேஷன் தான் இருக்கவேண்டும் என்று நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் சில நாட்களுக்கு முன் சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போது திடீரென்று கட்டாய ரேஷன் ஜனவரி மாதத்திலிருந்து வருகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. குடும்பக் கார்டு இருக்கின்ற இந்த காலத்திலேயே இவ்வளவு கஷ்டங்கள் இருக்கிறது என்றால் கட்டாய ரேஷன் வந்து விட்டால் மக்கள் எந்த அளவுக்கு தொல்லைகளுக்கு ஆளாவார்கள் என்பதை நாம் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: குடும்பக் கார்டு முறைக்கும் கட்டாய ரேஷனுக்கும் பெரிய வித்தியாசம் ஒன்றும் இருக்கப் போவதில்லை. குடும்பக் கார்டு முறையில் எப்படி 12 அவுன்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறதோ அதேபோன்று ரேஷனிலும் 12 அவுன்ஸ் கொடுக்கப்படும். வாங்குகிறவர்களுக்கு எந்த அளவிலும் வித்தியாசம் இருக்காது.

திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்: நான் சொல்லுவதெல்லாம் மக்களுக்கு ஏற்படுகிற உணர்ச்சியைப்பற்றித்தான். குடும்பக் கார்டு வந்தபோது, ஏதோ பற்றாக குறை என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டது. அதற்கு மேலே கட்டாய ரேஷன் வந்தால் மக்கள் என்ன எண்ணுவார்கள்? நாட்டிலே உணவு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர அவ்வளவும் பொய்யாக இருக்குமா என்று சந்தேகம் உண்டாகிறது. மக்களுக்கு நிச்சயமாக அந்த சந்தேகம் உறுதிப்படக்கூடும். அந்த சந்தேகம் உண்டாக என் வழி செய்யவேண்டும்? ஆகவே உண்மையிலேயே பற்றாக்குறை இருக்கிறதா என்பதை தெளிவாக்கிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

7th August 1965]

[திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்]

நாம் இத்தனை கோடி ரூபாய்கள் செலவழித்தும் இன்னமும் உணவுப் பொருள்களுக்கு வெளிநாடுகளை எதிர்பார்க்கிறோம், நமக்கு வேண்டிய மூலப்பொருள்களுக்கு வெளி நாடுகளை எதிர்பார்க்கிறோம். நமக்கு வேண்டிய இயந்திரங்களுக்கு நாம் வெளி நாடுகளை எதிர்பார்க்கிறோம். இத்தனை திட்டங்கள் போட்ட பிறகும் இன்னமும் வெளிநாடுகளை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பதா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

நாங்கள் அடிக்கடி, பல தொழில்களைச் சர்க்கார் துறையிலேயே துவங்கவேண்டும் என்று பல ஆண்டுகளாக வற்புறுத்திக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இந்தத் திட்டக் குறிப்பிலே ஒன்றைக் கண்டு நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். கன்ஸூமர் குட்ஸ் தயாரிப்பில் சர்க்கார் தொழிற்சாலைகளைத் துவக்குவதில் நேரடியாக ஈடுபட இருக்கிறது என்ற குறிப்பு இதிலே இருக்கிறது. அது மிகவும் வரவேற்கத் தக்கது. அந்த முயற்சி மேலும் மேலும் வளர வேண்டும். இவைகள் சர்க்கார் துறையில் இருந்தால் தான் இன்றைக்கு ஏறியிருக்கிற விலைவாசிகள் குறையக் கூடும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மக்கள் வாழ்க்கைத் தரம் உள்படியே நன்றாக இல்லை என்று முதன் மந்திரியே சொல்லியிருக்கிறார்கள். போடப்படும் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் கணிசமான அளவு அக்கறை காட்டப்பட்ட போதிலும், பொதுவான வாழ்க்கைத்தரம் குறைந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று நான்காவது ஐந்தாண்டுக் குறிப்பிலே இருக்கிறது. பொதுவான வாழ்க்கைத் தரம் என்றால், சாதாரண மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் சாதாரண மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் எந்த நிலையில் உள்ளது என்பதை இந்தக் குறிப்பிலே அரசு ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த நிலையை மாற்ற முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மக்கள் தொகை நாளுக்கு நாள் பெருகிக்கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் இந்தத் திட்டங்களைத் தீட்டும் நாம் மக்கள் தொகையைக் குறைக்கவும், உணவுப் பண்டங்களைப் பெருக்கவும் உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற முறையில், திட்டம் திட்டவேண்டும். வேளாண் மையைப் பெருக்க இந்த நாட்டிலே வழியில்லை என்றும் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் உணவுப்பொருளை மாற்றிக்கொள்வது குறித்து நல்ல பிரசாரம் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நமது மாநிலத்திலே அரிசி ஒன்று தான் பெரும் பாலான உணவாக இருக்கிறது. இட்லி, தோசை, உப்புமா, பொங்கல் அத்தனையையும் அரிசியில் செய்வதாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்தப் பழக்கத்தை மாற்றவும் பல சத்துள்ள உணவுகளை உட்கொள்ளவும் முயற்சி செய்ய வேண்டும். பழங்காலத்தில் கம்பு, கேழ்வரகு, சோளம், தினை, சாமை முதலிய வற்றை மக்கள் பயன்படுத்தினார்கள். உயர்ந்த நிலையில் உள்ள மக்கள் கூட அவைகளைப் பயன்படுத்தினார்கள். ஆனால் இப்போது அவைகளைச் சாப்பிடுவது கேவலமானது என்ற எண்ணம் பூட்டுவிட்டது. எல்லோரிடமும் அந்த எண்ணம் ஏற்பட்டு

[திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்]

[7th August 1965]

விட்டது. அத்தகைய உணவைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற பிரசாரத்தைச் செய்தால், கரும்பு போட ஆரம்பித்த காரணத்தினால் நன்செய் நிலங்கள் குறைந்து நெல் உற்பத்தி குறைந்து வரும் நேரத்தில், புன்செய் நிலத்தில் புன்செய் பயிர்களை வளர்க்க, வானம் பார்த்த பயிர்களை வளர்க்க வாய்ப்பு ஏற்படும். ஒரே வகையான உணவை உட்கொள்ளுவதால் மக்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய நோய்களும் குறையும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு அதற்காக நல்ல பிரசாரம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. பி. பாலகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இந்த நான்காவது, ஐந்தாண்டுத் திட்ட முதற்குறிப்பை வாசலேற்று எனது சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

திட்டமிட்ட பொருளாதாரம் இல்லையென்றால் சோஷலிச சமுதாயத்தை உருவாக்க முடியாது என்ற கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டு, இந்தத் திட்டத்தின் பயனும் நாம் முன்னேறிக்கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், நான் இந்த மன்றத்தில் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாகக் கூறி வந்ததும், கடந்த ஏழு-எட்டு ஆண்டுகளாக முடிவுறாமல் இருக்கிற கடனா நதி, ராம நதி என்ற இரண்டு நீர்த் தேக்கங்களையும் நிறைவேற்றும் முறையில் இங்கே குறிப்பில் குறிப்பிட்டிருப்பதை மகிழ்ச்சியுடன் வாசலேற்கிறேன்.

எங்கள் நெல்லை மாவட்டத்தில் கடந்த ஆண்டு வரவேண்டிய வட கிழக்கு பருவ மழையும், இந்த ஆண்டு ஜூன்-ஜூலையில் வரவேண்டிய தென் மேற்கு பருவ மழையும் தவறியதன் காரணமாகப் பெரும் வறட்சி ஏற்பட்டு விட்டது. இந்த நிலைமையில் இப்படிப்பட்ட நீர்த்தேக்கங்களையாவது கட்டியிருந்தால் பெரிய அலை நிலை ஏற்படாமல் ஓரளவு பாதுகாப்பு கிடைத்திருக்க முடியுமே என்ற எண்ணம் எங்கள் மனதில் வேரூன்றி ஓடுகிறது. ஆகையால் இந்தத் திட்டங்களை இந்த நான்காவது திட்டத்தில் சேர்த்திருப்பதோடு ஓரளவுக்கு விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் ஏற்படும் முறையில் அவசரமாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் திட்டங்களின் காரணமாக, முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சுமார் 38 லட்சம் மெட்ரிக் டன் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு இப்போது மூன்றாவது திட்ட இறுதியில் 65 முதல் 67 லட்சம் மெட்ரிக் டனாக உற்பத்தி உயர்ந்து விட்டது என்பது மன நிறைவைக் கொடுக்கிறது. இதே உணவு உற்பத்தி இப்போது குறிப்பிட்டிருப்பதுபோல் நான்காவது திட்ட முடிவில் 82 லட்சம் மெட்ரிக் டனாக உயர்த்தப்படுகிறது என்பது எல்லோரும் சந்தோஷமாக வாசலேற்க வேண்டிய விஷயம். நான்காவது திட்டம் முடிந்தால் நமக்குத் தன்னிறைவு ஏற்பட்டு அதற்கு மேல் உபரியாக ஏற்றுமதி செய்யப் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம். என்றாலும் இந்த முறையில் இத்துடன் போதும் என்று மன நிறைவு கொள்ளுவது கூடாது என்பது எனது தாழ்மையான கருத்து. ஏனென்றால், ஒரு குறிப்பிட்ட நிலத்தில் இப்போது சாதாரணமாக விளைகிற விளைச்சலைவிட 2 அல்லது 3 பங்கு அதிக

7th August 1965] [திரு. ஏ. பி. பாலகன்]

மாக விளைவிக்கக் கூடியவர்கள் அல்லது விளைவித்தவர்கள் அநேகர் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒரு சிலர் இந்த மன்றத்திலே கூட இருக்கிறார்கள். அதில் நானும் ஒருவன். ஆகவே ஒரு குறிப்பிட்ட நிலத்தில் இப்போது வருவதைவிட ஒரு பங்கு, இரண்டு பங்கு, மூன்று பங்கு அதிக தானியங்களை விளைவிக்க முடியும் என்று இருக்கும்போது நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, விவசாயிகள் மத்தியிலும் பிரசாரம் செய்து இவைகளைப் பின்பற்றக் கூடிய வாய்ப்பை உருவாக்குவது அரசாங்கத்தின் கடமை என்று உரைக்க விரும்புகிறேன். ஆகவே இதை நன்றாகப் பரிசீலித்து பொங்கி வரும் ஜன சமுதாயத்திற்கு ஏற்ற முறையில் இருக்கும் நிலத்தை நன்றாகப் பயன்படுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்க என்ன முறைகளைக் கையாள் வேண்டுமென்று ஆராய்ந்து பார்ப்பது மிக மிக அவசியம்.

அடுத்தபடியாக, தரிசு நிலங்களும், புன்செய் நிலங்களும் இருக்கக்கூடிய இடங்களிலே அரசாங்கச் செலவிலே கிணறு வெட்டும் புதிய திட்டங்கள் உருவாகியிருப்பதைப் பார்க்கும்போது அவைகளை மிக மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன். ஆனால் இந்தத் திட்டத்தில் 50 கிணறுகள் சுமார் 30 லட்சம் ரூபாய் செலவில் வெட்டிவது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 1 ஏக்கர், ½ ஏக்கர், 2 ஏக்கர் புன்செய், தரிசு நிலங்கள் உள்ளவர்களுக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் கிணறு வெட்ட வாய்ப்பு இருக்காது, சக்தியும் இருக்காது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கெல்லாம் அரசாங்கத்தின் மூலமாக, அரசாங்கச் செலவில் இம்மாதிரி கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுத்து, பெரிய நீர்த்தேக்கங்களிலிருந்து நீர் பாய்ச்சிக் கொள்ளும்போது ஏக்கருக்கு இவ்வளவு நீர்வை என்று நிர்ணயம் செய்து வசூல் செய்வதைப் போல செய்துவிட்டால், தரிசு நிலங்களெல்லாம், புன்செய் நிலங்களெல்லாம் வளம் பெற்று அதிக தானியம் உற்பத்தி ஆக வாய்ப்பு ஏற்படும். எங்கள் பகுதியில் கடந்த ஒரு வருஷமாக மழை இல்லாமல் புன்செய்கள் எல்லாம் காய்ந்து கிடக்கின்றன. அந்த இடத்தில் பரிட்சார்த்தமாக 10 கிணறுகளை வெட்டிப் பார்ப்பது நல்ல பலனைக் கொடுக்கும். அது நல்ல இடமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் இத்திட்டத்தை விரிவுபடுத்த அரசாங்கத்தை வேண்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது நாட்டிலே பீடி வியாபாரம் ஒரு பெரிய தொழில். வெளி நாடுகளில் செய்த விளம்பரம் காரணமாக அமெரிக்கா, மலேஷியா, எகிப்து போன்ற தேசங்களில் மிகவும் சிக்கனமான முறையில் சிகரெட்டுகளை விட ஆரோக்கியமாக இருக்கிறது என்று எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு அமெரிக்காவில் கூட இந்தியாவிலிருந்து வரும் பீடிகளை வாங்குவது என்ற கவர்ச்சியான எண்ணம் பெருகி வருகிறது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் இந்தத் தொழிலில் லட்சோப லட்சம் மக்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ராஜ்யத்தை எடுத்துக்கொண்டால் பல லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு இந்தத் தொழில் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கிறது. இம்மாதிரி மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கக்கூடிய இந்த பீடித்

[திரு. ஏ. பி. பாலகன்] [7th August 1965]

தொழிலுக்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்கள் இந்த ராஜ்யத்தில் கிடையாது. வெளி ராஜ்யங்களிலிருந்து தருவிக்க வேண்டிய நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறோம். சமீபத்தில் நமது திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பல சோதனைகள் செய்து பார்த்தார்கள். பீடி இலைகள் அம்பாசமுத்திரம் ரேஞ்சு ரிசர்வ் பாரெஸ்டில் இருப்பதாக கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டு, அரசாங்கத்தின் உதவியோடு அந்தத் தொழில் இப்பொழுது செயல்பட்டு வருகிறது. அடுத்து, பீடிப் புகையிலையும் இங்கேயே உண்டாக்க முடியுமா என்று முயற்சி செய்து பார்த்தார்கள். குஜராத் திலிருந்தும், மைசூர் பெல்காமிலிருந்தும் தான் பீடிப் புகையிலை இங்கே வந்து கொண்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி செய்யப்பட்ட சோதனைகளின் மூலம் அங்கிருந்து வரும் ரகத்தைவிட மிகவும் உயர்ந்த ரகமான புகையிலை இங்கே வரும் என்பதும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டு, வன இலாகாவின் உதவியோடு இந்தத் தொழில் இப்பொழுது நடக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக நான் அரசாங்கத்தை பாராட்டுகிறேன். இது குறைந்த மூலதனத்தில் செய்யக்கூடிய தொழில். அதே சமயத்தில் பல ஆயிரக் கணக்கான மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கக்கூடிய தொழில். ரூ. 50 லட்சம், 60 லட்சம் முதலீடு செய்து பல தொழில்கள் உருவாக்கப்பட்டாலும், அந்தத் தொழில்களில் 300, 400 பேர்களுக்குத்தான் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும். குறைந்த மூலதனத்தில் உருவாக்கப்படுகிற தொழில் இந்த தொழில். இந்தத் தொழிலில் பல ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்திரா, ஒரிஸா, மத்திய பிரதேசம் போன்ற ராஜ்யங்களில் இம்மாதிரி தொழிலாளர்களுக்குப் போதிய பாதுகாப்பு கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் வனத்தில் தங்குவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கிறார்கள், உணவு உற்பத்தி செய்வதற்கு இடம் கொடுக்கிறார்கள், வனத்தைவிட்டு ஓடாமல் இருப்பதற்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கிறார்கள். தங்கள் ஊருக்குப் போக வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஏற்படாமல் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கிறார்கள். நம் ராஜ்யத்திலும் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும். இதற்காக ஸ்ரீ கமிட்டி போட்டு, இந்தத் தொழிலை இன்னும் எப்படி அபிவிருத்தி செய்யலாம் என்பதை நன்றாக ஆராய்ந்து, இந்தத் தொழிலை மேலும் ஊக்குவிப்பதற்கு அவை செய்யவேண்டும் என்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தப் பீடி இலையும், பீடி புகையிலையும் கடல் மட்டத்திற்கு மேல் சுமார் 500 முதல் 800 அடி உயரமுள்ள இடங்களில் வளருகின்றன. இந்த உயரத்தில் முட்களும் புதர்களும் தான் நிறைய இருக்கும். இப்பகுதியில் வன இலாகாவின் நடும் மாங்கள் 25 வரடங்களுக்கு பின்பம் 6 அங்குலம் அல்லது 1 அடி சுற்றளவுக்குமேல் வளருவதில்லை. இப்படிப்பட்ட எலிவேஷன் உள்ள இடங்களில் தான் பீடி இலையும், புகையிலையும் நன்றாக வளர்ச்சி அடைகின்றன. வன இலாகா ஊழியர்கள் இதை அபிவிருத்திச் செய்வதற்காக

7th August 1965] [திரு. ஏ. பி. பாலகன்]

திட்டங்கள் வருக்க வேண்டும். இதைச் சரிவர கவனித்து இந்தத் தொழில் முன்னேற்றச் செய்வதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த பீடி இலைகள் கோடைக் காலத்தில்தான் தளிர்விட்டு வரும். தளிர் விட்டு வருகிறபொழுது இந்த வருஷத்திய அனுபவம் எனக்கு தெரிவிக்கப்பட்டது. தளிர்விட்டு வருகிற பொழுது அங்கு இருக்கிற மிருகங்கள் இவைகளைத் தின்னுவிடுகின்றன என்று கூறுகிறார்கள். 100-க்கு 75 பாகம் மிருகங்கள் தின்ற விட்டன என்று சொல்லுகிறார்கள். இதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் இதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தாலுகாவில் மின்சார வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழே இரண்டு மின்சார திட்டங்கள் உருவாக்கி இருப்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன். மேல் தாம்பரபரணி திட்டம் சுமார் ரூ. 17 கோடி 80 லட்சம், மேல் மணிமுத்தாள் திட்டம் சுமார் 11 கோடி 70 லட்சம் செலவு செய்து இரண்டு மின்சார திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட இருக்கின்றன. அதையும் நான் வரவேற்கிறேன் எனக்குக் கொடுத்த வாய்ப்புக்கு வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : கனம் தலைவரவர்களே நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ட்ராப்ட் அவுட்டில் பேரில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன் அது செயல்படக்கூடிய நிலைமையில் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அதை அறிந்துதான் அறிக்கையில் கூட, முடிவில் “அரசாங்க பணியாளர்களிடமிருந்து மேலான பற்றுணர்ச்சியும் திறமை கொண்ட தன்னலமற்ற உழைப்பும் தேவைபடும்” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மக்கள் தங்களுடைய பங்கை ஆர்வத்துடன் ஏற்று நடத்தவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக நாடோடியாக பேசிக்கொள்ளப்படும். ஒரு வருஷத்திற்கு திட்டம் போடவேண்டுமென்றால், பயி உற்பத்தி செய், 10 வருஷங்களுக்கு திட்டம் போடவேண்டுமென்றால், மரத்தை வளர், அதற்கு மேல் திட்டம் போட வேண்டுமென்றால் மக்கள் நல்ல மக்களாக செயல்படத் திட்டமிடவேண்டுமென்றத் திட்டத்தைப் பார்த்துப்பொழுது மக்கள் செயல்படக்கூடிய நிலைமையில் ஆர்வத்துடனும், நல்ல எண்ணத்துடனும் நல்ல உணர்ச்சியுடனும் செயல்படவில்லை என்றுதான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. திட்டம் என்றால் குறிக்கோள் அடைவது, ஏதோ ஒவ்வொரு விதத்தில் குறிக்கோளை அடைந்துவிடுகிறோம். அதை ‘பாலே அப்’ செய்யக்கூடிய நிலைமை இல்லை. அப்படிச் செய்திருந்தா திட்டத்தினுடைய குறைகளை நாம் அறிவதற்கு வழி ஏற்படுகிற குறைகள் நிறைய இருக்கின்றன. ஆனால், நல்ல திட்டங்களாக இருந்தாலும், ஏதோ திட்டங்கள் முடிவு செய்யப்படுகின்றன குறிக்கோளில் முடிவு ஏற்படுகிறது. ஆனால், அது செயல்படவில்லை இருக்கக்கூடிய குறைகள் தெரிந்திருந்தால் தான், அந்த

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முத்லியார்] [7th August 1965]

திட்டம் நிறைவேற்றப்படும்பொழுது இருக்கிற குறைகள் தெரிந்திருந்தால்தான், புதியதாக திட்டம் கொண்டுவருகிற பொழுது அந்தக் குறைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கு வழி ஏற்படும்.

‘மணி மார்க்கெட்’ ‘டல்லாக’ இருக்கிறது. அதாவது ‘டைட்’ என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படியிருந்தும், விலை ஏற்றம் இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. இதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. ஒரு பக்கம் கள்ளப்பணம் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஒரு பக்கம் ‘ஃபால்ஸ்கரென்சி’ என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒரு பக்கம் கடத்தல் செய்யப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த மூன்றையும் கண்காணிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டால்தான், பண வீக்கம் குறையும், மக்களுக்கு வாங்கக்கூடிய சக்தி அதிகரிக்கும் என்று அபிப்பிராயப்படுகிறேன்.

விவசாய உற்பத்தி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ‘18 அவுன்ஸ் பெர்காபிடா’ திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொறுக்கு விதை, ரசாயன உரம், பசுந்தான், நீர்ப்பாசனம், கடன் வசதி, நோய் தடுப்புத் திட்டம், ரெகுலேட் மார்கெட், பிரைஸ், கிராப் இன்ஷூரன்ஸ் இவ்வளவு வசதிகளும் இருந்தால்தான், அதிக உற்பத்தி செய்ய முடியும்.

பொறுக்கு விதை சம்மந்தமாக, 210 ‘ஸீட் பார்ம்களை’ 230 ‘ஸீட் பார்ம்களாக’ உயர்த்தப்போகிறோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதிலே இன்னும் செகண்டரி ஸ்டேஜ் என்று சொல்லி, விவசாய மக்களிடையே பொறுக்கு விதைகளைக் கொடுத்து அபிவிருத்திச் செய்யவேண்டும் என்று திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூன்று திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டும், இவைகள் சரியான நிலைமையில் செயல்படுத்துவதற்கு வழியில்லை. அதற்கு மாறாக, ஸீட் கார்ப்பரேஷன் ஒன்று உருவாக்கப்பட்டால் நல்ல பொறுக்கு விதைகள் கிடைப்பதற்கு வசதி ஏற்படும். அன்னிய நாடுகளில் இம்மாதிரி ஸீட் கார்ப்பரேஷன்கள் உருவாக்கப்பட்டு, நல்ல முறையில் செயல்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றன. அதை நாம் நடைமுறையில் சில இடங்களிலாவது கொண்டுவருவதற்கு வழி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பசுந்தான் உரம் உற்பத்தி செய்வதற்கும் ஸீட் கார்ப்பரேஷன் செயல்படக்கூடிய நிலைமை இருந்தால் நன்றாக இருக்கும். நல்ல விதைகள் இருந்தால்தான் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். இந்தத் துறையில் போடக்கூடிய திட்டங்கள் நாம் எதிர்பார்க்கக்கூடிய நிலைமையில் செயல்படவில்லை. ஆகவே, இதை ஸீட் கார்ப்பரேஷன் மூலம் செய்யலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

அதுபோக “கிரெடிட் பெஸிலிடிஸ்” எப்படி இருக்கிறது என்றால், கடன் வசதி உடனுக்குடன் கிடைப்பதற்கு வழி இல்லை. அதற்கு ஏதாவது மாற்று வழி செய்யவேண்டும். ஷெட்யூல்ட் பாங்குகள் மூலம் கொடுப்பதற்கு வழிவகைகள் ரெய்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

7th August 1965] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

நோய் தடுப்புச் செய்வதற்கு நாம் திட்டம் தீட்டியிருக்கிறோம். ஆனால் ஒவ்வொரு 'பீட்டிலும்' போய் டெமாண்ட்ஸ்டிரேட் செய்வதற்கு திட்டமிட்டால் என்ற ஒரு குறை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதற்கும் வழிச் செய்யவேண்டும்.

ரெகுலேட் மார்கெட் இப்பொழுது ஒரு சில இடங்களில்தான் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ரெகுலேட் மார்கெட் இல்லா விட்டால் சில இடங்களிலே எடைக் குறைவு இருக்கிறது, நல்ல தரமான தானியங்கள் எதிர்பார்க்கக்கூடிய அளவிலே கிடைப்பதில்லை. 'பிக்ஸட் ரேட்' இருந்தாலும் 'பாடி' ரெகுலேட் மார்கெட்டுக்குப் போகக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டால் நல்ல தரமான தானியங்களுக்கு மதிப்பு ஏற்படும். சர்க்காரால் நியமிக்கப்பட்ட வியாபாரிகளின் மூலம் கிடைப்பது என்றால், அவர்கள் சொன்ன விலைக்குத்தான் கொடுக்கவேண்டும். இரண்டு, மூன்று தரங்கள் இருந்தாலும், அவர்கள் குறைந்த தரத்தில் தான் நிர்ணயம் செய்கிறார்கள். ரெகுலேட் மார்கெட்டுக்குப் போய் விட்டால் இம்மாதிரி தவறுதல்கள் ஏற்படாது.

கிராப் இன்ஷூரன்ஸ் ரொம்பவும் அவசியம். ஆராய்ச்சி செய்யப்படுகிறது. ஒவ்வொரு இடத்திலும் செய்யப்படும் ஆராய்ச்சியின் பலன் மக்களுக்கு பயன்படக்கூடிய அளவிலே விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேரக்கூடிய நிலைமை இல்லை. அதை சீர்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன், 'பாலன்ஸ்டு புட்' அவசியம். காய் கறி, பழம், பால், முட்டை, மீன் உற்பத்தி இவைகளுக்கெல்லாம் வழி வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அந்தத் திட்டம் போற்றக்கூடியதுதான்.

கால்நடை சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ரூ. 9 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் தீவன அபிவிருத்திக்கு திட்டம் இல்லை. கால்நடையை அபிவிருத்திச் செய்யவேண்டுமென்றால், தீவன அபிவிருத்தித் திட்டம் ரொம்பவும் அவசியம். அதைச் செய்வதற்கு திட்டங்கள் ரொம்பவும் குறைந்த அளவில்தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. குறைந்த தொகைதான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு இன்னும் அதிகமான தொகை ஒதுக்கவேண்டும் அல்லது இந்தத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியை இந்தத் துறைக்கு திருப்புவது நலம் என்று நினைக்கிறேன்.

கால்நடை இன்ஷூரன்ஸை ப்ராக்டிகலாக நடத்திப் பார்க்க வேண்டும் என்று தொகையும் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதை இன்னும் விரிவு படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிர்ப்பாசனம் சம்பந்தப்பட்டவரை, பெரிய நிர்ப்பாசனத் திட்டங்கள், நடுத்தர நிர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் எல்லாம் பூர்த்தி யாகி விட்டன என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கேரள ராச்சியத்தின் நன்மதிப்பைப் பெற்று, என்னென்ன திட்டங்கள் எடுத்துக் கொள்ளலாமோ, அவற்றை யெல்லாம் எடுத்து, விரிவு படுத்த வேண்டும். அதற்கு ஒரு இண்டர்-ஸ்டேட் போர்டு தேவை என்று

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [7th August 1965]

நினைக்கிறேன். ஒரு இண்டர்-ஸ்டேட் இர்ரிகேஷன் போர்டு இருந்தால், அதன் மூலமாக செயல்படுவது சுலபமாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, ஜமீன் பிரதேசம் சம்மந்தமாக, அங்கெல்லாம் நல்ல முறையிலே மராமத்து வேலைகள் நடந்திருக்கின்றன என்று லும், 'சக்விடபிள் ரெகுலேட்ட டிஸ்ட்ரிபியூஷன்' தேவை. இது வரையிலும் அப்படி ஒன்றும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நான்காவது திட்டத்திலே கூட, அவைகளுக்குத் தொகை ஒதுக்கவில்லை. ஜமீன் மராமத்து நல்ல வழியில் நடந்து இருந்தாலும், சக்விடபிள் ரெகுலேட்ட டிஸ்ட்ரிபியூஷன் இருந்தால் தான் நலமாக இருக்கும்.

மேலும், நீர் பாசன அபிவிருத்தி என்று சொல்லும் போது, கம்யூனிட்டி வெல்ஸ், அதாவது, சமுதாயக் கிணறுகள் இருந்தால் நலமாக இருக்கும். இன்றைக்கு 1½ ஏக்கர், 1 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களெல்லாம் கிணறு வெட்டமுடியாமல் கஷ்டப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு 10, 20 ஏக்கர்களைச் சேர்த்து, அவற்றிற்கு ஒரு காமன் வெல் என்று ஏற்பாடு செய்தால், அது எல்லா மக்களுக்கும் பிரயோசனமாக இருக்கும்.

அடுத்து, சர்ஃபோஸ் அண்ட் அண்டர்க்ரவுண்ட் வாட்டர் டாப் செய்ய ரொம்ப நாள் ஆகிறது. ஜியலாஜிகல் டிபார்ட்மெண்ட் மூலம் பரிசோதனை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். கல்வி சம்பந்தப்பட்டவரை, கட்டடம் கட்ட என்று 8 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே ஃபோர்ட் கிராண்ட் சம்மந்தமாக, எக்ஸிப்மெண்ட் சரியாக வாங்கப்படுவதில்லை. ஆகவே, தரமான எக்ஸிப்மெண்டுகள் பள்ளிகளுக்குக் கிடைக்க ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

வித்வான் கோர்ஸ் மிக அவசியமானது. அது அவசரமான தேவையும் கூட.

கைத்தறி சம்மந்தமாக, ரிபேட் சரிவரக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஃபால்ஸ் ரிபேட் தான் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, இதையெல்லாம் ஆங்காங்கே கவனிக்கக் கூடிய வகையிலே, ஒரு காமன் செக்ரடரி, அதாவது, இரண்டு மூன்று சோசைடிகளுக்கு ஒரு செக்ரடரி என்று வைத்து, அவர் மூலமாக ரிபேட்டுகள் கொடுப்பதை ஏற்பாடு செய்தால், அதனால் அதிகக் தொகை கொடுக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுவது நடுக்கப்படும். அதனால் சர்க்காருக்கு லாபமும் வரும் என்று சொல்லி என் வார்த்தையை முடிக்கிறேன்.

திரு. நா. ராசாங்கம்: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதி கால கட்டத்திலே, நான்காவது திட்ட முதற் குறிப்பின் மீது நடந்து வரும் விவாதத்திலே என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த நான்காவது திட்டத்தில், மூன்றாவது திட்டத்திலே எந்தெந்த காரியங்கள் செய்யப் படவில்லை என்று சொல்லுகிறேனோ, அவற்றை மட்டும் நம் அரசாங்கம் நிறைவேற்றி வைத்தால், திட்டம்

7th August 1965] [திரு. நா. ராசாங்கம்]

கள் போடுவதிலும், அவற்றை நிறைவேற்றுவதிலும், நாட்டிலே ஜனநாயக சோஷலிசம் என்று பேசுவதிலும் உண்மையிலேயே அக்கறை உள்ளவர்கள் என்று நான் பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைவேன். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு முன்னாலேயே, இரண்டாவது திட்ட காலத்திலேயே, இரண்டு சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் போடப்பட்டன. ஒன்று பரவனாறு திட்டம், மற்றொன்று நெய்வேலிக்குக் கிழக்கே இருக்கும் சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டம். இந்த திட்டம் 1961-லேயே போட்டு அனுப்பப்பட்டு குறிஞ்சிப்பாடி நகர பஞ்சாயத்தைச் சுற்றியுள்ள 10 கிராமங்களுக்கு பயன் அளிக்கக் கூடியது என்று செய்யப்பட்டது. 1961-லேயே மாவட்ட அளவிலே டெக்னிகல் சாங்ஷன் ஆகி, சர்க்காருக்கும் நல்ல முறையிலே சிபாரிசு செய்திருந்தும், சர்க்காரும் நிறைவேற்றுவதாகச் சொல்லியிருந்தும், இந்தக் குடி தண்ணீர் திட்டமே நிறைவேறாமல், நான்காவது திட்டத்தைச் தொடங்கும் நிலையில் ஒரு ஐந்தாண்டுத் திட்டமே முடிந்து விட்டிருக்கிறது. நடுவிலே கொடுக்கப்பட்ட திட்டம் அது. இன்றைக்கு நான்காவது திட்ட முதல் படியிலே இருக்கிறோம். இருந்தும், 1961-லே போடப்பட்ட திட்டம், 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக நெய்வேலி சுரங்க வேலை ஆரம்பித்த காலம் முதலாக, நெய்வேலியின் நாலாபுரத்திலேயும் இருந்து இயற்கைக் கிணறுகள், நீர் ஓடைகள், ஊற்றுக்கள் இவற்றிலெல்லாம், தண்ணீர் வரண்டு விட்டது, குடி தண்ணீர் கூடக் கிடைக்காத அளவுக்கு, மக்கள் 5, 6 மைல் தூரம் சென்று எங்கெங்கே போர் வெல்கள் இருக்கிறதோ, அங்கெல்லாம் சென்று கூட்டம் கூட்டமாகச் சென்று, வரிசை வரிசையாக நின்று, திருவிழாவிற்குச் செல்லும் ஜனங்கள் போல தண்ணீர் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அவல நிலை இருக்கிறபோது, அங்கே வேண்டிய குடி தண்ணீர் திட்டத்திற்கு இன்னும் சரியான முறையில் கவனம் செலுத்தாமல் இருப்பது சரியானதா என்று நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். நெய்வேலியிலே போர் வெல் போடக்கூடிய போர் ட்ரில் சாதனங்கள் அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அந்த சாதனங்களை தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலே, காடாம்புலியூர், அகரம் முதலிய வரண்ட பிரதேசங்களுக்கு, இரண்டு மாதகாலத்திற்கு அந்த ட்ரில்லை அனுப்பிவைத்தால், உதவியாக இருக்கும். அங்கெல்லாம் போர் வெல்கள் தோண்டினால், குடி தண்ணீர், இரிகேஷன் இரண்டுக்கும் பயன் உள்ளதாகச் செய்யலாம்.

சிதம்பரம் தாலுகாவில், பின்னலூர் பக்கத்தில் ராஜன் வாய்க்கால் தண்ணீர் பெருமாள் ஏரியில் விழுகிறது. ஆகவே, ராஜன் வாய்க்காலில் ஒரு அணையைக் கட்டி, பரவனாற்றின் மூலம் விட்டால், 20, 25 கிராமங்களுக்கு குடிநீர் கிடைக்க வசதியாக இருக்கும். 1962-ல் கொடுக்கப் பட்ட திட்டம் இதுவரை நிறைவேற்றப் படவில்லை. பின்னலூர் வாய்க்கால் திட்டத்தையாவது இந்த நான்காவது திட்ட காலத்திலே, போர் வெல் மூலமாகவாவது அல்லது விட்டு இரிகேஷன் மூலமாகவாவது, நெய்யார் திட்டத்தை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நிறைவேற்றியது போல, இந்த பின்னலூரில் இந்த திட்டத்தை நிறைவேற்றினால், குறைந்த

[திரு. நா. ராகாங்கம்] [7th August 1965]

பட்சம் ஒரு தாலுகாவிலே குடி தண்ணீர் கஷ்டமே இல்லாத நிலை ஏற்பட முடியும். அந்த திட்டத்தைக் கண்காணிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைக்கு பள்ளிக் கூடங்கள் அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அடிப்படை அல்லது ஆதாரப் பள்ளிகள், உயர் நிலைப் பள்ளிகள், இவற்றை யெல்லாம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அதைக் கண்டு பெருமைப்பட வேண்டியதுதான். தரம் குறைகிறது என்று பொதுவாகச் சொல்லுகிறார்கள். தரம் குறைவதற்கு ஆசிரியர்கள் பொறுப்பு என்று சொல்வது சரியாகாது. 1942-க்குப் பிறகு, கல்வி சிலபசில், பாட திட்டத்தில் கோளாறுகள் ஏற்பட்டு விட்டது. ஆசிரியர்கள் அந்த திட்டப்படித்தான் வேலை செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதை மீறி ஏதையும் நடத்த முடியாது. அந்த அளவுக்கு பாடதிட்டங்கள் அமைந்து இருக்கின்றன. இதற்கு ஆசிரியர்கள் பொறுப்பல்ல. கல்வி இலாகாவும், அமைச்சரும் தான் பார்த்து இதைச் சரிசெய்யவேண்டும், அபிவிருத்தி ஏற்படும் வகையில் ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. பட்ட கடனைத் தீர்க்கக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை யென்றாலும், காலாகாலத்தில், விரும்பிய நேரத்தில் கிடைக்கச் செய்தால் அவர்களுக்கு நலன் உண்டாகும். இல்லாவிட்டால், எந்தக் காரியத்திற்காகக் கேட்டார்களோ, அந்தக் காரியத்திற்குப் பயன்படுவதில்லை. ஒரு வாங்க என்று கடன் கேட்டால், கால தாமதம் ஆவபடுவதால், கடன் கிடைக்கும் போது, ஒரு கிடைப்பதில்லை. காலந்தவறி, பருவம் தவறிக் கொடுப்பதால் எந்த பலனும் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. அதனால் தான் அவர்கள் எண்ணுகிறபடி, கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கவும் முடியவில்லை. பலன் அடைய முடியவில்லை. அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும், கொஞ்சம் காலதாமதம் இல்லாமல் பார்த்துச் செய்ய வேண்டும் என்றும் சொல்லி என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. வெ. எல்லம் நாயுடு: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை இந்தச் சபையிலே சமர்ப்பித்துள்ள முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கையையொட்டி எனது கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குச் செல்கிற முறையிலே இந்தத் திட்டத்தை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சபையில் வைத்துள்ளார்கள். பல விதமான வளங்கள் குறைந்து பல்லாண்டுகளாக அடிமைப் பட்டு உழன்று கொண்டிருந்த இந்த நாட்டைச் சுதந்திர நாடாக ஆக்கிய பிறகு 15 ஆண்டுகள் சிறப்பாக திட்டத்தை அமைத்து நடத்தி வந்திருக்கிறது இந்த அரசாங்கம். அப்படி நடைபெற்று வருகிற திட்டத்திலே இன்னும் பலவற்றை நாம் செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. அவருடைய குறிப்பிலே, இந்த நாட்டிலே உள்ள மக்கள், தமிழகத்து மக்கள், தமிழகத்திலுள்ள, அரசாங்க

7th August 1965] [திரு. வெ. எல்லம் நாயுடு]

அதிகாரிகள், இங்கே சட்ட மன்றத்திலே இருக்கும் அங்கத் தினர்கள் அத்தனை பேரும் சேர்ந்து இயங்கினால்தான் திட்டம் செம்மையாக செயல்படும் என்ற சுருக்கத்தை இங்கே காண்பித் துள்ளார்கள்.

எனக்கு முன்பு பேசிய எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் பலர், 'திட்டத் தினால் என்ன ஆயிற்று?' என்று கேட்டார்கள். திட்டம் என்ன ஆயிற்று என்பதை மக்களே சொல்லிவிட்டார்கள். மக்கள் சொல்லவும் இருக்கிறார்கள். திட்டம் எவ்வாறு நிறைவேறியிருக்கிறது என்பதை நாம் செல்லும் இடங்களில் எல்லாம் பார்க்கிறோம். அப்படியிருக்க, 'அரசாங்கம் ஒன்றுமே செய்யவில்லை' என்று இங்கே வந்து ஒருசிலர் சொல்வதென்றால், அது 'மக்கள் ஒன்றுமே செய்வதில்லை' என்று சொல்வதாகத்தான் ஆகும். இந்தத் திட்டத்தை நடத்தினவர்கள் மக்கள். திட்டத்தை எவ்வாறு நடத்துவது என்று திட்டத்தைப் போட்டுக் கொடுத்தது அரசாங்கம். அரசாங்கம் என்றால், அரசாங்க அதிகாரிகளும் மேலே உள்ள தலைவர்களும். அந்தத் திட்டத்தை விரிவான முறையில் பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் பஞ்சாயத்துக்களும், மற்றுமுள்ள ஸ்தல ஸ்தாபனங்களும் நிறைவேற்றுகின்றன. அவர்கள் எல்லாம் இந்தத் திட்டம் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று சொன்னால் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறார்களா என்றால், இருக்க மாட்டார்கள். இங்கே குறை சொன்னவர்கள் எதையோ சொல்ல வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு சொல்வதைப்பற்றி இங்கு நான் குறிப்பிடவில்லை. தமிழக ஆட்சியானது நன்கு செயல்பட்டு, 15 ஆண்டுகளாகத் திட்டத்தை நன்கு நிறைவேற்றி வந்திருக்கிறது, அதற்குரிய காரணங்களைத் சுருக்கமாக இங்கே கொடுத்திருக்கிற முதல் அமைச்சர் அவர்கள். நீர்ப்பாசன வசதிகள், மின்சார விஸ்தரிப்பு, அணைக்கட்டுகள் இவைகளெல்லாம் எந்த அளவுக்குச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன, இனி மேலும் தொடர்ந்து எவ்வாறு செயல்படவேண்டும் என்ற குறிப்புகளையெல்லாம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய குறிப்பிலே சமுதாய நீதியை முதன்மையாகக் காட்டுகிறார்கள். எல்லா வளங்களையும் எவ்வாறு பெருக்கினோம், இந்த நாட்டிலே சமுதாயத்திற்கு அது செம்மையாகப் பயன்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தைத் தான் அது காட்டுகிறது. அதற்குரிய வகையிலே இந்தத் திட்டங்கள் செயல்பட ஆவன செய்யவேண்டும் என்று அவர்கள் நம் எல்லோரையும், மக்களையும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலே நம் முடைய கடமைகள் என்ன, மக்களுடைய கடமைகள் என்ன, அரசாங்க அதிகாரிகளினுடைய கடமைகள் என்ன என்பதையும் கூடக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் செயல்படுத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கோவை ஜில்லா வாசிகளின் சார்பாகவும், என் சார்பாகவும் நான் சொல்லிக்கொள்வது என்னவென்றால், முதல் அமைச்சர் அவர்களும், அவரைச் சார்ந்த இந்த அமைச்சரவையினரும் நன்கு செயல்பட்டு வந்திருக்கின்றார்கள். அதற்குரிய காரணங்கள் பலப் பல. குந்தா நீர் விசை மின்சாரத் திட்டம், பரம்பிக்குளம்-ஆனியார் நீர்த் தேக்கத் திட்டம், அதிலே ஏற்பட்டுள்ள மின்சாரத்

[திரு. வெ. எல்லம் நாபுடு] [7th August 1965]

திட்டம், இன்னும் பல திட்டங்களைச் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். இவைகளையெல்லாம் திறம்பட நிறைவேற்றியமைக்காக நான் இந்த அமைச்சரவைக்கும், குறிப்பாக முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் என் மாவட்ட மக்களின் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். கோவை ஜில்லாவில் மிகவும் பின்தங்கிய பிரதேசத்தில் உள்ள ஒரு லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட ஏக்கர் நிலம் பாசன வசதி பெறும் திட்டம் இதிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிகாரிகள் ஒத்துழைப்பு, முதல் அமைச்சருடைய ஒத்துழைப்பு, மின்சார அமைச்சருடைய ஒத்துழைப்பு, பொதுத் துறை அமைச்சருடைய ஒத்துழைப்பு இவைகளையெல்லாம் கொண்டு ஒரு லட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட 108,000 ஏக்கர்களில் 30,000 அவிஞ்சிக்கும் மற்றவை மிகவும் பின்தங்கிய புஞ்சைப் பிரதேசங்களில் பாசன வசதி செய்து கொடுப்பதற்கும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்களை நான் மனதாரப் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பாசன வசதியை நாம் அதிகப்படுத்த வேண்டுமானால், கோளம், மைசூர், ஆந்திரப் பிரதேசங்களில் உள்ளவர்களுடன் பேசி இவைகளை நாம் அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கோளப் பிரதேசத்தில், தேவையில்லாமல் சமுத்திரத்தில் கலக்கும் தண்ணீரைத் தமிழகத்தில் உள்ள தென் ஜில்லாக்களுக்கும், சேலம், கோவை ஆகிய ஜில்லாக்களுக்கும் பயன்படுத்தும் வகையில் கேட்டுப் பெறுவோமானால், இன்னும் பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் புஞ்சை நிலமாக இருப்பதை நஞ்சையாக மாற்றமுடியும். புஞ்சை தானியங்கள் பயிரிடக் கூடிய நிலங்களையே கூட நன்கு விளையும் பிரதேசமாகவும் மாற்றுவதற்கு வசதி ஏற்படுகிறது. அதற்குரிய முறையில் மின்சாரத் துறையையும் பார்க்கும் நமது தொழிலமைச்சர் அவர்களும், பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களும், முதல் அமைச்சர் அவர்களும் மனது வைத்து ஏற்பாடு செய்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். பரம்பிக்குளம்-ஆளியார் திட்டத்தைக்கூட திருந்திய முறையில், எந்த நிலத்திற்கு எவ்வளவு தண்ணீர் தேவைப்படுகிறதோ, அவ்வாறு பகிர்ந்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வார்களானால் கோவை ஜில்லாவில் இன்னும் பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் பரம்பிக்குளம்-ஆளியார் திட்டத்திலே பாசன வசதி பெறும் என்று நான் நம்புகிறேன். பாண்டியாறு புன்னம்புழா நீர்த் தேக்கத்திலிருந்து மின்சாரம் எடுக்க நாம் உத்தேசித்திருக்கிறோம். இதை நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கோள அரசாங்கத்தோடும் மத்திய அரசாங்கத்தோடும் பேசி இதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களானால் பல மின்சாரத் திட்டங்கள் இதிலே மிளிர்க்கூடும். குறிப்பாக, பத்து கோடி ரூபாய் செலவு செய்வதாக இருக்கிறோம். அதிலிருந்து ஏதாவது தண்ணீரை நாம் பெறுவதற்கு ஒரு வசதி ஏற்படுமானால், கோவை ஜில்லாவானது எப்போதும் என்றென்றும் தண்ணீர் பற்றாக்குறையான பிரதேசமாக மதிப்பிடப் படாமல் அதற்குரிய முறையில் அமையும் என்று நான் தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

7th August 1965] [திரு. வெ. எல்லம் நாயுடு]

அடுத்தபடியாக, விவசாய தொழிலிலே ஈடுபட்டுள்ளவர்களில் 'தொழிலாளர்கள்' என்றால் ஹரிஜனங்களைத்தான் சொல்லலாம். எல்லாக் கிராமங்களிலும் தமிழகத்திலே அதிகமாக விவசாயத் துறையில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் ஹரிஜன மக்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கை வசதி இன்னும் உயரவில்லை. அவர்களுக்குரிய ஊதியம் இன்னும் கொடுப்பதில்லை. அவர்களுக்குரிய ஊதியம் கொடுக்காததற்கு, விவசாயிகளுக்கு விலை கட்டுப்படியாகவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. உண்மையிலேயே அதற்குரிய முறையிலே திட்டமிட வேண்டும். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குப் போதுமான வருமானம், போதுமான வசதி, போதுமான ரோடுகள் செய்துகொடுப்பதற்கான திட்டங்களைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். சேர்த்துக்கொள்வதோடு உள்ள திட்டங்களையும் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்காக விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள்களுக்குக் கட்டுப்படியான விலை கிடைக்க வேண்டும். அவற்றுக்குக் குறைந்தபட்ச விலை நிர்ணயிப்பதோடு கூட, அவர்களுடைய பொருள்களை எப்பொழுது கொடுத்தாலும் பெற்றுக் கொள்வதற்கு அரசாங்கமோ அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களோ தயாராக இருக்கிறார்கள் என்ற நிலையிலே அவர்களுக்குப் பல வசதிகள் செய்துகொடுக்கப்படவேண்டும்.

அடுத்து, மின்சார வசதியோடு கூட, பாசன வசதியை மேலும் செம்மைப்படுத்துவதற்கு இனி அதிகமாக நமக்கு வசதி இல்லை யென்றாலும் கூட, குழாய்க் கிணறுகளை அமைத்துக்கொடுத்து, புஞ்சை நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மலைப் பிரதேசத்தில் வசிக்கும் ஆதிவாசி மக்களில், இருளர், மலசர்கள் போன்றவர்களுக்குப் போக்கு வரத்து வசதி, குடியிருப்பு வசதிகள் இன்னும் செய்துகொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. சமுதாய ரீதியில் அவர்களுக்கும் உரிய பங்கு கிடைப்பதற்கு வகை செய்யவேண்டும். நீலகிரி ஜில்லாவில் இருக்கும் ஆதிவாசிமக்களையும், கோவை ஜில்லாவிலுள்ள ஆனைக்கட்டி பிரதேசத்தில் இருக்கும் மக்களையும் வரும் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொண்டு அதற்குரிய முன்னேற்ற வட்டாரமாக அதைப் பாவித்து செயல்படுத்தவேண்டும். ஆனைக்கட்டி மக்களையும் நீலகிரி மக்களையும் சேர்த்து அதை ஒரு ட்ரைபல் பிரதேசமாக அமைக்க வேண்டும் என்று நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆரம்பக் கல்வியிலிருந்து உயர்தரக் கல்வி, கல்லூரிக்கல்வி வரையிலும் இலவசமாக இருப்பது நலம் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்குரிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்து வந்தாலும் கூட, இந்த ஆண்டு கல்லூரிக்குச் செல்கிற மாணவர்கள், உயர்நிலைப்பள்ளிகளில், படித்து கல்லூரிக்குச் செல்கிறவர்கள் தொழிற் கல்லூரிக்குப் போகிறவர்கள் இடம் இல்லாத நிலையில் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய

[திரு. வெ. எல்லம் நாயுடு] [7th August 1965]

தைப் போக்க ஏழைக் குழந்தைகளுக்குக் கல்லூரிக் கல்விவரையில் இலவசமாகக் கொடுக்க வகை செய்யவேண்டும் என்று தங்கள் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தங்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து உரையை முடிக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : Now the hon. Member, Sri Kalyanasundaram can move his amendment. The hon. the Leader of the Opposition also can move his amendment. Then, the hon. Member, Sri Kalyanasundaram can speak.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move—

Add at the end the following :—

“ and on such consideration this House recommends :—

(1) that the retrograde proposal of Plan Holiday for one year should be rejected;

(2) that the physical targets and the size of the State Plan as contained in the draft should not be altered adversely;

(3) that measures must be taken to mobilise resources without additional tax burden on the people;

(4) that effective steps must be taken to stabilise prices and to evolve a scientific price policy in order to ensure steady improvement of the standard of living of the people;

(5) that employment potentials must be increased so as to effectively check the growing un-employment;

(6) that necessary administrative reforms must be planned in order to improve efficiency, prevent wasteful expenditure and to secure effective economy in administrative costs; and

(7) that such important schemes as Salem Steel Plant, Ennore Marine Diesel Engine Project, Madras Oil Refinery, Kalpakkam Atomic Power Plant, Sethusamudram Project, etc., should be included and completed during the Fourth Plan period ”.

SRI K. A. MATHIALAGAN : Sir, I second the amendment.

SRI V. R. NEDUNCHEZHIAN : Sir, I move—

Add at the end the following :—

“ and on such consideration this House recommends that the final objective and purpose of the plan is to ensure progress and development in order that it may be genuine and effective and calls for a structural change, a transformation or a metamorphosis which contain the seed-corn for self fulfilment at a near future date so that the common man can get the minimum food, clothing, shelter, medical aid, educational facilities and the like. ”

17th August 1965]

SRI M. KARUNANITHI : Sir, I second the amendment.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள நான் காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் நகல் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற எழுந்து நிற்கின்றேன். நமக்கு முன்பு வைக்கப்பட்டுள்ள இந்த நகல் அறிக்கையைப் பார்க்கிறபோது எனக்கு அதிக உற்சாகம் ஏற்படவில்லை என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த முறை நல்ல காகிதத்தில் நல்லமுறையில் அச்சிட்டு அறிக்கை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவு அது முன்னேற்றம். அதிகமான திட்டங்கள், பல துறைகளில் பல பணிகள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் படிப்பதற்கு, மக்களிடத்தில் எடுத்துச் சொல்லப் பயன் அளிக்கலாம். ஆனால் இரண்டு முறை, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம், முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை விட்டு விடலாம், அது உருவாக்கப்பட்ட சூழ்நிலையே வேறு, நிறைவேற்றப் பட்டவிதமே வேறு—ஆகியவற்றினால் ஏற்பட்ட பலனைப் பார்க்கிற போது அதே பாணியில் வந்திருக்கக் கூடிய இந்தத் திட்டத்தைப் பார்க்கிறபோது மக்கள் அவ்வளவு உற்சாகத்தை அடைவார்களா என்பது சந்தேகத்திற்குரிய விஷயம். இந்தத் திட்டம் இப்போது வைத்திருக்கக் கூடிய கொள்கைகளின் அடிப்படையில் நிறைவேற்றப்பட்டால் பல தொழிற்சாலைகள் ஏற்படலாம். திட்டத்தின் குறிகோள் நிறைவேறலாம். ஆனால் பொருளாதார வளர்ச்சி என்ற அடிப்படையில் மக்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்த இந்தத் திட்டத்தில் எதுவும் சேர்க்கப்படவில்லை என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதை நான் முக்கியமான பணியாகக் கருதுகிறேன். இவைகள் எல்லாம் ஒரு ராஜ்ய சர்க்கார் செய்யக்கூடியவேலைகள் அல்ல. இவை தேசிய திட்டம். தேசிய அளவில் எந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில் இந்தத் திட்டங்கள் வகுக்கப்படுகின்றன, தேசிய கமிஷனின் கொள்கை என்ன? முதல் அமைச்சர் அவர்கள் என்ன கருத்தை எடுத்து அங்கே வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் நாம் தெரிந்து கொள்ள முடியாவிட்டாலும் இந்த மன்றம் என்ன கருதுகிறது, எந்த அடிப்படைக் கொள்கையில் திட்டம் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று விரும்புகிறது என்பதை எடுத்துக் கூறலாம். அப்படி யோசனை கூற வேண்டிய பொறுப்பும் இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில்தான் நான் என்னுடைய திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

மூன்றாவது நகல் திட்டம் 750 கோடி ரூபாய், இன்னும் மத்திய அரசாங்க உதவி மானியம் 65 கோடி ரூபாய் ஆக 815 கோடி ரூபாய்க்கு திட்டத்தின் அமைப்பை ஏற்கவேண்டுமென்பது நம் அரசாங்கத்தின் விருப்பம். சில உறுப்பினர்கள் இன்னும் அதிகமான திட்டப் பணிகளைச் சேர்க்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை கொடுக்கின்ற அளவில் பேசினார்கள். அதே நேரத்தில் இதற்கே விடுமுறை கொடுக்கவேண்டுமென்ற கோஷம் வந்திருக்கிறது. அலுவலகங்களுக்கு, பள்ளிக்கூடங்களுக்கு விடுமுறை கொடுப்பதைப் பார்க்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [7th August 1965]

கிறோம். ஒரு தேசத்தின் திட்ட லட்சியத்திற்கு விடுமுறை கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்வதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அவர்கள் திட்டம் போட்டதே தவறு என்கிறார்கள். அதுவும் ஒவ்வொரு திட்டமும் பொதுத் தேர்தலுக்கு முந்திய ஆண்டு கொண்டு வருவதும், தேர்தல் அறிக்கைமாதிரி அதைக் காங்கிரஸ்காரர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்வதும், அதையே அரசியல் ஆயுதமாகக் கொண்டு அவர்கள் வெற்றி பெறுவதும் பிடிக்காமல் இருக்கலாம். இந்தத் திட்டத்தை—இப்படிக் கொண்டு வருவதைத் தகர்த்துவிட்டால் அரசியல் தத்துவார்த்தமாக காங்கிரஸ் கட்சியை பதவியில் இருந்து அகற்றிவிட்டலாம் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடும். ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே—இந்தத் திட்டத்திற்கு விடுமுறை கொடுக்க வேண்டும் என்பதும், ஐந்தாண்டுத் திட்டமாக இருப்பானேன் ஆறுண்டுத் திட்டமாக, ஏழாண்டுத் திட்டமாக விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று மறைமுகமாகத் திட்டத்தையே எதிர்ப்பதன் நோக்கம் என்ன என்று பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய முதல் திட்டங்களினால் நாம் கோரிய பலன் கிடைக்கவில்லை. நான்காவது திட்டமும் அந்த அடிப்படையிலேயே வருகிறது. அதனால் தான் இதை எதிர்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது என்று கருதுகிறார்களோ என்பது என் சந்தேகமாக இருக்கிறது. இது நம் சக்திக்கு மீறிய திட்டம் என்கிறார்கள். இது நம் சக்திக்கு மீறிய திட்டமாகத் தெரியவில்லை. நம் தேசத்தின் வளர்ச்சிக்காக, நம் தேசத்தின் பொருளாதார மேற்பாட்டிற்காக நாம் இந்தத் தேசிய திட்டங்களை நிறைவேற்றியே ஆக வேண்டும். இவைகளை எல்லாம் ஒப்பிட்டு பார்க்கிறபோது நமக்குக் கொஞ்சம் கஷ்டம் இருக்கும் என்றாலும் இது நாம் நிறைவேற்றுவதற்குச் சாத்தியமான திட்டம்தான். கடந்த மூன்று திட்டங்களிலும் சேர்த்து 614 கோடி ரூபாய் வரைக்கும் நம் ராஜ்யத்தில் திட்டங்கள் போட்டாகியிருக்கின்றன. அதை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் 750 கோடி ரூபாய்க்கு அமைக்கிறபோது இது ஒரு பெரிய திட்டம் அல்ல. நமக்குச் சாத்தியமான திட்டம் தான். அதையாவது குறைந்த பட்சம் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று வலியுறுத்துவதிலே, என்ன கடவும் ஏற்பட்டுவிடப் போகிறது என்று பயப்படுகிறார்கள்? இதில் அமைச்சர் அவர்கள் பயப்படவேண்டியதே இல்லை என்பது என் அபிப்பிராயம்.

ஆனால், இந்தத் திட்டத்திற்குத் தேவையான பணத்தைச் சேகரிக்க வேண்டும். பணம் திரட்டுவது என்றால் உள்நாட்டிலும் நெருக்கடி இருக்கிறது. வெளிநாட்டிலும் போதிய அளவு கடன் கிடைப்பதில் சிரமம் இருக்கிறது என்றால் அதைச் சமாளிக்க என்ன முயற்சி செய்தார்கள்? கடந்த இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் மூலம் பல கோடி ரூபாய்களைச் செலவிட்டு இருக்கிறோமே. அதனால் ஏற்பட்டுள்ள வருமானம் நமக்கு ஏன் கிடைக்கவில்லை? நாம் இப்போது அனுபவிக்கின்ற கஷ்டங்களுக்கு—இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றிய பிறகும்—இப்போது நாம் அனுபவிக்கின்ற கஷ்டங்களுக்கு அடிப்படையாக

7th August 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

காரணம் என்ன? அதை ஆராய்ந்து நம்முடைய அடிப்படைக் கொள்கையில் இருக்கக் கூடிய தவறுகளை மாற்றிக்கொள்வதற்கு முயற்சி எடுத்திருப்பார்களேயானால் இந்தத் திட்டமே வேண்டாம் என்றே, விடுமுறை அளிக்க வேண்டும் என்றே கோரிக்கை எழு வதற்கு அவசியமே இருந்திருக்காது என்பது என் அபிப்பிராயம். அந்த இடத்தில் அதைப் பரிசீலிக்கவே நமது அரசாங்கமும் சரி, மத்திய அரசாங்கமும் சரி, திட்டக் கமிஷனும் சரி முன் வரவில்லை. உற்பத்தி பெருகிறது என்று சொல்கிறோம். அதே சமயம் பண்டங் களுக்கு நெருக்கடி இருக்கிறது. தேசிய வருமானம் பெருகி வரு கிறது என்று சொல்கிறோம். உள்நாட்டிலும் பண நெருக்கடி இருக் கிறது. அந்நியச் செலாவணி நெருக்கடியும் இருக்கிறது. வெளி நாட்டு உதவி கிடைப்பதும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இதற்கெல் லாம் காரணம் என்ன? நாம் முன்பு போட்ட திட்டங்களை நம் ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில் நன்றாகவே நிறைவேற்றியிருக் கிறோம். இருந்தும் உணவைப் பொறுத்த வரையில் திட்ட இலக்கை நம்மால் நிறைவேற்ற முடியவில்லை. இதற்குக் காரணம் என்ன? எவ்வளவு திறமையாக நாம் திட்டத்தை நிறைவேற்றி னாலும் நம் அடிப்படைக் கொள்கையில் உள்ள தவறு காரணமாக கிடைக்கிற பலன் நாட்டு மக்கள் எல்லோருக்கும் பரவலாகக் கிடைக்க வழியில்லை. இதை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். தென்னை மரத்தில் காய் திருட ஏறினவன் கதை என்று சொல்வார்கள், “ஏண்டா தென்னை மரத்தில் ஏறியாய்?” என்பதாகக் கேட்ட போது புல் பறிக்க என்றானும். “அங்கே புல் ஏதடா?” என்று கேட்டபோது ‘அதான் இறங்குகிறேன்’ என்றானும். அதுபோல இப்போது சமாதானம் சொல்ல முயற்சிப்பது சரியல்ல. நிதிவசதிகள் தனிப்பட்டவர்களுடைய கைகளில் குவிவதற்குள்ள வசதியைச் செய்து கொடுத்துவிட்டு, சர்க்கா ருக்கு நிதி வசதி கிடைக்கவில்லை, அன்னியச் செலாவணி கிடைக்கவில்லை, திட்டத்திற்கு ஹாலிடே கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? இது சம்பந்தமாக தேசிய அபிவிருத்திக் கவுன்சிலிலும், திட்டக் கமிஷனிலும் இவர்கள் என்ன யோசனை சொன்னார்கள்? அவர்கள் சொன்ன யோசனை களைத்தானே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ராஜ்யங்களின் அறிக்கைகளிலும், திட்டக் கமிஷன் அறிக்கைகளிலும் சொல்லலங்காரம் தான் இருக்கிறது. அவர்களின் அறிக்கைகளிலே என்ன சொல்லி யிருக்கிறார்கள்? வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்த வேண்டும். திட்டங் களை நிறைவேற்றியுங்கூட மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே, ஜனநாயகத்தை மேலும் உயர்த்த வேண்டும். இப்படித்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஜனநாயகமா வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்துவதற்கு முட்டுக் கட்டையாக இருக் கிறது? நனியார்கள் இன்றைக்குத் தொழில்களை ஏற்றுக்கொள் கிறார்கள் என்றால், அவர்கள் லாபம் அதிகமாகச் சம்பாதிக்கலா மென்ற நோக்கத்தோடுதான் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். புதிய ப்ரா ஜக்ட்களை ஏற்றுக்கொள்ளும்பொழுது, இஷ்டப்படி செலவு செய்ய லாம், அதற்கான வாய்ப்பு வசதிகள் இருக்கின்றன, கொள்ளை

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

[7th August 1965]

லாபம் சம்பாதிக்கலாம் என்ற காரணத்தினால் தான் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். அப்படியே அவர்கள் ஆரம்பித்தாலும் 12 வருஷங்களுக்கு அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்துவிடுகிறேன் என்று சொல்லி எதற்காக அவர்கள் இவைகளை நடத்த முன்வருகிறார்கள்? அவர்கள் ஒரு தொழிலை ஆரம்பித்து நடத்துவது மட்டுமல்ல, அந்தத் தொழிலைப் பொறுப்பேற்று நடத்துகின்றவர்கள் தவறான கணக்குகள் எழுதுவதற்கும், இரண்டு கணக்குகள் எழுதுவதற்கும், கணக்குகளை மறைப்பதற்கும் வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. இதனால் கொள்ளை லாபம் அடிக்கலாம் என்ற காரணத்தால் தான் தனியார்கள் முன்வருகிறார்கள். ஆகவே, உற்பத்தி செய்யக் கூடிய திறன் தனிப்பட்டவர்களால் பயன்படுத்தப்படுகிற வரையில் சர்க்காருக்கு ஏன் இந்த நெருக்கடி ஏற்பட்டது? அன்னியச் செலாவணி நெருக்கடி ஏன் ஏற்பட்டது? கருப்புப் பணத்தைப் பறிக் காமல் இருந்தால் ஏன் நிதி நெருக்கடி ஏற்பட்டது? ஏதோ நீ ஓயாமல் அழுதுகொண்டே இரு, நான் நோகாமல் அடிக்கிறேன் என்று சொல்வதைப்போல மத்திய அரசாங்க நிதியமைச்சர் கட்டுப்பாடுகள் கொண்டு வருவார். ஆனால் அந்தக் கட்டுப்பாடுகளுக்கு எதிர்ப்பு வந்தவுடன் அவர் அதை வாபஸ் வாங்கிவிடுகிறார். அன்னிய நாடுகளிலேயெல்லாம் எப்படி அன்னியச் செலாவணி வளர்ந்து இருக்கிறது என்பது அமைச்சர்களுக்குத் தெரியாதா? அந்த நாடுகளிலேயெல்லாம் எப்படி தன்னுடைய பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு அதற்காக அயல்நாடுகளிலிருந்து பணத்தை வாங்குகிறார்கள் என்பது உலகம் அறிந்த ரகசியம். ஆகவே, உள்நாட்டில் பெருமளவுக்குப் பணம் பதுக்கப்பட்டிருப்பதும் தெரிந்த விஷயம்தான். ஆனால் அந்தப் பணத்தைத் தொடுவதற்கு இந்த அரசாங்கத்திற்கு அச்சமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அதைத் தொடராமல் இருக்கிறவரையில் எவ்வளவு திட்டங்கள் போட்டாலும், உற்பத்தியைப் பெருக்கினாலும் அது வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்தாது. ஒரு மனிதன் பட்டினி கிடக்க வேண்டுமே என்பதற்காக லட்சக்கணக்கான மக்களைப் பட்டினிபோடுகிறார்கள். இதுதான் ஜனநாயகம் லட்சக் கணக்கான மக்களுக்குக் கொடுப்பதற்காக ஏன் ஒருவருடைய லாப வெறியைத் தடுக்கக்கூடாது? நான் இவர்களுடைய ஜனநாயகத்தைப்பற்றிச் சந்தேகப்பட வேண்டியிருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் போராட்டம் நடத்தினால் உடனே சட்டத்தைப் போடுகிறார்கள். 1962-ஆம் வருஷத்தில் சீனாக்காரன் வந்தான் என்ற காரணத்தை வைத்துப் போட்ட டிஓபென்ஸ் ஆப் இந்தியா ரூல்ஸ் இன்னும், 1965-ஆம் வருஷம் வரைக்கும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ரூல்ஸைப் பயன் படுத்தி எத்தனை மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அறியலாமா? ஆனால் மக்களுடைய எதிர்ப்பைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குச் சுதந்திரம் கொடுக்கமாட்டேன் என்கிறார்கள். கோயில் நிலத்தைக் குடியானவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கொள்கை. அப்படியிருந்தும், 14 ஏக்கர் நிலத்திற்காக 600, 700 பேர்கள் போராட்டம் நடத்தவேண்டியிருக்கிறது. இத்தனைக்கும்பிறகு தான் இன்றைக்கு இது சரி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த ரூல்ஸை கொள்ளை லாபம் அடிப்பதைத்

7th August 1965]

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

தடுப்பதற்கும், கலப்படம் செய்வதைத் தடுப்பதற்கும், கருப்புப் பணத்தை வெளியிலே கொண்டுவருவதற்கும் பயன்படுத்தினால் என்ன? ஆகவே, இவர்களை எல்லாம் கட்டுப்படுத்தாவிட்டால் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்தமுடியாது. அடிப்படையான சீர்திருத்தங்களையும் செய்ய முடியாது. இப்படி அமைச்சர் அவர்கள் செய்யாததற்குக் காரணம் என்ன? அமைச்சர் அவர்களுடைய திறமைக் குறைவு என்றோ, அவர்களுக்கு விஷயம் தெரியாது என்றோ சொல்லமுடியாது. அவர்களுக்கு விஷயம் தெரியும். ஆனால் தெரிந்தும் இவர்கள் அவர்களைப் போய் தொடக்கூடாது என்று இருக்கிறார்கள். காரணம் என்ன? அவர்கள்தான் அஸ்திவாரமாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே எப்படி அவர்களைத் தொட முடியும்? நான் இதைச் சொல்வது சோஷலிசத்திற்காகச் சொல்லவில்லை, கம்யூனிசத்திற்காகச் சொல்லவில்லை. சோஷியல் ஐஸ்டினஸுக்காகத்தான் சொல்கிறேன். நம்முடைய அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே, சமுதாய நீதி வழங்கப்படும் என்று, அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களே, சமுதாய நீதி வழங்கப்போகிறோம் என்று அதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். அவர்களுடையெல்லாம் உடனே போலீசாறை வைத்து ஜெயிலில் போடவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. ஜனநாயக ரீதியிலே நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று தான் சொல்கிறேன். இதைத் தவிர, வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தையும், உள்நாட்டு ஏற்றுமதி, இறக்குமதி வர்த்தகங்களையும் அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். கொள்ளை வாபம் அடித்தல், கருப்புப் பணம் வைத்திருத்தல் இவைகளை ஒழிக்க ஜனநாயகப் பூர்வமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். இன்றைக்கு 100 பேர்களில் 95 பேரைக் காப்பதற்காக 5 பேர்களைக் கட்டுப்படுத்துவதில் தவறு இல்லை. ஆனால் 5 பேர்களைக் காப்பதற்காக 95 பேர்களைக் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகையினால்தான் இவர்கள் போடக் கூடிய திட்டங்கள், நிர்ணயிக்கக் கூடிய விடீ இவைகளின் மீது ஜனங்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படவில்லை. இதைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு ஒரு சிலர் முயன்று வருகிறார்கள். இப்பொழுது இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பார்க்கும்பொழுது முன்னாலே பாடிவர்கள் பல்லவியைத்தான் பாடுகிறார்கள். சமுதாயத்தில் சமநீதி வழங்கப்படுமென்ற அந்தப் பல்லவியைத்தான் பாடுகிறார்கள். ஆகவே இப்பொழுது இருக்கின்ற நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் ரூபத்தை வைத்துக்கொண்டு பெரும் பலன் ஏற்படும் என்று அவர்கள் நினைப்பார்களானால், அது தவறு என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். யார் ஆளவேண்டும் என்பதல்ல பிரச்சனை. எந்தக் கட்சி ஆளவேண்டும் என்பதல்ல பிரச்சனை. திட்டம் என்பது கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டதாகக் கருதப்படவேண்டும். சுதந்திராக் கட்சியின் கொள்கை வேறு. தனிப்பட்டவர்களைத் தோடவே கூடாது என்பது வேறு விஷயம், இதைத் திட்டம் தீட்டக் கூடியவர்கள், ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை வைத்து அதிகாரத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் கவனிக்கவேண்டும். பாங்குகளை ஏன் அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாது? பாங்குகளை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டால் நிதி வசதி கிடைக்கும். கடைநிலை ஊழியர்களைக்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

[7th August 1965]

கட்டாயப்படுத்தி மாதம் 5 ரூபாய் என்று சம்பளத்தில் பிடித்து ஸ்மால் சேவிங்சில் போடச் சொல்வதைவிட பாங்குகளை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்வது எவ்வளவோ மேல். பாங்குகளை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்வது ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமானது அல்ல. ஆயிரக்கணக்கான மக்களை அடக்கி ஒரு சிலரைப் பாதுகாக்க வேண்டும், ஸ்பெகுலேட் பண்ணி பணம் சம்பாதிக்கும் ஒரு சிலரைக்கட்டுப்படுத்தக் கூடாது, இது எந்த சமுதாய நீதி என்று சொல்லட்டும்? நான் சொல்வது கம்யூனிசம் அல்ல; சோஷலிசமும் அல்ல; சமுதாய நீதி வழங்கவேண்டுமென்றால் பாங்குகளை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்த வேண்டும். நாட்டு ஏற்றுமதி வர்த்தகத்தையும் அரசாங்கமே ஏற்று நடத்த வேண்டும். இப்பொழுது உதாரணத்திற்குச் சொன்னால், அன்னியர்களுடைய எண்ணெய்க் கம்பெனிகள் சமீபத்தில் எண்ணெய் விநியோகத்திலே ஒரு பெரிய நெருக்கடியை ஏற்படுத்தின. பர்மா ஷெல், எஸ்ஸோ, கால்டக்ஸ் இந்தக் கம்பெனிகள் எல்லாம் சேர்ந்துகொண்டு, இந்தியன் ஆயில் கம்பெனி உருவாவதைத் தடுப்பதற்காக, எவ்வளவு பெரிய நெருக்கடியை உண்டாக்கின என்பதைப் பார்த்தோம். ஆகவே நம்முடைய பொருளாதாரம் வளருவதற்குத் தடையாக அவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள் என்பது புலனாகிறது.

அதோடு மட்டுமல்ல, இப்பொழுது உருக்கரலை எந்த இடத்திலே ஏற்படுத்தலாம் என்று யோசனை கேட்க திரு. சஞ்சீவ ரெட்டியாரிடம் போய் யோசனை கேட்டார்கள்? ஒளியப்போய் தலையாரி விட்டில் ஒளிந்தவாறு, திரு. சஞ்சீவ ரெட்டியார் அவர்கள் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே உருக்கு உற்பத்தி இங்கே பெருகக்கூடாது என்று நினைக்கக்கூடியவர்களிடத்திலே போய் யோசனை கேட்டார்கள். அவர்கள் யோசனை தெரிவித்திருப்பது, விசாகப்பட்டினத்திற்கும் வரப்போவதில்லை, ஹைப்பெட்டுக்கும் வரப்போவதில்லை, சேலத்திற்கு வருவதை ஒத்திப்போடக்கூடிய அளவிலேதான் இருக்கிறது. ஆகவே, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மூலம் எதுவும் வரக்கூடாது என்று அபிப்பிராயம் உள்ளவர்களிடம் திரு. சஞ்சீவ ரெட்டியார் அவர்கள் யோசனை கேட்டால், அவர்கள் இவருடைய பலவீனத்தைப் புரிந்து கொண்டு, இவருடைய மனத்திலே இருப்பதைப் புரிந்து கொண்டு யோசனை சொல்லியிருக்கிறார்கள். இகைநாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். யாரிடத்தில் போய் யோசனை கேட்கிறார்கள்? நம்முடைய நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு நேர் எதிரியாக இருக்கின்றவர்களிடம் போய் யோசனை கேட்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டிலே பொருளாதாரவளம் வளருமானால் அவர்களுடைய நாட்டுக்கு நஷ்டம் ஏற்படும் என்று கருதக்கூடியவர்களிடம் போய் யோசனை கேட்கிறார்கள். அதே போன்றுதான் இந்த மூன்று கம்பெனிகளும் நாம் எண்ணெய் தொழிலை அமர்மீட்கும்போது அட்சேபணை செய்தார்கள். நம்முடைய நாட்டிலே மண்ணெண்ணெய்க்கு நெருக்கடியும், டீசல் எண்ணெய்க்கு நெருக்கடியும் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் பற்றாக் குறையல்ல. ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமாகக் கொள்ளை லாபம் அடிக்க வேண்டுமென்று

7th August 1965]

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

எண்ணுகின்றவர்களால்தான் அந்த நெருக்கடி ஏற்பட்டது. ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமாகக் கொள்ளை லாபம் அடிக்கின்றவர்கள் அடித்துக் கொண்டே இருக்கட்டும்; மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கட்டும் என்பதுதான் ஜனநாயக முறை என்று கூறினால், ஜனநாயகத்தைப் பற்றியும், சமத்துவத்தைப் பற்றியும் புதிய பாடத்தை நான் இவர்களிடமிருந்துதான் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இது கருத்தில் இருக்கக் கூடிய கோராலு. 750 கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினாலும், இன்னும் ஐந்தாண்டுகள் கழித்து இந்தச் சபையில் விவாதிக்கும்போதும் இந்த மாதிரிக் கண்டனக் குரல்கள்தான் இருக்கும். எந்தக் கட்சி ஆட்சியிலே இருந்தாலும்கூட, இந்த நிலைமைதான் இருக்கும். மக்கள் திருப்தி அடைந்து உண்பதற்கு உணவு, உடுக்க உடை, இருக்க வீடு என்று முன்னேறத் திட்டமிட்டிருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறவர்களுக்கு ஊக்கம் தந்து கொண்டிருக்கும் வரையில் இவையெல்லாம் மக்களால் பெற முடியாது என்பதை இந்த நேரத்தில் என்னால் கூறாமல் இருக்க முடியாது.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

அடிப்படையான விஷயங்களை கவனிக்க வேண்டும். நிலைவாசி உயர்ந்து கொண்டே போவதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டியது அவசியமானது. ஊழியர்களுக்கெல்லாம் பஞ்சப்படியை உயர்த்திக் கொடுத்து விட்டதால் நிலைவாசி உயர்ந்து விட்டது என்று சொல்வது சரியல்ல. வாழ்க்கைதரம் உயர வேண்டுமென்பதற்காகச் சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்கிறோம். நிலைவாசியைக் குறைக்க அடிப்படையான நடவடிக்கையை எடுக்காமல் எத்தனை திட்டங்களைப் போட்டாலும் அதனால் பொதுமக்களுக்குப் பலன் ஏற்படாது என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்கு மாறாகப் பொதுமக்களுக்கு என்னென்ன இடையூறுகளைச் செய்ய வேண்டுமோ அவ்வளவையும் செய்கிறார்கள். திட்டத்தை எதிர்க்கின்ற சுதந்திரக் கட்சியினரை விட, இந்தத் திட்டத்தை தயாரிப்பவர்களே திட்டத்திற்கு மறைமுகமான எதிரிகளாக இருக்கிறார்கள். சுதந்திரக் கட்சியினர் நேரடியாக எதிர்க்கிறார்கள். அது நாணயமான எதிர்ப்பு. ஜனநாயகம், சோஷலிசம் என்று சொல்லிக் கொண்டு, காசி யாத்திரைக்கு எலிகளை அழைத்துக் கொண்டு போன கிழட்டுப் பூனை ஒவ்வொரு எலியாகச் சாப்பிட ஆரம்பித்த மாதிரி திட்டம் போடக்கூடாது. திட்டமிடுவதன் பலன் மக்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், 'தேரியமாக இந்தக் கொள்ளை லாபம் அடிக்கக் கூடிய சக்திகளை—உள்நாட்டுச் சக்திகள் அல்லது வெளிநாட்டுச் சக்திகள்—ஒழிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் எதிர்க்கட்சியினருடைய எதிர்ப்பைக் கூட அரசியல் ரீதியாகச் சமாளிக்கலாம். ஜனநாயகத்திலே, எதிர்க்கட்சிகள் சுட்டிக் காட்டக்கூடிய அளவுக்குப் பல குறைபாடுகளை வைத்திருப்பதால் எதிர்க்கட்சிகள்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

[7th August 1965]

அவற்றைத் தங்கள் தங்கள் கட்சி வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடிகிறது. ஆகவே, அந்த எதிர்க்கட்சிகளுக்குச் சந்தர்ப்பமே கொடுக்காமல் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்குத் தைரியம் இல்லையா? இப்போதுள்ள நிலையில் எவ்வளவு திட்டங்கள் இருந்தாலும் திட்டங்களுடைய முழுப் பலன் மக்கள் பெற முடியாது என்று கூறிக்கொள்கிறேன். இன்னும் கஷ்டம் அதிகரிக்கக் கூடிய ஆபத்துதான் இருக்கிறது.

ஒரு பக்கத்தில் அரசாங்கம் வரி போட்டுக் கொண்டே போகிறது. இன்னொரு பக்கத்தில் விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே போகிறது. நான்காவது திட்டத்தைப் பொறுத்த அளவில் இருக்கின்ற தகவலை வைத்துப் பார்க்கும்போது மொத்தம் இந்தியா பூராவும் அதிக வரியின் மூலமாக 3,000 கோடி ரூபாயை ஐந்தா வருஷத்தில் வரியாகத் திரட்ட வேண்டும். 1,500 கோடி ரூபாயை மத்திய அரசாங்கமும் 1,500 கோடி ரூபாயை ராஜ்ய அரசாங்கங்களும் வசூலிக்கவேண்டும். நம்முடைய பங்கு 100 கோடி ரூபாய் அளவுக்காவது இருக்கும். எப்படியும் 90 கோடிக்குக் குறையாது. அடுத்த ஐந்து வருஷங்களிலே புதிய வரி அல்லது அதிக வரி போடுவது என்றால் இந்தத் திட்டத்தினால் அதிகக் கஷ்டந்தான் பொதுமக்களுக்கு ஏற்படும் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இது சம்பந்தமான தகவல்களை நன்றாகப் புரிந்து கொள்வது உபயோகமாக இருக்கும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் 1961-62-ல் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் வரி மூலம் கிடைத்த வருமானம் 40 கோடி, 90 லட்சம்; 41 கோடி என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். அது ஒவ்வொரு வருஷமும் எப்படி அதிகரித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். 1962-63-ல் 54 கோடி, 1963-64-ல் 64 கோடி 96 லட்சம், 1964-65 திருத்த மதிப்பீட்டின் படி 70 கோடி 35 லட்சம். 1965-66 உத்தேச மதிப்பு 75 கோடி 15 லட்சம்; திருத்த மதிப்பீட்டின்படி இது 80 கோடி வரும். 40 கோடி வருமானம் 80 கோடி அளவுக்கு இரண்டு மடங்காக இருக்கிறது. 306 கோடி ரூபாய் ராஜ்ய சர்க்கார் வரி மூலமாக அரசாங்கத்துக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. இதற்குத் தகுந்தாற்போல் மத்திய சர்க்கார் பங்கு அதிகரிக்குமா என்றால் வழக்கமாக இருக்கிற அளவுதான் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. மூன்றாவது திட்ட காலத்தில் இரண்டு ஆண்டுக் காலத்தில் போட்ட வரிகளின் விளைவுகள் எல்லாம் நான்காவது திட்ட காலத்தில்தான் பலன் கொடுக்க ஆரம்பிக்கும். இன்றைக்கு இருக்கும் மதிப்பீட்டின்படி பார்க்கும்போது 80 கோடிக்கு குறையாமல் வருகிறது. இது வருஷா வருஷம் 10 கோடி ரூபாய்க்குக் குறையாமல் உயர்ந்து கொண்டே போகும். இப்போது இருக்கும் வரி அளவிலே இதற்கு மேல் 90 கோடி ரூபாய்க்கு அதிக வரி போட்டால் வருஷம் ஒன்றுக்கு ராஜ்ய சர்க்கார் வரி 100 கோடி ரூபாய்க்கு அதிகரித்து விடுமோ என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது. அதனுடைய பளு பூராவும் யார் மீது விழும்? கிராமத்தில் இருக்கக் கூடிய விவசாயிகள் மீதும், மற்றப் பொதுமக்கள் மீதுந்தான் விழும். ஆகவே, இந்த அதிக வரி அல்லது புதிய வரி போடக் கூடிய யோசனையைக் கைவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நெக்குமதி, வியாபாரம் போன்ற பலன் தரக்கூடிய லாபகரமான

7th August 1965]

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

தொழில்களை எல்லாம் தனியார் கையில் கொள்ளையடிக்க விட்டு விட்டு வரியை நம்பியே ஆட்சி நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி அவர்களைக் கொள்ளை லாபம் அடிக்க விடுவதால்தான் கருப்புப் பணம் சம்பாதிக்க முடிகிறது. நான் சொல்லுகின்ற யோசனையை ஏற்றுக்கொண்டால் அரசாங்கத்தின் வருமானத்திற்கும் நஷ்டம், ஸ்பெசுலேஷனுக்கும் இடம் இருக்க முடியாது. விலைவாசி ஒரே மாதிரி இருக்க முடியும். திட்டத்தின் பலனை மக்கள் அனுபவிக்க முடியும். வேண்டுமானால் ஒரு சிலருக்கு அதனால் கஷ்டம் ஏற்படலாம். கஷ்டம் என்றால் அவர்கள் பட்டினித் திட்டுத்து சாகப்போவதில்லை. அவர்கள் கொள்ளை லாபம் அடிக்காமல் தடுக்கலாம். ஆனால் சமுதாயத்திற்கு நன்மை ஏற்படும். கொள்கையைப் பற்றி இந்த அளவில் கூறிவிட்டு, அரசாங்கம் போட உத்தேசித்திருக்கக் கூடிய திட்டங்களைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூறிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரை அதிகமான அளவில் நான் வற்புறுத்த விரும்புவது விவசாயத் துறையில் இன்னும் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்பது. மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களுக்குப் பிறகு விவசாய உற்பத்தி, விளைபொருள் உற்பத்தி திட்டமிட்ட அளவுக்குப் பெருகவில்லை என்பது உண்மை. அதற்கான காரணங்கள் இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய நிலப்பிரபுத்துவ முறையில் இருக்கக் கூடிய கோளாறுதான். குத்தகை சாகுபடி செய்பவர்களுக்காகப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று விரிவான சட்டம் கொண்டு வருவதாக இருந்தார்கள். ஆனால் கொண்டு வரவில்லை. இனம் விவசாயிகளுக்கும், பிற நிலங்களில் பாடுபட்டுக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கும் இன்று நிச்சயம் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கவேண்டும். நிலம் உண்டு, இல்லை என்றாவது தெரியவேண்டும். அப்படி நிச்சயமாகத் தெரிந்து விட்டால் அவர்கள் கூலி வேலைக்காவது டோய்விடுவார்கள். இப்போதுள்ள நிலைமையில் கிராமங்களில் அமைதிக்குறைவு நிலவுகிறது. நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்த வேண்டும். உழைப்பவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும். நிலப் பிரபுக்கள் மீதுள்ள பொருமையால் நான் இதைக் கூறவில்லை. விவசாய உற்பத்தி பெருக வேண்டுமென்பதற்காக அரசாங்கம் எடுக்கக் கூடிய நடவடிக்கைகள் ரொம்ப மந்தமாக இருக்கிறது என்பதைத் தான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே இயற்றிய சட்டத்தைக் கூட அமல் நடத்தவில்லை.

தர்ம சொத்துக்களுக்காக சட்டம் இயற்றப்பட்டது. இனம் நிலச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. அப்படி இயற்றப்பட்டு 1½ ஆண்டுகள் கழிந்துதான் விதிகள் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. விதிகள் பிறப்பித்தும் சட்டப்படி நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. இனம்தார்களுக்கு சாதகமாகத்தான் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும், விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும்.

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

[7th August 1965]

இன்னும் மற்ற துறைகளில் வைத்திருக்கக் கூடிய திட்டங்கள் பற்றி யோசனை கூற இப்போது எனக்கு நேரமில்லை. கமிட்டிகள் போடப்பட்டிருந்தால் விரிவாக விவாதித்திருக்கலாம். ஆனால் கமிட்டி போட விரும்பவில்லை. ஆகவே ஒரு சில முக்கியமான விஷயங்களில் மட்டும் கவனம் செலுத்த விரும்புகிறேன். எல்லோருக்கும் வீடு கொடுக்கவேண்டும் என்ற யோசனையை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தம் பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக கிட்டத்தட்ட 19 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு மற்ற ஸ்கீம்களோடு சேர்த்ததா, அல்லது தனியாக கிராமப்புறங்களில் உள்ள ஏழை எளிய மக்களுக்கு வீட்டு மனை கொடுப்பதற்காகவா என்பதை தெளிவுபடுத்தினால் நன்றாக யிருக்கும். இது கூட யானைப்பசிக்குச் சொல்ப பொறி மாதிரித் தான். நிலத்தின் விலை அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது. கருப்புப் பணம் வைத்துக் கொண்டு ஸ்பெகுலேஷன் நடத்துவது இரும்பு, தங்கம் இந்த மாதிரிப் பொருள்களின் மீது மட்டுமல்ல, நிலத்திலும் ஸ்பெகுலேஷன் நடக்கிறது. 10,000, 20,000 ரூபாய் போட்டு பத்து ஏக்கர் இருபது ஏக்கர் என்று எக்ரி மெண்ட் எழுதி வாங்கி அங்கு ரோடு போட்டு நேரு நகர், காமராஜ் நகர் என்று பெயர் வைக்கிறார்கள். இவர்கள் பெயர்களை ஸ்பெகுலேஷனுக்காகவா பயன்படுத்தவேண்டும். இதனால் விவசாயிகளுக்கு ஏதாவது பயன் கிடைக்கிறதா? விவசாயி அவன் விவசாயத்தில் விற்று விடுகிறான். அவர்களிடமிருந்து வாங்கி பெரும் விலைக்கு விற்று வருகிறார்கள். சேலம், திருச்சி, கோவை, மதுரை இவைகளைச் சுற்றி அபிவிருத்தி அடையும் வேகத்தில் நிலத்தின் மதிப்பு உயருவதால் மனைக்கட்டு கள் கிடைப்பதில் ஸ்பெகுலேஷன் ஏற்படுகிறது. இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது தொழில் பேட்டைக்கு அக்விசிஷன் செய்வதற்குக் கூட நிலம் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஏப்படிச் கிடைக்கும்? அரசாங்கத்தின் தேவைக்குக் கூட நிலம் கிடைப்பதில்லை. நடுத்தர வகுப்பினர், ஏழை எளிய மக்கள், தொழிலாள மக்கள் இப்படிப்பட்டவர்கள் நகரைச் சுற்றி இனிமேல் பெறுவது என்பது சாத்தியம் அல்ல. காட்டுப் பக்கத்திற்கு போனால்தான் முடியும். கிராமப்புறங்களிலும் வீட்டு மனைக் கஷ்டம் இருக்கிறது. குடியிருப்பது பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு குடியிருப்பு மனைகள் வழங்குவதற்குள்ள முறையில் சட்டம் திருத்தப்படவில்லை. தற்காலிகமாக ஒவ்வொரு வருடமும் ஒத்தி போடப்பட்டு வருகிறது. குடியிருப்பு மனைகள் வழங்கவேண்டுமென்ற திட்டத்தில் முக்கியமான நகரங்களை சுற்றி பத்து மைல்கள் தூரத்தில் உள்ள பகுதிகளை பெரும் அளவிற்கு 500 ஏக்கர், 1,000 ஏக்கர் என்று அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்து புதிய நகரமைப்புகளை உற்பத்தி செய்து மலிவான விலையில் வழங்கினால்தான் நடுத்தர வர்க்கத்தினருக்கும், ஏழை எளிய மக்களுக்கும் மனைக்கட்டுகள் வழங்க முடியும். ஆகவே அதற்கு முதல் இடம் கொடுக்கவேண்டும். நான்காவது திட்டத்தில் அதை விரைவாக நடத்த நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

7th August 1965]

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

பாசன வசதி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் விவசாயத்திற்கு முக்கியமானது பாசன வசதி. நம் ராஜ்யத்தில் பாசன வசதிக்கு இனி அதிகமாக இடமில்லை என்று ஒவ்வொரு முறையும் குறிப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, இருக்கக்கூடிய வசதிகளை சரியான படி பயன்படுத்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டும். கேரளா சர்க்காரோடு பரிசீலனை செய்து மேற்குப் பக்கம் போய் கடலில் விழும் நதியின் தண்ணீரை நம் ராஜ்யத்திற்கு திருப்பி விட்டால் அதைப் பயன்படுத்தித் தெற்கேயுள்ள திருநெல்வேலி, மதுரை, ராமநாதபுரம் போன்ற ஜில்லாக்களுக்கு அது பயன் உள்ளதாக இருக்கும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு அனுகூலமாக இருந்த ஒரு மந்திரி சபையையும் கலிபுத்தூ விட்டார்கள். அதில் இப்போது எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்க முடியாமல் ஒத்தி போடப்பட்டு வருகிறது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள், இப்போது அங்கு கவர்னர் ஆட்சி இருப்பதால் அதுபற்றி முடிவு செய்ய முடியாமல் இருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் இது பற்றி பரிசீலனை செய்து அங்கு தோத்தெடுக்கப்பட்ட மந்திரிசபை அமைந்தவுடன் அதுபற்றி முடிவு காண முடியுமா என்பதைப் பற்றி பரிசீலிக்க வேண்டும். நம் ராஜ்யத்தில் உள்ள இடைத்தரமான பாசனத் திட்டங்களுக்கு திட்டக் கமிஷன் அனுமதி கொடுக்க தவறுகிறது. திட்டக் கமிஷன் வரப்போக்கத்தோடுதான் இருக்கிறது. வட்டி கிடைக்காது என்று வட்டிக் கடைக்காரன் மாதிரி பரிசீலனை செய்கிறது. 5 சத விதிகளாவது ரிட்டர்ன் கிடைக்காதா என்று, திருச்சி, சேலம் ஜில்லாக்களில் ஆறு ஏழு இடைத்தரத் திட்டங்கள் ஏழு ஆண்டுகளாகப் பரிசீலனை செய்து சாத்தியம் என்று ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய திட்டங்கள் எல்லாம் நிறைவேற்றமில் இருக்கின்றன. அவற்றை அமல் படுத்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். இவைகள்தான் லாபகரமாகக்கூட இருக்கும், உணவு உற்பத்தி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில்.

ருதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இருக்கட்டும். அது அவ்வளவு முக்கியமானதல்ல. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம், முன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் பல நகரங்கள் பல பகுதிகள் முன்னேற்றம் அடைந்து, பல பகுதிகள் பின்தங்கிய நிலையிலே இருக்கின்றன. உதாரணமாக தஞ்சையில் அரந்தாங்கி, திருச்சி ஜில்லாவில் புதுக்கோட்டை டிவிஷன் பூராவும், கரூர், சூளித்தலை தாலுகாவில் தென் பகுதி, கிழக்கு ராமநாதபுரம் ஆகிய பகுதிகள் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கின்றன. திருச்சிக்கு வடக்கே உள்ள தாலுகாக்கள், தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு ஜில்லா வரை ஒரு பெரிய பெல்ட், கொல்லிமலையில் இருந்து ஜவ்வாது மலை வரை உள்ள பகுதிகள் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கின்றன. எந்தவிதமான அபிவிருத்தியும் இல்லாமல் அவை இருக்கின்றன. மற்ற ராஜ்யங்களில் பின்தங்கிய பகுதிகளுக்கு என்னென்ன அபிவிருத்திகள் அங்கு செய்யவேண்டுமென்று விசேஷ கமிட்டிகள் எல்லாம் போடப்பட்டு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. நம் ராஜ்யத்தில் இப்படி ஒரு யோசனையாவது இருக்கிறதா, அதற்காக திட்டக் கமிஷன் முன்பு எதாவது யோசனைகள் வைக்கப்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

[7th August 1966]

பட்டனவா என்பது பற்றி ஒன்றும் தெரியவில்லை. ஹரிஜனங்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு, இன்னும் பின்னிலை வகுப்பினருக்கு எல்லாம் கல்வி வசதி செய்து கொடுப்பது, வீட்டு வசதி செய்து கொடுப்பது போன்றவற்றிற்கு விசேஷ நிதி ஒதுக்கப்படுகிறது, அவை அதிகமாக ஒதுக்கப்படவேண்டுமென்று இந்த சபையில் வற்புறுத்தப்படுகிறது.

அதேபோல் நம் ராஜ்யத்தில் பின்னிலையில் உள்ள பகுதிகளில் விசேஷ கவனம் செலுத்தி அதற்காக திட்டக் கமிஷனிடம் எடுத்துச் சொல்லி எப்படி கல்வி விஷயத்தில், சுகாதார விஷயத்தில், சாலை விஷயத்தில், பாசன விஷயத்தில் அவர்களுக்கு வேண்டிய வாய்ப்புகள் தேடித் தரப்படுகிறதோ அதேபோன்று போதுமான நிதி ஒதுக்கி இப் பிற்பட்ட பகுதிகளையும் முன்னுக்கு கொண்டு வா நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். இது இந்த 750 கோடியில் என்றிருக்கக்கூடாது. ஐக்கிய மாகாணத்தில் இதற்காக ஒரு தனிக் கமிட்டி போட்டு விசாரணை செய்து நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதேபோல் நம் ராஜ்யத்திலும் செய்ய வேண்டும். அமைச்சர்கள் தேர்தல் பிரசாரத்திற்காக வேண்டி நம் ராஜ்யம் முன்னிலையில் நிற்கிறது, முன்னிலையில் நிற்கிறது என்று சொல்லி பின்தங்கிய பகுதிகளே இல்லை நம் ராஜ்யத்தில் என்று நினைக்கிறார்கள் மற்றவர்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பின்தங்கிய பகுதிகள் இருக்கின்றன என்ற விவரத்தை இங்கே எவ்வளவோ தடவைகள் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இதுபற்றி ஆராய்ச்சியும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டும் பலன் இல்லை என்று சொன்னால் என்ன சொல்வது? ஆகவே ஆராய்ச்சி செய்து நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

முதல் அமைச்சர் அவர்கள் டெல்லியிலிருந்து இன்று காலேதான் வந்தார்கள். அங்கு உணவுப் பிரச்சனை பற்றி பேசியிருப்பார்கள். ஆரம்பத்திலேயே வந்திருந்தால் அவர்களிடம் பேசி கேள்வி கேட்கலாம் என்றிருந்தேன். அவர்கள் நேரிடையாக பத்திரிகைக்கு சொன்னாலும் சொல்வார், நம் சபையில் ஒரு ஸ்டேட்மெண்ட் கொடுக்கலாம் எந்த சமயத்திலும். நல்ல முடிவு வரலாம் என்று எதிர்பார்க்கலாம். ரேஷனிங் தவறு என்று நினைப்பவன் அல்ல நான். ரேஷனிங் இருப்பது நிச்சயமாக சாப்பாட்டுக்கு உத்தரவாதம் உண்டு. ரேஷனிங் செய்வது நல்ல முறைதான். நல்ல முறையில் உத்தரவாதம் உள்ள வகையில் எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நம் ராஜ்யத்தில் எல்லோரும் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் அந்தப் பிரச்சனை மீது ஏதாவது முடிவு எடுக்கப்பட்டதா?

பின், சேலம் உருக்காலை பற்றி என்ன முடிவு எடுக்கப்பட்டது? அது இந்தத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படுமா? அதுபற்றிய உத்தரவாதம் என்ன கொடுக்க முடியும் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் என்று

7th August 1965]

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

அறிய விரும்புகிறேன். காலையில் கேள்வி கேட்டபோது எண்ணில் மரான் டிஸல் என்ஜின் தொழிற்சாலை அமையும், அமை யாதா என்று கேட்டதற்கு, எவ்வளவோ முறை எழுதியும் ஒரு ஆண்டு காலமாக எந்த பதிலும் வரவில்லை என்று கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது சொன்னார்கள். எவ்வளவோ கேள்விகள் கேட்கப்பட்டும் கூட விவரம் கொடுக்காமல் தப்பித்துக் கொண்டு போய் விட்டார்கள் கேள்வி நேரத்தில். எண்ணை சுத்திகரிப்பு தொழிற்சாலை வைக்க ஒப்புக் கொண்ட போதும் அதைச் சார்ந்து வரும் உப தொழில்களை இங்கு ஏற்படுத்தாமல் வேறு இடங்களுக்குக் கொண்டு போக முயற்சிகள் நடைபெறுகிறது என்ற அபிப்பிராயம் இருக்கிறது. நம் ராஜ்யத்திற்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட தொழிற்சாலை கூட மாறிக் கொண்டு போனால் நாம் இந்த நாட்டில் ஒற்றுமையாக ஒரே நாட்டில் இருக்கிறோமா என்று நினைக்கத்தோன்றும். மற்ற ராஜ்யங்களும் சமமாக வளர்ச்சி அடைய வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. ஆனால், ஒரு ராஜ்யத்தைக் கெடுத்து விட்டு இன்னொரு ராஜ்யம் வளர வேண்டும் என்று நினைப்பது சரியல்ல. ஆந்திராவில் உருக்காலை வருவது பற்றி யாருக்கும் அபிப்பிராய வித்தியாசம் கிடையாது. ஏற்கெனவே ஒப்புக் கொண்டதை மாற்றவேண்டுமா? புது வேலைகள் புது திட்டங்களாக இருந்தால் அதை மற்ற ராஜ்யங்களுக்கு கொடுப்பதை ஆட்சேபிக்க முடியாது. ஆனால், நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு என்று ஒதுக்கிய திட்டங்கள் பிற ராஜ்யங்களுக்குப் போவது என்பது நல்லதல்ல. அவ்விதம் போவது இந்த நாட்டினுடைய ஒற்றுமைக்கே ஆபத்தானது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி இந்த அரசாங்கம் நன்கு ஆலோசித்து, கவனித்து, இதை மத்திய அரசாங்கத்தினிடத்திலும், மத்திய காபினெட்டிற்கும் எடுத்துச் சொல்லி, மேலும், இப்போது இதில் இருக்கிற கஷ்டங்களை எல்லாம் எடுத்துச்சொல்லி, இந்த ராஜ்யத்திற்கென்று போடப்பட்ட திட்டங்களை இங்கேயே அமலாக்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த அளவோடு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1-0
p.m.

MR. DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow. 1-31
p.m.

The House then adjourned.

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE,

A. Statutory Rules and Orders.

192. Notification issued with G.O. Ms. No. 2707, Home, dated the 23th August 1964 exempting from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931, the Russian Rotary Drill (D.D. 30 R) with the Truck No. MAZ 200 belonging to Agriculture Department. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]